

การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธิตประดิษฐ์
เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
ADMINISTRATION OF LEARNING CENTER THE THAI YAI YOUTH
(WATMAI) SATHUPRADIT YANAWA DISTRICT BANGKOK

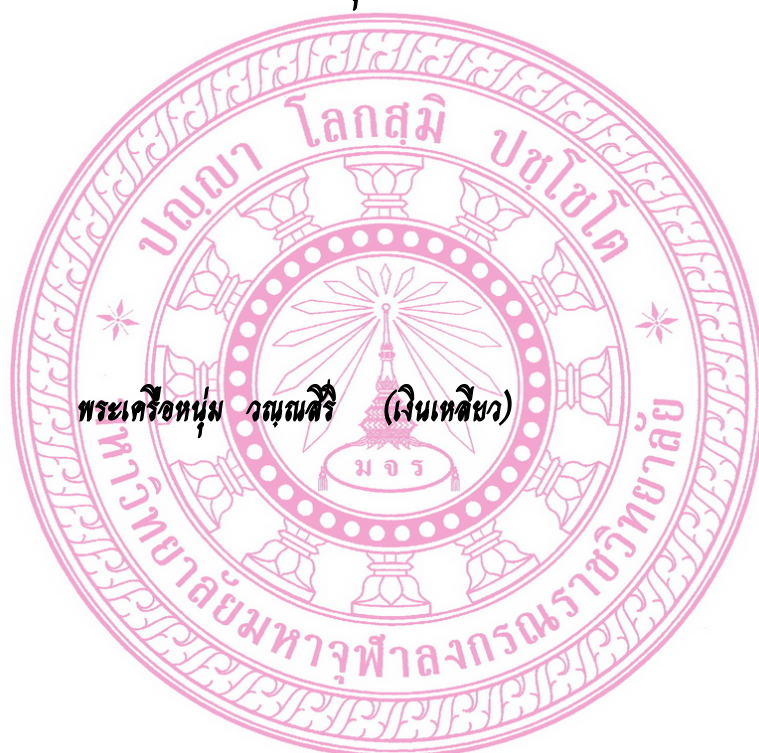

พระศรีอโณม วรณศิริ (เงินเหลี่ยม)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๖

การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์
เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๖

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

**ADMINISTRATION OF LEARNING CENTER THE THAI YAI YOUTH
(WATMAI) SATHUPRADIT YANAWA DISTRICT BANGKOK**

*A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of
The Requirement for the Degree of
Master of Arts
(Educational Administration)
Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Bangkok, Thailand
C.E. 2013*

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธูประดิษฐ์
เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

	(พระสุธีธรรมมานูวัตร, ผศ.ดร.) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	
คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์	(พระมหาทวี มหาปัญญา, ผศ.ดร.)	ประธานกรรมการ
	(รศ.พิเศษ ดร.วิชชุดา หุ่นวีไล)	กรรมการ
	(พระครูปลัดมารุต วรมงคลไธ, ผศ.ดร.)	กรรมการ
	(ผศ.ดร.อินตา ศิริวรรณ)	กรรมการ
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	พระครูปลัดมารุต วรมงคลไธ, ผศ.ดร. ผศ.ดร. อินตา ศิริวรรณ	ประธานกรรมการ กรรมการ
ชื่อผู้วิจัย	(พระเครื่องหนู่ม วณฺณสิริ (เงินเหลี้ยว))	

- ชื่อวิทยานิพนธ์** : การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) อำเภอประจักษ์ศิลปาคม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
- ผู้วิจัย** : พระครูโพนม วัฒนศิริ (เงินเหลียว)
- ปริญญา** : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)
- คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์**
- : พระครูปลัดมาเรุต วรมงคลโธ, ผศ.ดร. พธ.บ., M.A., M.Ed., Ph.D.
 - : ผศ.ดร.อินตา ศิริวรรณ พธ.บ., M.Ed., Ph.D.
- วันที่สำเร็จการศึกษา** : ๒๒ มกราคม ๒๕๕๗

บทคัดย่อ

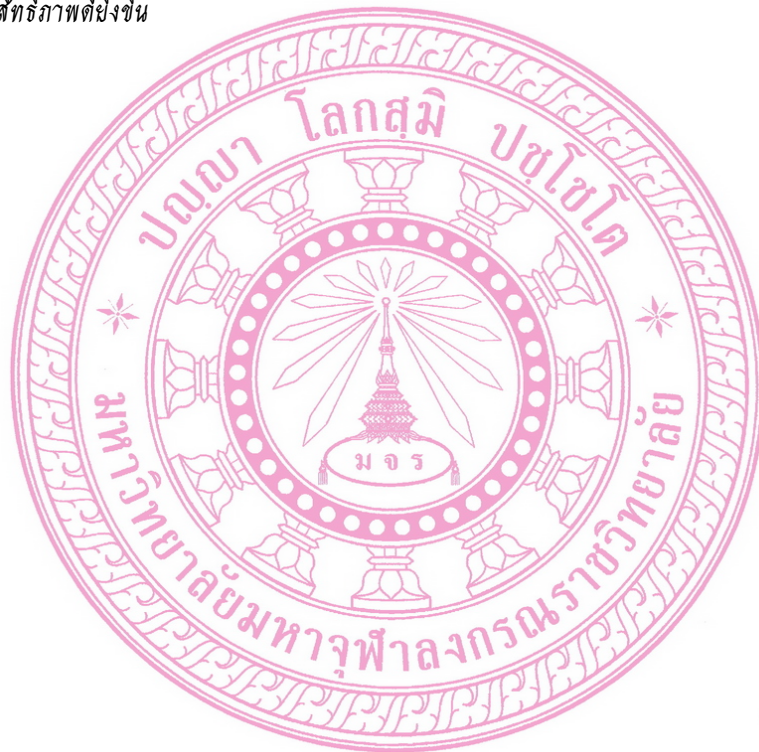
การวิจัยเรื่องการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) อำเภอประจักษ์ศิลปาคม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) อำเภอประจักษ์ศิลปาคม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ๒) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) อำเภอประจักษ์ศิลปาคม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานครตามที่ใช้ในการวิจัย โดยเก็บเยาวชนไทใหญ่ จำนวน ๑๓๒ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าที (t-test) และวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

๑. เยาวชน มีความรู้สึกเห็นต่อการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) อำเภอประจักษ์ศิลปาคม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนา และท้องถิ่น ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ด้านการบริหารการศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และข้อ ที่นักเรียนมีความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ตามลำดับ และผลการสัมภาษณ์ พบว่า เจ้าอาวาสคณะกรรมการผู้บริหารและครูผู้สอน มีข้อเสนอการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) อำเภอประจักษ์ศิลปาคม กรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารศูนย์การเรียนรู้ มีการวางแผนขยายพื้นที่การศึกษาและจัดระบบการศึกษาให้เป็นทาง ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีการส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถของตนเองด้านภาษาต่างประเทศ และอังกฤษ ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น โดยการถ่ายทอดประเพณีวัฒนธรรมไทย ด้านศิลปะ รำไทย รำลูกเสือ ศิลปะป้องกันตัว กายบริหาร รวบรวมทั้งพิธีทำบุญทำทานต่างๆ ด้านการบริหารการเรียนรู้ มีครูให้คำแนะนำเสริมความรู้ใหม่แก่นักเรียน และปรับปรุงระบบการเรียนการสอนพร้อมห้องเรียน ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ มีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันช่วยกันออกความคิดเห็นหาแนวทาง พัฒนาองค์กร ส่งตัวแทนไปเข้าร่วมโครงการ เพื่อขยายโครงการร่วมมือกับองค์กรอื่น

๒. ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) อำเภอประจักษ์ศิลปาคม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ดังนี้ ไม่มีหลักสูตรที่แน่นอนและหนังสือเรียน ขาดอุปกรณ์การสอน งบประมาณค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ไม่มีเงินเดือนให้ ครูสอนผู้ช่วยสอน หายาก สถานที่ ไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม ไม่เป็นระบบชุด ชุดความสะอาด คนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญประเพณีน้อยลง การประกอบพิธีกรรมต่างๆ รวมทั้งยาก เนื่องจากอยู่คนละที่ เยาวชนส่วนมากเป็น คนแรงงานพื้นฐานความรู้ที่นักเรียนแตกต่างกันเวลาเรียนน้อย ตัวแทนประสานงานร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ยากและ ผลการสัมภาษณ์พบว่าการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัด

ใหม่) สุธาประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ดังนี้ เยาวชนเข้ามาในศูนย์แห่งนี้จำนวนมาก สถานที่แคบไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมอื่นๆ ส่วนช่วยเหลือไม่อาจเป็นไปได้เท่าที่ควร เนื่องจากองค์กรมูลนิธิพระธรรมแดงเป็นองค์กรใหม่ฯ ตั้งขึ้นมาไม่นาน สำหรับจัดสถานที่หรือห้องเรียนรับรองนักเรียนและอำนวยความสะดวกก็ยาก ไม่มีหลักสูตรที่แน่นอน ไม่หนังสือเรียน ขาดอุปกรณ์การศูญงบประมาณค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ไม่มีเงินเดือนให้หาผู้ช่วยสอนยาก คนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญประเพณีน้อยลง พื้นฐานความรู้นักเรียนแตกต่างกันเวลาเรียนน้อยหาตัวแทนไปประสานงานร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ยาก อยากให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ เป็นศูนย์การศึกษาวัฒนธรรมไทย จัดหลักสูตรและหนังสือเรียน ต้องการสถานที่ เพื่อแยกห้องแบ่งเป็นระดับชั้นเรียน อยากให้ส่งเสริมความรู้ใหม่ๆ ควรจะปรับห้องเรียนให้เป็นมาตรฐานและจัดประชุมการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนาระบบการจัดการบริหารศูนย์การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- Thesis Title** : Administration of Learning Center the Thai Yai Youth (Watmai) Sathupradit Yanawa District Bangkok.
- Researcher** : Phra khoenum Wonnasiri (ngurnleio)
- Degree** : Master Of Arts (Educational Administration)
- Thesis Supervisory Committee**
- : ASSt. Prof. Prakrupaladmarut Waramangkalo B.A., M.Ed., Ph.D.
 - : ASSt. Prof. Dr. Intha Siriwan B.A., M.Ed., Ph.D.
- Date of Graduation** : January 22, 2014

ABSTRACT

This research title is Administration of Learning Center the Thai Yai Youth (Watmai) Sathupradit Yannawa District Bangkok, and have principal objectives namely, 1) to study of Administration of Learning Center the Thai Yai Youth (Watmai) Sathupradit Yannawa District Bangkok, 2) to study some obstructers and suggestions Administration of Learning Center the Thai Yai Youth (Watmai) Sathupradit Yannawa District Bangkok, the grouping of research study consist of the Thai Yai Youth total 132 persons. The metrological for research and hypothesis are frequency percentage mean and standard deviation (S.D.) T-test and test (one-way ANOVA.)

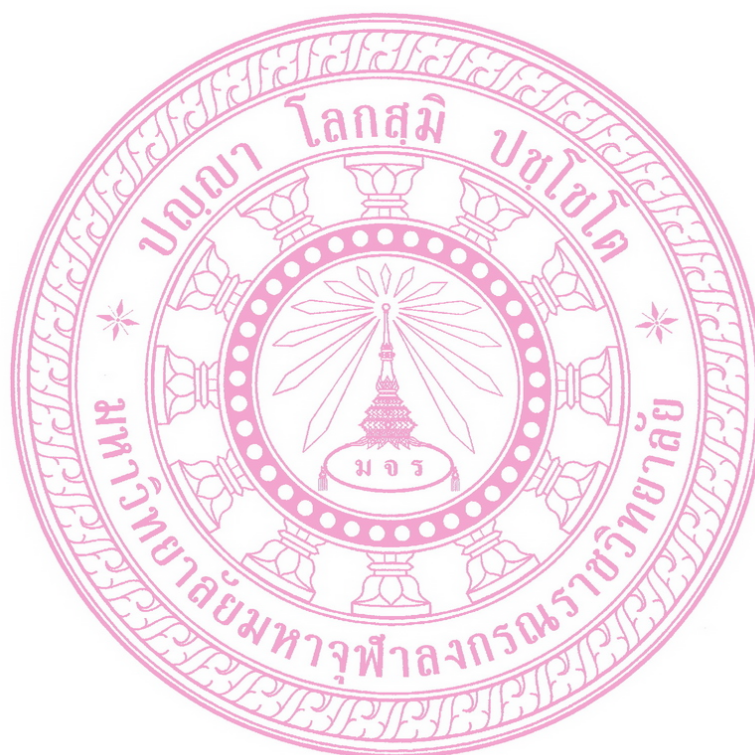
The result of research has found that

1. Youth agree with Administration of Learning Center the Thai Yai Youth (Watmai) Sathupradit Yannawa District Bangkok, as almost in the high level, and when consider each part in average as high level too, that is convey to the part of traditional Buddhist and dialect, in the part of administration of learning center learning management learning activities, and in the case of lower agreement from students are cooperated with other organization. The result has found that, the Abbot, committee, administrator and teacher have some advise of Learning Center the Thai Yai Youth (Watmai) Sathupradit Yannawa District Bangkok, when consider in each part found that, administrator advise to plan more place for education and set complete system. In learning activities should support students enable themselves in Tai, Thai and English language. In Buddhist traditional and local should support Tai bird dance Ramto Ramlike defense Kabanklong and merits from culture good thing. In part administration teacher should advise students and reform class room systematic. In part of organize cooperation should have meeting brainstorming developing and so on.

2. For some problem obstructers and suggestions to administration of learning center the Thai Yai Youth (Watmai) Sathupradit Yannawa District Bangkok is namely, have not curriculums, books, and some stationeries, budget have not enough, have not enough salary, lake of T.A. teachers, location have not sufficient for activities, process less for cleaning, new youth has not interest in cultural, difficult for their harmony because different for leaving, and all most of youth come from different work, education and least time for their studying and finally difficult for cooperate with other organizers.

The result from interview has found that, administration of learning center the Thai Yai Youth have large number but narrow place to do activities and not

enough supporting cause of Phrasangtham founder has just been located. On the other hand we would like to make to be good center for Thai culture studies, good curriculums, good place for practicing, promoting activities for Thai Yai cultural, we would like to see level of class room, new knowledge to each other to develop learning center to be standard.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจาก คณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และคณาจารย์ผู้มีพระคุณ อันประกอบด้วย พระครูปลัดต๋ามารุต วรมงคลโต, ผศ.ดร. ผศ.ดร.อินตา ศิริวรรณ โดยเฉพาะ ผศ.ดร.สิน งามประโคน ที่ได้อนุเคราะห์ให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์จน สำเร็จได้ด้วยดีตลอดมา

เจริญพรขอขอบคุณ ผศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชา การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ และ ดร.นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ ดร. กิตติ กอนบัวแก้ว ผศ.ดร. ชวัล ศิริวัฒน์ ผศ. สมหมาย ดุษฎีรัมย์ อาจารย์ประกิจ เสดาหลัก ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งอาจารย์สุทิศ สวัสดิ์ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบรูปแบบวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ พระมหาทวี มหาปัญญา, ผศ.ดร. ที่กรุณา มาเป็น ประธาน และ เจริญพร ขอขอบคุณ รศ.พิเศษ ดร.วิชชุตา หุ่นวิไล ผู้ทรงคุณวุฒิที่ควบคุมในการสอบวิทยานิพนธ์ ให้สำเร็จได้ด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณ พระมหาญาณินทร ขวัญฟ้า เจ้าอาวาส (วัดใหม่) ศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชน ไทยใหญ่ และเจริญพรขอขอบคุณ คณะผู้บริหารผู้สอนในมูลนิธิพระธรรมแสง ร่วมถึงกัณฑ์คณะกรรมการ ตุ่มตันโตย ที่ อนุญาตให้แจกแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องสมุดและบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ร่วมถึงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ให้อำนวย การศึกษาสืบค้นข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

เจริญพรขอขอบคุณโยมพ่อนายจิตตะโยมแม่นางเหตียวและน้องหญิง น้องชายคำหนุ่ม ร่วมถึง พระครูสุตพุทธ วิเทศ (พระมหาสมชาย จิตตคุตโต) เจ้าอาวาส วัดพุทธาราม กรรมการบริหารองค์การพระธรรมทูตไทย ในสหราชอาณาจักร และพระมหาวิษณุ กตปัญญา (คำสือ) ร่วมถึงหญิงจามเภา ที่ให้ความสนับสนุนด้านปัจจัย และคอย เป็นกำลังใจในการศึกษา มาด้วยตลอด พร้อมทั้งเจ้าอาวาส (วัดยาง บางจาก) และ เพื่อนๆ พระพุทธชายะ นิโม พุทธชายะ (แถวพิณ) ที่ให้กำลังใจและเป็นที่ยกย่องจนประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

นอกจากนั้น คุณประโยชน์ที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบอภินิหารเพื่อบูชา ผู้มีพระคุณ ผู้มีอุปการคุณทั้งหลาย ที่ให้ชีวิต ให้โอกาส ให้การศึกษา ประสทธิประสาทวิชาทั้งมวลให้แก่ผู้วิจัย เพื่อให้เกิด ประโยชน์และความสุขความเจริญ แก่มวลมนุษยชนและสังคมต่อไป

พระครูโอษฐ์ วรณศิริ

(เงินเหตียว)

สารบัญ

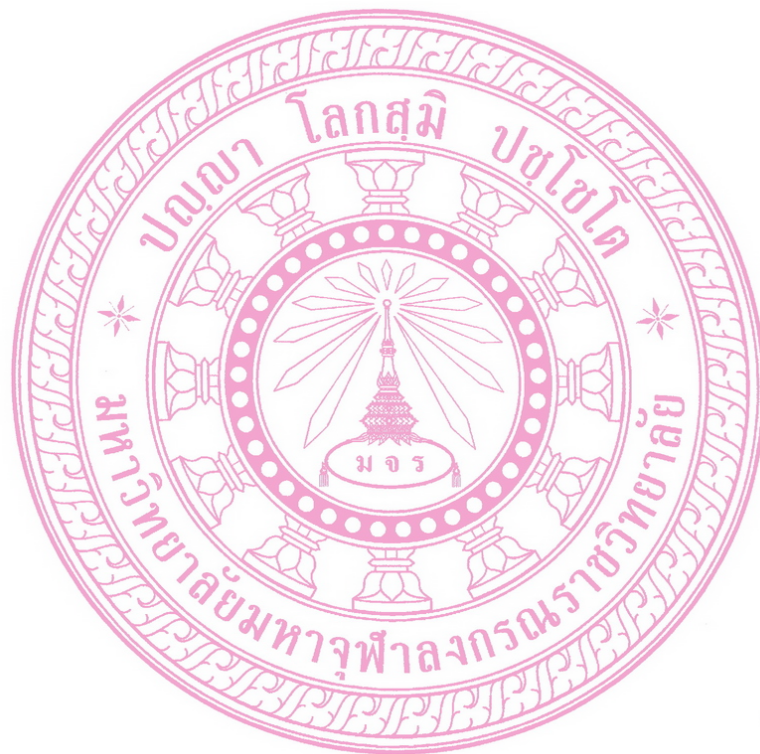
เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(ก)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(ค)
กิตติกรรมประกาศ	(จ)
สารบัญ	(ด)
สารบัญตาราง	(ฉ)
สารบัญแผนภูมิ	(ญ)
อธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	(ฎ)
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ	๓
๑.๔ ขอบเขตการวิจัย	๓
๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๔
๑.๖ ประโยชน์ที่ได้รับ	๖
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่	๗
๒.๑.๑ การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้	๗
๒.๑.๒ กิจกรรมการเรียนรู้	๑๑
๒.๑.๓ ประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนา และท้องถิ่น	๑๓
๒.๑.๔ การบริหารการเรียนรู้	๒๑
๒.๑.๕ กิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ	๒๓
๒.๑.๖ เยาวชนไทใหญ่	๒๕
๒.๑.๗ ศูนย์การเรียนรู้	๒๗
๒.๒ ๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา	๓๑
๒.๒.๑ ความหมายของการบริหารการศึกษา	๓๑
๒.๒.๒ คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา	๓๔
๒.๒.๓ ความสำคัญของการบริหารการศึกษา	๓๖
๒.๓ ทฤษฎีเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้	๓๙
๒.๓.๑ ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้	๓๙
๒.๓.๒ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้	๔๑
เรื่อง	หน้า

๒.๔	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔๘
๒.๕	กรอบแนวคิดในการวิจัย	๕๕
บทที่ ๓	วิธีการดำเนินการวิจัย	๕๖
๓.๑	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๕๖
๓.๒	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๕๗
๓.๓	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	๕๗
๓.๔	การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	๕๗
๓.๕	การเก็บรวบรวมข้อมูล	๕๗
๓.๖	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๗
บทที่ ๔	ผลการวิจัย	๖๐
๔.๑	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม การบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนชนบทใหญ่	๖๑
๔.๒	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนชนบทใหญ่ (วัดใหม่) สารุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พิจารณาเป็น รายชื่อ รายด้าน และภาพรวม	๖๔
๔.๓	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแก้ไขปัญหาคูสมการ และข้อเสนอนี้เกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนชนบทใหญ่ (วัดใหม่) สารุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าความถี่(Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)	๗๐
๔.๔	๔.๔ ผลการสัมภาษณ์ เจ้าอาวาส คณะกรรมการผู้บริหารและครูผู้สอน ในมูลนิธิพระธรรมแสง (วัดใหม่) สารุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร	๗๒
บทที่ ๕	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	๘๕
๕.๑	สรุปผลการวิจัย	๘๕
๕.๒	การอภิปรายผล	๘๘
๕.๓	ข้อเสนอแนะ	๙๓
บรรณานุกรม		๙๔
ภาคผนวก		๙๗
เรื่อง		หน้า
	ภาคผนวก ก แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย	๑๐๐
	ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์ เพื่อการวิจัย	๑๐๗
	ภาคผนวก ค หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	๑๑๑
	ภาคผนวก ง หนังสือขออนุญาตแจกแบบสอบถาม เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย	๑๑๗

ประวัติผู้วิจัย

ภาคผนวก จ ค่าความเชื่อมั่นจากการทดสอบเครื่องมือ (Try Out)
ภาคผนวก ฉ หนังสือขออนุญาตแจกแบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

๑๑๙
๑๒๕
๑๒๗

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๓.๑	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๕๖
๓.๒	แสดงจำนวนผู้บริหารที่ใช้สัมภาษณ์	๕๖
๔.๑	จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ	๖๑
๔.๒	จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอายุ	๖๑
๔.๓	จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษา	๖๒
๔.๔	จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอาชีพ	๖๒

๔.๕	จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	๖๓
๔.๖	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลเกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ โดยรวม และจำแนกเป็นรายด้าน	๖๔
๔.๗	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผล เกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้	๖๕
๔.๘	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผล เกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	๖๖
๔.๙	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผล เกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนา และท้องถิ่น	๖๗
๔.๑๐	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผล เกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ ด้านการบริหารการเรียนรู้	๖๘
๔.๑๑	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผล เกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ	๖๙
๔.๑๒	แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับ ปัญหา และอุปสรรค ที่มีต่อการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สารประดิษฐ์	๗๐
๔.๑๓	ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาร ประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์จากแบบสอบถามที่ นักเรียนเสนอแนะ	๗๑

สารบัญแผนภูมิ

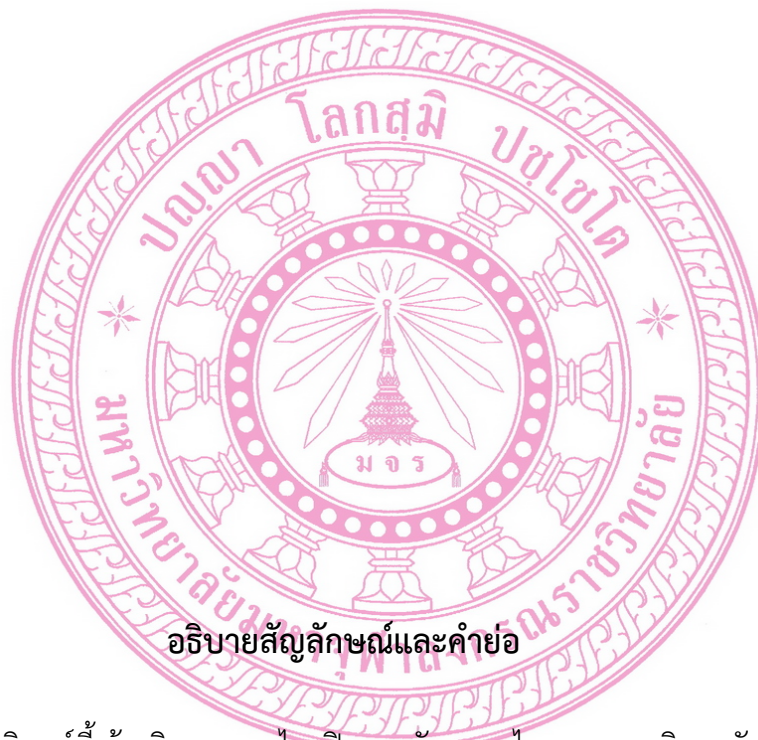
แผนภูมิที่

๒.๑

กรอบแนวคิดในการวิจัย

หน้า

๕๕

อธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์นี้ อ้างอิงจากพระไตรปิฎก ฉบับภาษาไทยของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยได้กล่าวถึงแหล่งที่มา / เล่ม / ชื่อ / และหน้า ตามลำดับ เช่น ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๓๐๕/๑๙๖ หมายถึง ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค พระไตรปิฎกภาษาไทย เล่มที่ ๑๑ ชื่อที่ ๓๐๕ หน้า ๑๙๖

พระสูตรต้นตอปิฎก

อง จตุกก. (ไทย) = อังคุตตรนิกาย จตุกกนิบาต (ภาษาไทย)

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ศูนย์การเรียนรู้ หรือแหล่งการเรียนรู้ของชาวไทยใหญ่ มีคณะกรรมการผู้บริหารหลายฝ่าย จึงได้รวมตัวกัน จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ขึ้น เพื่อเห็นแก่อนาคตของลูกหลานให้มีการศึกษาเล่าเรียน ด้าน ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม และ ประเพณีที่ดีไว้ เพื่อที่จะรักษาเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติ นอกจากนี้ เพื่อให้ประชาชนชาวไทยอ่านออก เขียนได้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ความต้องการด้วยความหวังของชาติได้ดี มีผลประโยชน์ต่อตนเอง และบ้านเมือง ควบคู่ไป พร้อมทั้งการเรียนการสอนภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และวิชาการงานอาชีพการใช้คอมพิวเตอร์เป็นหลัก ซึ่ง จำเป็นต่อการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้เชี่ยวชาญและผู้มีความรู้ความสามารถมองเห็นสภาพปัญหาดังกล่าว จึงเกิดความรู้สึกนึกคิดก่อตั้งมูลนิธิพระธรรมแสงเป็นศูนย์การเรียนรู้ขึ้นมา เพื่อที่จะช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ผู้ ยากจนบุคคลผู้สนใจเด็กหรือผู้ใหญ่ เพื่อให้มีการศึกษาเล่าเรียนตามกฎเกณฑ์ในระบบของกระทรวงศึกษาธิการของ รัฐบาลไทย และได้จัดตั้งมูลนิธิขึ้น ณ ศูนย์ศึกษาปฏิบัติธรรม (วัดใหม่) สารบุรีประติษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่ประชาชนไทยใหญ่ ได้ศึกษาเล่าเรียนและมีสิ่งแวดล้อมที่ดีในสังคมสมัยใหม่สืบไปในอนาคต

แต่การที่จะหาแนวทางมารวมตัวช่วยกันก่อตั้งเป็นมูลนิธิพระธรรมแสงขึ้นมานั้น จึงถือได้ว่าเป็นเรื่องที่ยากมากในการก่อสร้างตั้งชมรมสำหรับชาวไทยใหญ่ โดยเฉพาะสถานที่ และบุคลากร นับตั้งแต่ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๒๒ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถและสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ได้เสด็จราชดำเนินเยี่ยมชมหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่ติดกับชายแดนไทยในภาคเหนือมีชื่อ เรียกว่า “บ้านใหม่หมอกจาม” ทรงทอดพระเนตรและมีพระราชปฏิสันถาร ได้ถามชีวิตความเป็นอยู่ ของพสกนิกร อย่างใกล้ชิด บ้านใหม่หมอกจาม เป็นหมู่บ้านที่อยู่ของชาวไต ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๘ ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัด เชียงใหม่” บนฝั่งด้านเหนือของแม่น้ำกกห่างจากตัวอำเภอแม่เมาะประมาณ ๑๓ กิโลเมตร และห่างจากตัวเมือง เชียงใหม่ ๑๘๕ กิโลเมตร ในวันที่ ทั้งสามพระองค์ทรงเสด็จ ตรงกับวันงาน “บุญของครูหมอไต” ซึ่งคล้ายกับวันไหว้ ครู เป็นวันที่จัดงานระลึกถึงครูมาอาจารย์ ซึ่งเป็นนักประพันธ์กวี ที่มีชื่อเสียงของชาวไต เป็นการทำบุญและจัดการ แสดง การละเล่น เพื่อยกย่องและรำลึกถึงบุญคุณของท่านเหล่านั้น ที่ได้สร้างสรรค์วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ความรู้ ต่างๆ สืบต่อๆ กันมาให้แก่ลูกหลาน ทั้งสอง พระองค์ ได้ตรัสแก่ชาวไตทั้งหลายว่า “ให้รักษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี อันดีงามไว้ชั่วกาลนาน” พระราชดำรัสดังกล่าวของพระองค์ท่านดั่งน้ำทิพย์ รดเกล้าๆ ทั้งสองได้เป็นแรงบันดาลใจ ให้แก่ชาวไต มีความปรารถนาอย่างแรงกล้า ที่จะก่อตั้งองค์กร สาธารณกุศล เพื่อที่จะสืบสานการรักษาฟื้นฟู ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามไว้ไม่ให้สูญหายไป^๑

ประชาชนชาวไทยใหญ่ได้รวมกลุ่มกันดำเนินกิจกรรมช่วยเหลือกันและกันอย่างต่อเนื่อง จนสามารถตั้ง กองทุน เพื่อหาเงินอุดหนุนกิจกรรมเยาวชนดังกล่าว จนได้ตั้งเป็นมูลนิธิที่ศูนย์ศึกษาปฏิบัติธรรม สารบุรีประติษฐ์ (วัด ใหม่) เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

^๑ อดิสรวิวัฒน์ ชูชีพพัฒนารางกูร, **วารสาร มูลนิธิพระธรรมแสง**, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร : ฉบับที่ ๑ เดือน สิงหาคม ๒๕๕๕), หน้า ๙.

^๒ อ่างแล้ว.

เมื่อได้รับการอนุญาตตั้งมูลนิธิแล้ว จึงเปิดโอกาสให้เยาวชนชาวไทยที่มาจากต่างจังหวัดเข้ามาศึกษาเล่าเรียนในวิชาต่างๆ ที่มูลนิธิเปิดสอน แต่มีปัญหาต่างๆ ปัญหาสถานที่ แคบไม่เพียงพอต่อจำนวนสำหรับแบ่งห้องเรียน และการจัดกิจกรรมอื่นๆ ในเวลาที่ยี่สิบหรือวันเทศกาล ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน เนื่องจากนักเรียนมากขึ้น ในศูนย์การเรียนรู้ก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่แน่นอน ไม่มีหนังสือเรียน งบประมาณค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอไม่มีเงินเดือนให้ ครูสอนผู้ช่วยสอนหายาก ไม่เป็นตามความต้องการของผู้เรียนและผู้สอน นักเรียนส่วนใหญ่มักเป็นเยาวชนคนแรงงานมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน จึงเป็นปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนบางคนขาดเรียนมาไม่ได้ลำบากการเดินทาง และคนรุ่นใหม่สมัยนี้ให้ความสำคัญในการปฏิบัติ ประเพณีน้อยลง การประกอบพิธีกรรมต่างๆ รวมถึงการถือศีลสมาธิ ไม่ได้ทำที่ควร การให้บริการยังไม่ค่อยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นปัญหาที่ผู้บริหารจัดการศึกษาในองค์การศูนย์การเรียนรู้ของมูลนิธิพระธรรมแสง เนื่องจาก เป็นองค์กรใหม่ ตั้งขึ้นมายังไม่นาน ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ ขาดหลายสิ่งหลายอย่าง เช่น ด้านการสื่อสารการเรียนการสอนหรือบุคลากรต่างๆ การจัดระบบการเรียนการสอน การดูแลช่วยเหลืออีกมากมาย โดยเป็นผลกระทบต่อนักเรียนผู้มาใช้บริการที่ลำบาก เวลาเรียนมีน้อย เพราะทำงานเป็นแม่บ้าน บางคนก็พักอาศัยอยู่ตามแรงงานกระจัดกระจายกันอยู่ผู้หญิงส่วนมาก จะทำงานเป็นแม่บ้านที่จะหาโอกาสเข้ามาเรียนก็ลำบาก ผู้บริหารการจัดการวางแผนในองค์กร ที่จะจัดให้เป็นระบบได้ทีนั้นยาก โดยมีเหตุขัดข้องหลายอย่าง ทำให้ผู้บริหารศูนย์การเรียนรู้ในมูลนิธิพระธรรมแสงต้องใช้เวลาอดทนต่อสู้ และเสียใจที่เข้มแข็ง ที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันมาเพื่อกุศล เพื่อเห็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ดูไว้และเห็นดำเนินการต่อไป จึงได้พึ่งหลักธรรมสังคหวัตถุ ๔ มาเป็นตัวนำปฏิบัติหน้าที่ ในการปกป้องคุ้มครองดูแลให้เกิดประโยชน์สุข และนำมาประยุกต์ใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะด้านการให้บริการศูนย์การเรียนรู้แก่ชาวไทยในกรุงเทพฯต่อไป

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมี แนวความคิด ที่จะทำการวิจัย เพื่อสำรวจการส่งเสริมการให้บริการของเยาวชนไทย ต่อศูนย์การเรียนรู้ตามหลักธรรม สังคหวัตถุ ๔ เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวนำใจคน และประสานหมั่นใจในสามัคคีที่ติดต่อกันและกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางแก้ปัญหาเพื่อการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ให้เกิดประโยชน์แก่คนชาวไทยหรือชาวไทยที่มาจากต่างจังหวัดที่อยู่ในกรุงเทพมหานครต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าการบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทย โดยมุ่งศึกษาในประเด็นต่อไปนี้

- ๑.๒.๑ เพื่อศึกษาค้นคว้าการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทย (วัดใหม่) ๘ ราษฎร์ประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
- ๑.๒.๒ เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทย (วัดใหม่) ๘ ราษฎร์ประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทย (วัดใหม่) ๘ ราษฎร์ประดิษฐ์ เขตยาน นาวา กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

อ้างอิง จตุก.ก. (ไทย) ๒๐/๓๒/๕๐.

๑.๓.๒ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร มีอะไรบ้าง

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากเอกสารชั้นปฐมภูมิ ได้แก่ หนังสือทั่วไป หนังสือตำรา วารสาร เอกสารต่างๆ สื่อสิ่งพิมพ์ สารสนเทศอื่นๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มุ่งเน้นการบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ที่เข้ามาทำงานอยู่ในกรุงเทพ มีอยู่ ๕ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้
๒. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้
๓. ด้านประเพณี วัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น
๔. ด้านการบริหารการเรียนรู้
๕. ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ ในการวิจัยเรื่อง “การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน
ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชน ไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ใน ๕ ด้าน ๑. ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ๒. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ๓. ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้าน พระพุทธศาสนาและท้องถิ่น ๔. ด้านการบริหารการเรียนรู้ ๕. ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือได้แก่เยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) ผู้บริหาร การศึกษา ของมูลนิธิพระธรรมแสง ที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ของประเทศไทย ซึ่งมีนักเรียนและผู้สนใจมาใช้ ศูนย์ บริการ ผู้หญิง และผู้ชาย เยาวชนที่เข้ามาศึกษาทั้งหมด จำนวน ๒๐๐ คน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านสถานที่

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต ด้านสถานที่ในการศึกษาวิจัย มูลนิธิพระธรรมแสง การบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยใช้จำนวน ตั้งแต่เดือน กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๖ ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๖ รวมเป็นระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ หมายถึง การส่งเสริมการเรียนการสอนเยาวชนชาวไทยพลัดถิ่น ได้มีการเรียนภาษาไทยเบื้องต้น (ให้อ่านออกเขียนได้) การเรียนภาษาไทย (ไทใหญ่) เบื้องต้นและทักษะการเขียน ระดับกลาง มีการเรียนศิลปะการแสดง และภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมทั้งมีการเรียนภาษาอังกฤษ (ขั้นต้น และขั้นกลาง) มีการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตและความรู้เกี่ยวกับสิทธิแรงงานด้านกฎหมายสิทธิมนุษยชน

กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ชุมชนเข้าไปช่วยเหลือผู้ที่อยู่อาศัย กิจกรรมการเข้าร่วมสังคม ให้เป็นการเรียนรู้ตามสภาพความเป็นจริง มีกิจกรรมการแสดงหมอลำ หรือ ดึกเท หรือไทใหญ่ การรวมตัวกันในงานจัดกิจกรรมต่างๆ ส่งเสริมถ่ายทอดองค์ความรู้ ให้แก่คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และการเรียนรู้ มีการส่งเสริมการเรียนรู้ เทคโนโลยีต่างๆ โครงการจัดกิจกรรมที่คณะศึกษา นอกสถานที่ เป็นต้น

ประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพุทธศาสนา และท้องถิ่น หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุน และอนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรมของท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่น เช่น งานบุญชุกแกวด้วยประเพณีของชาวไต ศิลปะการฟ้อนสมัยใหม่ (กำป่านใหม่) ดนตรีสีตโร (สีซอ) มีกิจกรรมร่วมทำบุญได้บาตร ในวันเฉลิมพระเกียรติพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ของทุกปี พร้อมด้วยการแสดงรำกั๊กกะหร่า หรือ ก้านก ร่าไต หรือ ก้าไต ก้าดาย ก้าลายแฉว (ศิลปะป้องกันตัว)

การบริหารการเรียนรู้ หมายถึง ส่งเสริมการเรียนรู้อันเกี่ยวกับด้านภาษาวรรณกรรม การนุ่งห่มเสื้อผ้า ของเชื้อชาติและการช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติ ในยามวิกฤต ทุกข์ยาก ทางมุนิธิพระธรรมแสง มีโครงการจัดอบรม ฝึกอาชีพด้าน ชีววิถีมือไทย และมีวิธูปักหรือ ก้านก ร่าดิก ก้าดิก เพื่อให้มีความรู้ด้านศิลปะในการแต่งพื้นบ้าน สอนทำงานอาชีพที่หลากหลายที่น่าสนใจ งานประกอบอาชีพด้านทำธุรกิจต่างๆ เช่น การปลูกผักการค้าขาย

กิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ หมายถึง จัดโครงการเข้าร่วมสัมมนาเชิงวิชาการมุนิธิสมาคมรวมใจเทิดไถ่องค์ราชันย์ ประชุมนานาชาติประเทศ มีการจัดประชุมนานาชาติ “ไทใหญ่” ศึกษา (International Conference on Asia Shan Studies) ให้เกิดความร่วมมือผู้ร่วมงาน รวมถึงประชุมกับเครือข่ายองค์กรด้านประชากรข้ามชาติ (Migrat Working Group = MWG) มีการเข้าร่วมสัมมนาทางวิชาการ กับ สมาคมสันนิบาตมุนิธิแห่งประเทศไทย (ส.ม.ท.) เป็นต้น

มุนิธิพระธรรมแสง หมายถึง การก่อตั้งศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ เปิดบริหารให้นักเรียนได้ ศึกษาเล่าเรียนด้านภาษา ประเพณีวัฒนธรรมร่วมทั้งศิลปะป้องกันตัว และเป็นศูนย์อบรมฝึกอาชีพให้แก่เยาวชนชาวไต พร้อมทั้งการจัดพิธีกรรมต่างๆ ที่ศูนย์ศึกษาปฏิบัติธรรมได้

ผู้บริหาร หมายถึง คณะกรรมการมุนิธิธรรมที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ เป็นผู้บริหารจัดการ ในพื้นที่ ได้แก่ ประธานมุนิธิ รองประธานมุนิธิกรรมการและเดชาธิการ

๑.๖ ประโยชน์ที่ได้รับ

- ๑.๖.๑ ทำให้ทราบ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สํารุประติษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
- ๑.๖.๒ ทำให้ทราบ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชน ชาวไทใหญ่(วัดใหม่) สํารุประติษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา การทบทวน ค้นคว้าเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้
อันหลากหลายนำมาศึกษา ซึ่งมีผู้วิเคราะห์วิจัยให้ความหมาย ด้านแนวคิดทฤษฎี โดยการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ที่
ใกล้เคียงกันหรือแตกต่างกัน แต่ละมุมมองของผู้เชี่ยวชาญนำมาศึกษาเสริมความรู้ข้อมูลพื้นฐาน ในการกำหนดกรอบ
แนวคิดในการวิจัย ดังนี้

- ๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทใหญ่
 - ๒.๑.๑ การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้
 - ๒.๑.๒ กิจกรรมกรรมการเรียนรู้
 - ๒.๑.๓ ประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนา และท้องถิ่น
 - ๒.๑.๔ การบริหารการเรียนรู้
 - ๒.๑.๕ กิจกรรมรุ่มมือกับองค์กรอื่นๆ
 - ๒.๑.๖ เยาวชนไทใหญ่
 - ๒.๑.๗ ศูนย์การเรียนรู้
- ๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา
- ๒.๓ ทฤษฎีเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้
- ๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๕ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่

การจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ขึ้นมาให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เพื่อให้คนรุ่นใหม่ได้มีการจัด
กิจกรรมชุมชนหรือการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่บุคคลผู้สนใจนั้น ซึ่งมีผู้ส่งเสริมสร้างศูนย์กลาง ของการเรียนรู้ขึ้นมา
ดังต่อไปนี้

๒.๑.๑ การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้

กรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้ให้ความหมายการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ว่า หมายถึงศูนย์รวม
การจัดกิจกรรมการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนให้กว้างขวางทั่วถึงและ
ครอบคลุมทุกพื้นที่ตลอดจนเป็นแหล่งบริการชุมชนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของ
ประชาชน กอดมกินกับวิถีชีวิตของชุมชน ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อก่อให้เกิดสังคมการเรียนรู้
และการพึ่งตนเอง รวมทั้งเสริมสร้างวิถีชีวิตที่เป็นประชาธิปไตย

ผู้รู้วัฒนธรรม ขุนพิพัฒน์วารงกร และคณะกรรมการ ได้กล่าวถึง การบริหารศูนย์การเรียนรู้ว่า วัฒนธรรม
พระธรรมแสง ได้ให้ความสนใจการส่งเสริมสร้างความรู้ด้านภาษา และวัฒนธรรมไทยแก่แรงงานพหุชาติไทย โดยได้

^๑กรมการศึกษานอกโรงเรียน, **แนวทางจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้, (ฉบับปรับปรุง)** . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว. ๒๕๕๐), หน้า ๒.

จัดตั้งศูนย์การเรียนการสอนจีน ที่ศูนย์ปฏิบัติการธรรมสารบุรีประติษฐ์ ย่านนาวา กรุงเทพมหานคร มีกิจกรรม แบ่งการเรียน การสอนเป็น ๕ หลักสูตร คือ^๒

๑. การเรียนภาษาไทยเบื้องต้น (ให้อ่านออกเขียนได้)
๒. การเรียนภาษาอังกฤษ (ขั้นต้น และขั้นกลาง)
๓. การเรียนภาษาไท (ไทใหญ่) เบื้องต้นและทักษะการเขียนระดับกลาง
๔. การเรียนการสอนคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต และเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับสิทธิแรงงาน

ด้านกฎหมาย และสิทธิมนุษยชน

๕. การเรียนศิลปะการแสดง และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

ศูนย์การเรียนชุมชนเฉลิมพระเกียรติวัดป่าเป้า ได้ให้ความหมายการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้อา มาถึง ศูนย์การเรียนชุมชนเฉลิมพระเกียรติวัดป่าเป้า กศน. ศรีภูมิ และโรงเรียนผู้ใหญ่มนิวัตต์ป่าเป้า กรมการ ศึกษาออกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ศูนย์การเรียนวัดป่าเป้า จึงถูกจัดตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๒๒ เวลา ๒ ปี ปัจจุบันศูนย์การเรียนแห่งนี้ ถือได้ว่าเป็นโรงเรียนสำหรับเด็กได้รับ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ นักเรียนส่วนใหญ่เป็นชาวไทย มีนักเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงประถมศึกษาปีที่ ๔ รวมทั้งสิ้น ๒๑๙ คน โดยใช้หลักสูตรการเรียนการสอนตามที กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) กำหนด นอกเหนือจากนี้ เด็กจะได้เรียนเป็นหลักสูตร ๓ ภาษาควบคู่กัน ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาไทใหญ่ ภาษาอังกฤษ และได้มีการทดลองเปิดสอนภาษาจีนโดยนักศึกษาจีนที่เข้ามาเรียนภาษา ไทย ใน เชียงใหม่ เด็กทุกคนที่เข้ามาเรียนที่ศูนย์การเรียนวัดป่าเป้า จะถูกคัดด้วยความรู้ภาษาไทย หากยังอ่าน ภาษาไทยไม่ออก เขียนไม่ได้ ต้องเข้าเรียนในระดับชั้นอนุบาล ๑ ดังนั้น นักเรียนชั้นอนุบาลของศูนย์การเรียนแห่งนี้ บางคนจึงมีอายุมากกว่า ๑๐ ปี โดยนักเรียนทุกคนในระดับชั้น ป. ๔ มีชื่ออยู่ในโรงเรียนบวรศรีบุญ แต่เรียนที่ ศูนย์การเรียนวัดป่าเป้า เมื่อวุฒิการศึกษาที่ออกโดยโรงเรียนชุมชนบ้านบวรศรีบุญ ซึ่งเป็นโรงเรียนสังกัด สพพ. เชียงใหม่ เขต ๑ ได้เปิดบริการให้สนใจตามวันที่ดังกล่าว^๓

กรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้กล่าวถึงการบริการศูนย์การเรียนรู้อา ศูนย์การเรียนรู้อาชุมชนเป็นแหล่ง บริการความรู้ข่าวสารข้อมูลให้กับนักศึกษา ประชาชนเด็กและผู้ใหญ่ในชุมชนในการเฝ้าหาความรู้ต่าง ๆ เพื่อพัฒนา ตนเอง จะมีการรวบรวมสื่อที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในชุมชนทุกเพศทุกวัยมาจัดบริการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วย ตนเอง ดังนี้^๔

๑. บริการอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร ตลอดจนสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รวมทั้งบริการความรู้จาก สื่อวิทยุทัศน์ เทปคาสเซต วิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ โดยเจ้าหน้าที่หรือฝ่ายจัดการศูนย์การเรียนชุมชนจัดหาสื่อ ความรู้มาจัดบริการสื่อความรู้ในการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย เช่น หนังสือวิชาการ สารคดีทั่วไป หนังสือพิมพ์ แผ่น พิมพ์ แผ่นปลิว จุลสารนิทรรศการ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์เสียงตามสาย หอกระจายข่าว เทปคาสเซต คอมพิวเตอร์ ซีดี-รอม ภูมิปัญญาชาวบ้าน
๒. บริการยืม - คืน สื่อความรู้สำหรับผู้ที่ประสงค์จะยืมสื่อความรู้ไปศึกษาค้นคว้านอกศูนย์การ เรียนรู้อาชุมชน
๓. บริการค้นคว้าหาความรู้จากสื่อความรู้ในศูนย์การเรียนรู้อาชุมชน
๔. บริการแนะแนวการศึกษาออกโรงเรียน

^๒ อ้างแล้ว.

^๓ แหล่งที่มา : <http://www.edknovate.com/2011/06/20/%> [12 ก.พ. 2556].

^๔ กรมการศึกษานอกโรงเรียน, **คู่มือปฏิบัติงานสำหรับครู ศรช.** กรุงเทพมหานคร : (โรงพิมพ์ ครูสภาลาดพร้าว ๒๕๕๑, (อัตตาเนา)

- ๕. จัดนิทรรศการส่งเสริมการอ่าน การศึกษาค้นคว้า การให้ความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๖. จัดกิจกรรมบริการชุมชนเวียนหนังสือสื่อสิ่งพิมพ์ที่อ่านโดยกลุ่มนักศึกษาและเครือข่ายอื่น ๆ
- ๗. จัดกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ
- ๘. จัดกิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเคลื่อนที่
- ๙. จัดให้ความรู้ตามเสียงตามสาย หอกระจายข่าว

กรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้กล่าวถึงการบริหารศูนย์การเรียนรู้ว่า การจัดการบริหารศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จะต้องดำเนินการดังนี้^๕

- ๑. องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับเจ้าหน้าที่ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอจัดหาสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมการศึกษา เพื่อที่จะประกาศจัดตั้งเป็นศูนย์การเรียนรู้ชุมชนต่อไป
- ๒. องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการคัดเลือกคณะกรรมการศูนย์การเรียนรู้ชุมชนซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและบุคคลอื่น ๆ ที่เหมาะสมตามจำนวนที่ได้มีการตกลงกัน
- ๓. องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ คัดเลือกครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ตามคุณสมบัติที่กำหนดเพื่อให้มาทำหน้าที่ในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่ตั้งขึ้น
- ๔. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนร่วมกับคณะกรรมการศูนย์การเรียนรู้ชุมชนวางแผนการดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนยึดหลักการให้ชุมชนเป็นฐานในการจัดการศึกษาของชุมชน

ประมวล วะสี ได้กล่าวถึงหลักการบริหารการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน จะต้อง มีองค์ประกอบสำคัญอย่างน้อย ๔ ประการดังนี้

- ๑. ชุมชนเรียนรู้ หมายความว่า คนต้องเป็นคนยกดวงของการพัฒนาโดยเน้นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นเป็นหลัก ชุมชนจะต้องมีกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องโดยสืบทอดภูมิปัญญาเดิมและปรับปรุงยุคเข้าสู่กับวิทยาการสมัยใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการของยุคปัจจุบันได้อย่างแท้จริง
- ๒. ชุมชนจะต้องมีระบบการจัดการทรัพยากรที่ดี และมีสภาพแวดล้อมที่ดี มีทรัพยากรในระดับที่ยั่งยืนใช้ประโยชน์ได้ มีสำนึกของความเป็นชุมชน มีองค์กรชุมชนที่เข้มแข็ง สามารถจัดการความสัมพันธ์ทางสังคมทั้งภายในและภายนอกชุมชน ชุมชนยังต้องมีความสามารถในการวางกฎเกณฑ์เพื่อจัดระเบียบของชุมชนและจัดการความขัดแย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพมีการสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชนต่าง ๆ ที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน เช่น ใช้ป่าฝืนเดียวกันหรือใช้น้ำสายเดียวกัน เป็นต้น มีการสร้างเครือข่ายพหุภาคี โดยเน้นความร่วมมือระหว่างชุมชน นักวิชาการ องค์กรพัฒนาเอกชน หน่วยงานรัฐและเอกชน เพื่อสร้างขึ้นเป็นประชาคมในระดับต่าง ๆ ซึ่งทำงานสู่จุดมุ่งหมายในการสร้างสังคมร่วมกัน
- ๓. ชุมชนต้องมีศักยภาพในการผลิต ชุมชนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในฐานะทรัพยากรของตนเองว่า มีจุดแข็งอยู่ที่ตรงไหน ชุมชนมีศักยภาพในการผลิตอะไร ใช้อะไร ขายอะไร ได้อย่างยั่งยืนศักยภาพในการผลิตยิ่งหมายถึงการเรียนรู้ที่จะเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตผลด้วยการแปรรูป การบรรจุหีบห่อ การ

^๕ กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ, **แนวทางการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้**. ฉบับปรับปรุง กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๐, หน้า ๑๙.

^๖ ประมวล วะสี, **การระดมสรรพกำลังเพื่อการเรียนรู้**. (วารสารการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๓๖), หน้า ๒๔ - ๒๗.

ส่งเสริมบทบาทของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือรูปแบบของการสร้างรายได้อื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ และการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนศักยภาพในการผลิตยังหมายถึงการ ที่ชุมชนจะต้องมีทุน ซึ่งมาจากการริเริ่มของ ชาวบ้านเอง มีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการผลิต เช่น การทำบัญชี มีการพัฒนาระบบตลาด มีความรู้เรื่อง ตลาดร้านค้าชุมชน ไปจนถึงการส่งออก ตามแต่ระดับการพัฒนาและศักยภาพของแต่ละชุมชนเป็นสำคัญ

๔. ชุมชนจะต้องมีศักยภาพในการกำหนดและจัดการชีวิตของตนเอง นั้นหมายความว่า ชุมชน สามารถดำรงอยู่อย่างมีศักดิ์ศรี ปราศจากการแทรกแซงและครอบงำจากภายนอก มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความ เคารพในจารีตประเพณี ระบบคุณค่าและรากเหง้าทางวัฒนธรรมของตน

จากการศึกษาค้นคว้า แนวคิดการก่อตั้งศูนย์การเรียนรู้ นั้น จึงสรุปได้ว่า การจัดทำศูนย์การเรียนรู้ นั้น อยากจะให้ผู้ต่อยโอกาสสู่สนใจเด็ก ถ้าพ่ร้ายเด็กในชุมชนแออัด เด็กถูกกรรมกรก่อสร้าง จะได้มีการศึกษาเล่าเรียนหา ความรู้ใหม่ๆ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้กับชุมชนได้จัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิดความสามัคคีเกื้อกูลช่วยเหลือซึ่งกัน และกันและเป็นศูนย์กลางเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมของตน เพื่อเป็นการสืบทอดรุ่นสืบรุ่นไม่ไห้สูญหาย เพื่อให้คนรุ่นหลัง ได้เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนต่อไป

๒.๑.๒ กิจกรรมการเรียนรู้

กรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนรู้ว่า การจัดกิจกรรมการศึกษาในศูนย์การ เรียนรู้ชุมชน มุ่งเน้นให้ประชาชนในตำบลเกิดการเรียนรู้ทั้งแบบที่เป็นทางการและแบบที่ไม่เป็นทางการ ชุมชนสามารถ สร้างสรรค์กิจกรรมของตนและโดยการสนับสนุนของกรมการศึกษานอกโรงเรียนด้วยกิจกรรม ดังต่อไปนี้

๑. การศึกษาขั้นพื้นฐานสายสามัญ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอน ปลาย โดยมีหลักสูตรสำหรับประชาชนทั่วไป หลักสูตรสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะและกลุ่มผู้นำชุมชน สามารถ เชื่อมต่อกับการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยได้

๒. การศึกษาอาชีพ จัดในรูปแบบหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น หลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ (ปอ.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทางไกลเป็นการพัฒนาทักษะและความสามารถทางด้านอาชีพของ ประชาชนเพื่อให้สามารถสร้างงานเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจชุมชนได้

๓. การศึกษาตามอัธยาศัยเป็นการให้บริการความรู้และข่าวสารข้อมูลในรูปแบบ ต่าง ๆที่ ประชาชนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา เช่น ห้องสมุดประชาชน นิทรรศการ รายการวิทยุและโทรทัศน์ เป็นต้น

๔. การส่งเสริมการศึกษาในระบบโรงเรียนเป็นการจัดกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียน ในโรงเรียนได้ เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การเรียนรู้จากรายการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมการดูนิทรรศการทาง วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

๕. กิจกรรมนันทนาการ เป็นการพัฒนาด้านสุขภาพอนามัยและจิตใจ เช่น กีฬาการออก กำลังกาย การร้องเพลง การวาดรูป การเต้นดนตรีและการละเล่นต่าง ๆ ของชุมชน

๖. กิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะการจัดกลุ่มสนใจเรียนรู้เรื่องราว ต่าง ๆ ที่จะ เป็นประโยชน์แก่บุคคลต่าง ๆ เช่น สตรีแม่บ้าน ผู้สูงอายุ เด็ก คนพิการ

๗. กิจกรรมส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นเพื่อการเรียนรู้สืบทอดและ เผยแพร่

^๑อ้างแล้ว.

กิจกรรมดังกล่าวเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้อยู่ในชุมชนได้อย่างอิสระต่อเนื่องเป็นไปตามความต้องการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง และเป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ชุมชนพึ่งพาตนเอง

ศิริกาญจน์ ไกลสุ่มภ์ และ ตารุณี คำวังนัง ได้กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนรู้ว่า การบริหารจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคหรือวิธีการจัดการเรียนรู้ จากแหล่งการเรียนรู้สำคัญต่าง ๆ รวมถึงการจัดกิจกรรมในการเรียน คือ

๑. การเรียนรู้ระบบบูรณาการ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีลักษณะสหสัมพันธ์ และเชื่อมโยงกัน

๒. โครงงาน

๓. การเรียนรู้ตามสภาพจริง

๔. การใช้แผนผังความคิด

๕. กิจกรรมแรดดี

๖. การชูปทวนด้วยภาพ

๗. การใช้คำถาม

๘. การศึกษานอกสถานที่

๙. การเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ในห้องเรียน

การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

๑. ขั้นตอนการเตรียมผู้เรียนให้พร้อม ก่อนออกไปทำกิจกรรมนอกห้องเรียนโดยนักเรียนจะต้องศึกษาคำแนะนำต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่จะออกไปศึกษา รวมถึงการเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อม โดยสิ่งที่ควรเน้นคือ การรักษาสภาพแวดล้อมและปลูกจิตสำนึกให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้

๒. ขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม เป็นขั้นที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามคำแนะนำ ในสมุดฝึกปฏิบัติ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ นอกจากนี้ผู้เรียนอาจทำกิจกรรมที่คิดขึ้นมาเองก็ได้โดยสิ่งสำคัญ

๓. การบันทึกข้อมูล โดยครูมีหน้าที่ดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด เมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาระหว่างทำกิจกรรม

๔. ขั้นตอนการสรุปผลการเรียนรู้ โดยหลังจากที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมและบันทึกข้อมูลแล้ว ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกัน สรุปความรู้ที่ได้ลงในสมุดฝึกปฏิบัติ เพื่อแสดงถึงความรู้ที่ได้จากการศึกษาเรื่องนั้น ๆ

อัครวัฒน์ ขุติพัฒน์วารงกูร และคณกรรรมการ ได้กล่าวถึงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ มลนิธิพระธรรมแสงได้เปิดโครงการกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนแรงงานข้ามชาติ (ภาคพิเศษ รุ่นที่ ๒) ณ บริษัท ไทยมาสเตอร์แพค จำกัด เลขที่ ๗๒/๒ หมู่ ๘ สุขสวัสดิ์ ๗๒ ตำบลบางครุ อำเภอบางปะเต่าง สมุทรปราการ โดยนายนิกร แสนคำก่อน ที่ปรึกษามูลนิธิฯ เป็นประธานเปิดงาน มีนักศึกษาใหม่ มาสมัครเรียนเบื้องต้น ประมาณ ๘๐ กว่าคน^๕

ชัยฤทธิ์ ศีลาเดช ได้ให้ความหมายกิจกรรมการเรียนรู้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนนี้ สิ่งทีครูพึงกระทำ ก็คือ^๖

^๕ศิริกาญจน์ ไกลสุ่มภ์ และ ตารุณี คำวังนัง, **แหล่งเรียนรู้เพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้และหลักสูตรสถานศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : เมธิทิปส์(๒๕๕๕), หน้า ๒๕.

^๖อ้างแล้ว.

^๗ชัยฤทธิ์ ศีลาเดช, **คู่มือการเงินแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : (พิสิทธ์เซ็นเตอร์, ๒๕๕๕), หน้า ๑๕.

๑. เตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้แหล่งเรียนรู้ร่วมกับนักเรียน
๒. จัดตั้งสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในแหล่งเรียนรู้ที่จูงใจ และเสริมแรงให้เกิดการเรียนรู้
๓. เอาใจใส่ผู้เรียน ให้รู้จักการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้
๔. จัดกิจกรรมและสถานการณ์ในแหล่งเรียนรู้ได้คิดและแสดงออกอย่างสร้างสรรค์
๕. ส่งเสริมให้ผู้เรียนไปหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ ด้วยการกำหนดงานให้ไปหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้
๖. ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเชื่อมโยงกับประสบการณ์ในชีวิตจริง
๗. ฝึกให้ผู้เรียนประเมินเพื่อพัฒนาและปรับปรุงตนเองด้านการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้
๘. จัดโอกาสให้นักเรียนนำเสนอผลงานที่เป็นผลจากการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนนั้น ซึ่งเป็นวิธีการสร้างความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีผลดีกับนักเรียนมากมายเนื่องจากได้ทำความรู้จักกันแล้วจึงเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ความสามารถจากเพื่อนร่วมงาน ทำให้เกิดความสนุกสนานกับการเรียนเข้าไปอีก เพิ่มความสนใจในการเรียนการสอนและรู้จักความรักสามัคคีการให้อภัยร่วมทั้งการรู้จักช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันสร้างสังคมที่ช่วยกันทำให้เกิดประโยชน์สุขรวมถึงการรักษาประเทศชาติภาษาศาสนาบ้านเมืองเป็นอย่างดี

๒.๑.๓ ประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น

การรักษาอนุรักษ์ความเชื่อถือทางประเพณีวัฒนธรรมทางด้าน พระพุทธศาสนาและท้องถิ่นโดยความตั้งคณนิยมตามแต่ละท้องถิ่นแต่ด้วยวัฒนธรรมแม้ว่าจะเป็นการทำบุญทำทานตามกาลเวลาในแต่ละปี เช่น การฉลองปีใหม่ งานบวช การราชของแต่ละจังหวัดอาจจะใกล้เคียงกันและต่างกันเป็นบางส่วนตามที่นักวิทยาศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านกล่าวไว้ดังนี้

๑) ความหมายของประเพณีวัฒนธรรม

คุณ Coon C.S. ให้ความหมายว่าวัฒนธรรม คือ สรรวมทั้งหมดของวิถีต่างๆ ที่ทำให้มนุษย์มีชีวิตอยู่ได้และถ่ายทอดโดยการเรียนรู้^{๑๑}

ไพฑูริย์ เครือแก้ว ให้ความหมายข้อคิดเห็นประเพณีวัฒนธรรมว่า เป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์มีความแตกต่างออกไปจากสัตว์ และเป็นลักษณะที่มนุษย์มีนอกเหนือไปจากลักษณะทางร่างกายและชีวภาพลักษณะพิเศษหรือวัฒนธรรมที่มนุษย์ร่วมกันคิดค้นสร้างสรรค์และสะสมถือปฏิบัติเป็นแบบแผนแห่งพฤติกรรมในชีวิตมาเป็นเวลานาน^{๑๒}

อัครวัฒน์ บุติพัฒน์วารากร และคณะกรมการ ได้กล่าวถึงศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไว้ว่า การสืบสานวัฒนธรรม เติ มารวมในโครงการส่งเสริมการเรียนการสอนเยาวชน โดยจัดตั้งวิชาการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น และมีการเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรพื้นฐานดังนี้^{๑๓}

๑. ปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเทียบเสียงนาฏดนตรีไทย (กลอง – พิณ . ฉิ่ง)
๒. วิธิตกลองเต หรือ กลองก้นยาว (ดาบเหล็กอง)

^{๑๑}คุณ Coon, C.S. *The Story of Man*. New York : Knopf, 1954, P 5.

^{๑๒}ไพฑูริย์ เครือแก้ว. *ลักษณะสังคมไทย*. กรุงเทพมหานคร : มพิช จำกัด, ๒๕๑๘, หน้า ๔๐.

^{๑๓}อ้างแล้ว.

- ๓. วิจิตรลายฉิ่ง (ลายให้แสง)
- ๔. วิจิตรผ่องเต็ยว และผ่องหมู่ (ลายใหม่อง)
- ๕. รานุกกิงกะหรู หรือก้านก
- ๖. รำโต หรือกำโต
- ๗. กำลาย และกำลายแฉว (ศิลปะป้องกันตัว)
- ๘. ตนตรีสีตรอ (สีซอ)
- ๙. ศิลปะการฟ้อนสมัยใหม่ (กำบ้านใหม่)

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้กล่าวถึงประเพณีวัฒนธรรมในส่วนที่ ๔ มาตรา ๘๐

ว่า รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษาและวัฒนธรรมตั้งต่อไปนี้^{๘๔}

- ๑. คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาไปสู่มวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้
- ๒. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบสุขภาพที่เน้นการสร้างเสริมสุขภาพอันนำไปสู่สุขภาพะที่ยั่งยืนของประชาชน รวมทั้งจัดและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เอกชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพและบริหารจัดการสาธารณสุข โดยผู้มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าว ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณยอมรับความคุ้มครองตามกฎหมาย
- ๓. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับ ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดเต็มแผนการศึกษาแห่งชาติกฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้า ทนการเปลี่ยนแปลงสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทยมีระเบียบวินัยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์การ ทางศาสนาและเอกชน จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและ สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
- ๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยในศิลปวิทยาการแขนงต่างๆ และเผยแพร่ข้อมูลผลการ ศึกษาวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัยจากรัฐ
- ๖. ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้จักรักสามัคคีและการเรียนรู้ปลูกจิตสำนึกและเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น

คณะกรรมการวัฒนธรรมไท เชียงใหม่ ได้กล่าวถึงประเพณีวัฒนธรรมไทในรัฐด้านว่า รัฐด้านหรือ เมืองไท มีภาษาไท เป็นภาษากลาง (ปัจจุบันมีภาษาพม่าเข้ามาประสมอยู่ด้วย) คนหลายกลุ่มหลายเผ่าพันธุ์พูดภาษา ไทได้เป็นบางส่วน ภาษาเขียนในการสื่อสารมีภาษาไท ภาษาไตซิ่น และภาษาพม่า ภาษาไทที่วางออกเป็นหลัก^{๘๕}

^{๘๔} สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม, **คู่มือ การบริหารจัดการโครงการทาง วัฒนธรรม ของภาคีเครือข่ายดำเนินงานวัฒนธรรม ปีงบประมาณ ๒๕๕๖**, (โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จากัด, ๒๕๕๖), หน้า ๒๗-๒๘.

^{๘๕} วัฒนธรรมไท เชียงใหม่, [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.taiculture.com/index.php/culture-and-literature/49-feature/88-2010-09-08-07-40-52.html> [28 ส.ค. 2556].

การนุ่งห่ม ผู้ชายได้ใส่กางเกงขาขาว เสื้อเชิ้กยาว (เสื้อแขนยาว) ผ้าดัดหัวสั้นยาว (เคียนหัวยาว) แต่การนุ่งห่มผู้หญิง เต๋อ มีหลายหลายมีการออกแบบไปตามกาลเวลาและสมัยใหม่

ศาสนาและความเชื่อ คนอยู่ในรัฐฉานหลายๆ กลุ่มโดยส่วนใหญ่ยังถือพระพุทธศาสนา มีประเพณีวัฒนธรรมของตนเอง เช่น ประเพณี การนุ่งห่ม การรำต่างๆ

สรุปได้ว่า ประเพณีวัฒนธรรมเป็นทั้งพื้นฐานการดำเนินชีวิตการประพฤติปฏิบัติของสมาชิกของสังคม ซึ่งอาจจะช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาในหมู่คณะ และเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติของชุมชนเผ่าพันธุ์นั้น ซึ่งได้ถ่ายทอดสืบสานจนถึงลูกหลานและเป็นการยึดถือปฏิบัติอย่างกว้างขวางในสังคมเป็นต้น

๒) ประเพณีวัฒนธรรมด้านพระพุทธศาสนา

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, ได้กล่าวถึงประเพณีวัฒนธรรมด้านพระพุทธศาสนา อันคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๗ ให้ความเห็นชอบกับยุทธศาสตร์การดำเนินงานวัฒนธรรมของกระทรวงวัฒนธรรม ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ รักษาสืบทอดวัฒนธรรมของชาติและความหลากหลายของวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างมั่นคง

๑. ศึกษาวิจัย อนุรักษ์ ปรดกทรัพย์ดินทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมให้เป็นระบบโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

๒. ส่งเสริม ฟื้นฟู สืบทอด ขุนมธรรมนิยมประเพณี และวัฒนธรรมไทย

๓. ฟื้นฟู สืบทอด ภูมิปัญญาไทย

๔. อนุรักษ์และพัฒนาวัฒนธรรมระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับสถาบันชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างค่านิยม จิตสำนึก และภูมิปัญญาคนไทย

๑. สร้างและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้เพื่อให้โอกาสแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

๒. ส่งเสริมให้เกิดโอกาสแห่งการเรียนรู้ สร้างสรรค์และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางศิลปะและวัฒนธรรมด้วยการจัดการศึกษาเฉพาะทาง ทั้งในระบบ นอกระบบ และตลอดชีวิต

๓. ส่งเสริมการนำหัตถกรรมทางศาสนามาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างสอดคล้องกับแนวทาง

เศรษฐกิจพอเพียง

๔. การสร้างค่านิยม จิตสำนึกในสังคมไทยในกลุ่มคนทุกกลุ่ม ทุกระดับให้เห็นคุณค่าในศิลปะและวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ นำทุนวัฒนธรรมของประเทศมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทาง

เศรษฐกิจ

๑. การศึกษาวิจัยและประยุกต์ สร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดคุณค่า

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๓. ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเพื่อสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นกับคน

ในชาติ

^{๑๖} สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, คู่มือการดำเนินงานวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนการพิมพ์, ๒๕๕๕), หน้า ๔ - ๕.

๕. ใช้มิติทางศาสนา ศีลปะ และวัฒนธรรมเป็นสื่อในการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการองค์ความรู้ด้านศาสนา ศีลปะ และวัฒนธรรม

๑. ส่งเสริมให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมและดำเนินงานด้านศาสนา ศีลปะ และวัฒนธรรมด้วยตนเอง

ตนเอง

๒. ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาพัฒนากระบวนการบริหารจัดการ การบริการ การเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์

๓. บูรณาการความร่วมมือและสร้างเครือข่ายในการดำเนินงานด้านศาสนา ศีลปะ และวัฒนธรรม

๔. แก่กฎหมาย ระเบียบ และกำหนดคุณภาพมาตรฐาน ตลอดจนการวิจัย การติดตามผลการดำเนินงาน

เจริญ ต้นมหาพราน ได้กล่าวถึงประเพณีวัฒนธรรมทาง พระพุทธศาสนาของชาวไทใหญ่ว่า บ่อยครั้งลอบเป็นภาษาไทใหญ่ แปลว่า พิธีงานบุญของผู้ที่จะก้าวไปเสด็จตามเณร เนื่องจากชาวไท (ไทใหญ่) เชื่อว่า ถ้าพ่อแม่รายใดได้บรรพชาบุตรของตนเองเป็นสามเณร จะได้อันสูงศักดิ์ กับ และถ้าบรรพชาบุตรผู้อื่นเป็นสามเณรจะได้อันสูงศักดิ์เพียง ๕ คู่เท่านั้น ซึ่งพ่อแม่ของสามเณรจะได้รับการยกย่องให้เป็นพ่อต่างและแม่ต่าง

คุณโตให้ความสำคัญกับพิธีบรรพชาสามเณรมาก เพราะถือว่าวัยเด็กเป็นวัยที่อ่อนต่อโลก เปรียบเสมือนแก้วใสสะอาด เมื่อเป็นสมณะก็จะเป็นผู้มีศีลบริสุทธิ์ จึงเรียกพิธีบรรพชาสามเณรอีกชื่อหนึ่งว่า “งานมวชุกแก้ว” ผู้ที่จะบรรพชาเนงานบอยต่างลอบต้องเป็นเยาวชนอายุระหว่าง ๑๐ - ๑๔ ปี ซึ่งอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน ดังนั้นจึงนิยมจัดงานในเดือนเมษายน ซึ่งเป็นช่วงปิดภาคเรียน การจัดงานใช้เวลาประมาณ ๓ - ๗ วันขึ้นอยู่กับฐานะของเจ้าภาพแต่ละราย แต่พิธีที่สำคัญจริงๆ มีเพียง ๓ วันเท่านั้น

วันแรก คือ วันรวมต่างลอบ พ่อแม่จะพาตัวเด็กที่จะบรรพชาไปแต่งกายที่วัดใกล้บ้านตน หลังจากโกนผมแล้วบรรดาญาติพี่น้องที่เป็นผู้หญิงก็จะช่วยทาหน้าเขียนคิ้วและแต่งตัวให้อย่างประณีต^{๑๑}

เจริญ ต้นมหาพราน ได้กล่าวถึงประเพณีวัฒนธรรมทาง พระพุทธศาสนาของชาวจีนว่า การแห่มังกรในวันตรุษจีน ในปี พ.ศ.๒๕๖๖ ซึ่งตรงกับปีมะโรง คณะกรรมการจัดงานแห่เจ้าพ่อเจ้าแม่ปากน้ำโพต้องการให้มีสิ่งแปลกใหม่เพิ่มขึ้น จึงลงมติเป็นเอกฉันท์เลือกการแห่มังกรเพิ่มเติมอีก ๑ ขบวน โดยมอบหมายให้กรรมการท่านหนึ่งจัดหาอาจารย์สอนวิธีแห่มังกรและหาแหล่งผลิต หุ่นมังกรในกรุงเทพฯ

หลังจากนั้นทีมผู้แห่มังกรได้ร่วมกันปรับปรุงการแต่งชุดขึ้นมีการคิดค้นท่าเต้นต่างๆ โดยเน้นท่าที่สวยงามและตื่นตันทวาตเดียว เช่น มังกรล่อแก้ว มังกรพันเศ่า มังกรเดินไฟ ฯลฯ ตัวมังกรทำด้วยโครงไม้ไผ่หุ้มด้วยผ้าและพลาสติก จึงสามารถลัดเลี้ยวไต่ลวดูกแก้วด้วยดีดอาจเหมือนมีชีวิตจริงๆ บางครั้งก็คล้ายเหมือนงู เต็นคล้ายกระต่าย กระเจินใส่แบบเสือ หรือร่อนอย่างนกเหยี่ยว จนเป็นที่เลื่องลือไปทั่วทั้งประเทศไทยและภาคพื้นทวีปเอเชีย

คณะมังกรของเจ้าพ่อเจ้าแม่ปากน้ำโพถือเป็นคณะแรกของประเทศไทย ซึ่งผู้คนยกย่องให้เป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดนครสวรรค์ ช่วยสร้างชื่อเสียงและความภาคภูมิใจแก่ชาวปากน้ำโพทุกคน และพร้อมที่จะให้พิสูจน์ความยิ่งใหญ่ในเทศกาลตรุษจีนของทุกปี^{๑๒}

^{๑๑}เจริญ ต้นมหาพราน, **ประเพณีท้องถิ่น (LOCAL CUSTOMS)**, พิมพ์ครั้งที่ ๑, กรุงเทพฯ มหานคร : (บริษัท สำนักพิมพ์แสงแดด จำกัด, ๒๕๕๔), หน้า ๔.

^{๑๒}อ้างแล้ว.

อัครวัฒน์ ขุติพัฒน์วารงกร และคณะกรรมกร ได้กล่าวถึงประเพณีวัฒนธรรมทางพุทธศาสนาว่า เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรม สาธิตะธิฐร์ (วัดใหม่) มูลนิธิพระธรรมแสง ได้ร่วมทำบุญให้ทุนการศึกษาแก่ พระนิสิตชาวไทใหญ่ ที่มาศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ใน “งานต้อนรับและมอบทุนการศึกษา พระนิสิตชาวไทใหญ่ รุ่นที่ ๗” ซึ่งมีพระนิสิตทั้งหมดที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมาเข้าร่วมงาน ประมาณ ๑๐๐ รูป/องค์ และพระวาสนผู้มีจิตศรัทธาท่างหลายมาร่วมงาน

ถือว่าเป็นกิจกรรมทางด้านพุทธศาสนา ซึ่งจัดกิจกรรมนี้ขึ้นทุกปี ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ก็ได้จัดขึ้นอีก ณ ศูนย์ปฏิบัติธรรม สาธิตะธิฐร์ (วัดใหม่) มูลนิธิพระธรรมแสง จึงได้จัดกิจกรรมมอบเกียรติบัตรเพื่อแสดงความยินดีกับบัณฑิตใหม่ ที่เป็นพระนิสิตชาวไทใหญ่ ผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ทั้งสิ้น ๕ รูป/คน นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมร่วมทำบุญ ในวันเฉลิมพระเกียรติ ๕ ธันวาคมหาราช เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๙ มูลนิธิพระธรรมแสง รวมเดินเทิดพระเกียรติ ณ ซ่งสนามหลวง และร่วมมือกับทางสำนักงานเขตบางขุนเทียน ร่วมทำบุญตักบาตร อาหารแห้ง ในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคมหาราช ๒๕๕๙ ณ สวนเซ็นทรัลปาร์ค พระราม ๒ เป็นต้น^{๑๕}

บรรเทิง พาพิจิตร ได้กล่าวถึงประเพณีวัฒนธรรมทางพุทธศาสนาการบวชของคนไทยว่า ประเพณีการบวชเป็นพระภิกษุ สามเณรในพระพุทธศาสนา ประเพณีการบวชนี้ได้เกิดขึ้น ตั้งแต่สมัยพุทธกาล ต่อมาได้แพร่กระจายเข้ามาในสังคมไทย เราพร้อมกับการเข้ามาของพุทธศาสนา คนไทยถือว่าการบวชได้บุญกุศลมากผู้บวชได้ชื่อว่าเป็นญาติกับพุทธศาสนา และได้ศึกษาวิชาทางพระพุทธศาสนาเป็นผู้มีความรู้ สังคมถือว่าได้สร้างกุศลให้แก่บิดามารดา เป็นผู้รู้จักตอบแทนคุณพ่อแม่ สมัยก่อนมีความเชื่อว่า ลูกผู้ชายที่ได้บวชเรียนจะสามารถช่วยให้มารดาอายุยืนยาวเหลือถึงขั้นสวรรค์และมีประเพณีปฏิบัติ คือเมื่อนาคจะเข้าไปในอุโบสถ ผู้เป็นมารดาจะเกาะหางนาคเข้าไปใกล้ด้วย โดยเชื่อว่าเป็นการเกาะหางนาคขึ้นสวรรค์อีกนัยหนึ่ง เชื่อว่าผู้ได้บวชแล้วได้ศึกษาเล่าเรียนได้รับการปลูกฝังศีลธรรมอันดีงามแล้ว จึงเป็นผู้ได้รับการยอมรับนับถือจากสังคม

เด็กชายอาจบวชเณรก่อนเมื่ออายุครบ ๗ ขวบ หลังจากนั้นเมื่ออายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์แล้วจึงบวชพระ การบวชพระ คนไทยมักจะจัดงานกันอย่างครึกครื้นมีพิธีกรรมประกอบหลายอย่าง เช่น พิธีนำมตรช่ายไปฝากพระอาจารย์วัด ผู้บวชที่บิดามารดานำไปฝากวัดเรียกว่า นาค พิธีบวช พิธีปลงศพ พิธีชวญญาค พิธีแห่นาค ปัจจุบันพิธีดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไปบ้างแล้ว และใช้เวลาน้อยลง จัดงานประหยัดมากขึ้น

สมัยก่อนคนไทยนิยมการบวชครบพรรษา ศึกษาเล่าเรียนตลอดพรรษา เมื่อออกพรรษาแล้วก็มักจะสึกหรือลาสิกขาบทจากเพศบรรพชิตกลับไปเป็นฆราวาสมากขึ้น แต่ปัจจุบันชาวไทยนิยมบวชตามประเพณีเพียงระยะ ๗ - ๑๕ - ๓๐ วัน เป็นต้น^{๑๖}

สรุปได้ว่าประเพณีวัฒนธรรมทางพุทธศาสนา จะเป็นการบวชพระภิกษุสามเณรการทำบุญได้บาตรและการอุทิศส่วนกุศลแผ่เมตตาให้สัตว์ปดิงทางหลาย ซึ่งเป็นความเชื่อความนับถือความเริ่มเดในพระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ เพื่อนำมาปฏิบัติให้เกิดผลต่อตนเองและผู้อื่นอีกด้วย เพื่อให้ได้อยู่เย็นเป็นสุขอยู่ร่วมกันในสังคม ช่วยเหลือสังคมให้ร่มเย็นมีสุข ดำรงชีวิตอย่างสุภาพงามใจ มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันโดยมีความเมตตาที่ดีต่อกันสืบไป

๓) ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

^{๑๕} อ่างแล้ว.

^{๑๖} บรรเทิง พาพิจิตร, **ประเพณีวัฒนธรรมไทยและความเชื่อ**. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ มหานคร : (ไอ.เอศ. พรินติ้งเฮ้าส์ . ๒๕๕๗), หน้า ๘๐.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้กล่าวถึงประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นไว้ในมาตรา ๕๖ ว่า บุคคลซึ่งรวมตัวกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมย่อมมีสิทธิหรือหน้าที่จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ หรือวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ และมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ^{๒๐}

บันทึก พหุจิต ได้กล่าวถึงประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นว่า วัฒนธรรมท้องถิ่น (Regional Subculture) ในท้องถิ่นต่างๆ ย่อมมีการปฏิบัติวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง เช่น ชาวไทยภาคเหนือ ชาวไทยภาคใต้ ชาวไทยภาคอีสาน ชาวไทยภาคกลาง ชาวไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่างก็มีการปฏิบัติวัฒนธรรมอันเป็นที่นิยมในท้องถิ่นของตนเอง เช่น ภาษาพูด การละเล่น การแต่งกาย และประเพณีต่างๆ เป็นต้น^{๒๑}

ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้กล่าวถึงการจัดงานเทศกาลประเพณีวัฒนธรรมในท้องถิ่นของจังหวัดแม่ฮ่องสอนไว้ดังนี้^{๒๒}

๑. งานเมืองสามหมอก จัด ขึ้นทุกปีระหว่างวันที่ ๑-๗ กุมภาพันธ์ มีการออกร้านจากหน่วยงานราชการ เอกชนและองค์กรต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ผลงานของแต่ละหน่วยงานรวมทั้งการแสดงมหรสพพื้นเมือง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับความเพลิดเพลินกับกิจกรรมต่างๆ ในงานหลังจากที่ได้ตรากตรำกับการทำงานมาตลอดปี นอกจากนี้ ในงานยังจัดให้มีการแสดงของชาวเขาเผ่าต่างๆ ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อให้งานมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น งานประเพณีปอยส่างลอง หรืองานบวชลูกแก้ว ตามแบบฉบับของชาวไทยใหญ่ ซึ่งถือว่าการบรรพชาสามเณรได้แก่คนหนุ่มสาวบวชพระ จึงมักจัดกันอย่างยิ่งใหญ่ ระหว่างเดือนมีนาคม-พฤษภาคม เด็กที่จะบรรพชาเรียกว่า “ส่างลอง” เมื่อกำหนดจัดงานก็จะเกณฑ์แม่ไก่แก้ว (พระภิกษุพญาแม่ไก่แก้ว) แล้วแต่งกายอย่างสวยงามด้วยเครื่องประดับอันมีค่า เช่น สวมสายสร้อย กำไล แหวน และใช้ผ้าโพกศีรษะแบบพม่า สวมถุงเท้ายาว นุ่งใส่รงทาแป้งขาว เขียนคิ้วทาบปาก ทั้งนี้เชื่อกันว่าพระพุทธรูปเจ้ามีฐานะเป็นภุมรินทร์ยังสละกิเลสได้ แล้วพาไปขี่ม้า ถ้าไม่มีม้าก็จะขี่คอกัน ซึ่งเรียกว่า “ขี่เสียง” หรือ “ตะแบปส่างลอง” แล้วแห่ไปตามถนนสายต่าง ๆ มีกลดทองหรือ “ที่คำ” แบบพม่ากันกันแดด ปัจจุบัน ประเพณีได้มีการกำหนดรูปแบบให้เป็นการบรรพชาสามเณรแบบสามัคคี คือ จัดให้มีการบรรพชาส่างลองเป็นจำนวนมากในคราวเดียวกันทุกปีในช่วงต้นๆ เดือนเมษายนของทุกปี ทำให้ประเพณีปอยส่างลองจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีความยิ่งใหญ่และงดงามเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว

๒. งานประเพณีจองพารา (งาน ปอยเหลินสิบเอ็ด) คือประเพณีส่วนหนึ่งในงานเทศกาลออกพรรษา คำว่า “จองพารา” เป็นภาษาไทยใหญ่แปลว่า “ปราสาทพระ” การบูชาจองพารา คือการสร้างปราสาทเพื่อคอยรับเสด็จพระพุทธเจ้าที่จะเสด็จลงมาจากสวรรค์ชั้น ดาวดึงส์ เขตกาลนี้จัดขึ้นระหว่างวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึงวันแรม ๘ ค่ำ เดือน ๑๑ หรือในราวเดือนตุลาคม กิจกรรมภายในงานชาวบ้านจะช่วยกันสร้างปราสาทจำลองที่เรียกว่า จองพารา ประดับไว้ตามบริเวณวัดและบ้านเรือนและแห่ขบวนรูปสัตว์ต่างๆ เพื่อแสดงความยินดีที่พระพุทธเจ้าเสด็จจากดับมา ในวันขึ้น ๑๓ ค่ำ จะมีตลาดนัดออกพรรษาหรือกาตหู้ โดยมีการจุดตะเกียงและเทียนในตลาดตั้งแต่กลางคืนจนถึงรุ่งเช้า เพื่อให้ชาวบ้านได้จับจ่ายซื้อของเตรียมงานไฟ สำหรับวันขึ้น ๑๕ ค่ำเป็นวันดา หรือวันจัดเตรียมของที่ใช้ทำบุญออกพรรษา โดยเฉพาะการเตรียมจองพารา เช่น กระดาษเงิน กระดาษทอง และในวันขึ้น

^{๒๐} สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, คู่มือการดำเนินงานวัฒนธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบล. พิมพ์ที่ (โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.) ๒๕๕๖), หน้า ๑.

^{๒๑} อ้างแล้ว.

^{๒๒} ข้อมูลกิจกรรมท่องเที่ยวและเทศกาลงานประเพณี จังหวัดแม่ฮ่องสอน, [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :

๑๕. คำ อันเป็นวันออกพรรษานั้น ตั้งแต่เช้าตรู่ประชาชนพร้อมใจกันไปทำบุญตามวัด มุ่งวัดจัดให้มีการตักบาตรเทโว ส่วนในตอนเย็นจะนำดอกไม้ธูปเทียนและขนมข้าวต้มไปขอมาบริจาคตามวัดและญาติ ผู้ใหญ่

๓. ประเพณีลอยกระทง หรืองานเดือนสิบสอง จัดขึ้นในวันเพ็ญเดือนสิบสอง โดยชาวบ้านจะจัดทำกระทงเล็กๆ ไปลอยตามแม่น้ำ มีการประกวดกระทงใหญ่ที่หนองจองคำ ซึ่งเป็นหนองน้ำสาธารณะกลางเมือง มีการแสดงมหรสพพื้นเมือง ขบวนเรือจะมีการจุดประทีปโคมไฟสว่างไสว นอกจากนี้ยังมีการลอยกระทงสวรรค์ โดยนำกระทงที่จุดประทีปโคมไฟแล้วผูกติดกับลูกโป่งลอยขึ้นไปในอากาศ พิธีนี้จัดขึ้นที่วัดพระธาตุดอยกองมู

นอกจากนี้ ยังมีศิลปะที่น่าสนใจของชาวไตคือศิลปะการแสดงและดนตรีซึ่งแตกต่างจากของล้านนา และมักจะนำเข้ามาร่วมในงานบุญงานแห่ต่างๆ อยู่เสมอ อาทิ “พ็อนกิงกะหล่า” หรือพ็อนกักรี่ ซึ่งได้รับความนิยมที่สุด ผู้แสดงจะได้ปีกลีหางบินร้ายรำ นอกจากนี้ยังมีการพ็อนตัวสัตว์ต่างๆ ที่มีความเชื่อว่าอาศัยอยู่ที่ป่าหิมพานต์ เช่น พ็อนนก พ็อนผีเสื้อ พ็อนม้า เป็นต้น

พ็อนไต เป็นการแสดงที่นิยมกันอีกชุดหนึ่ง ตัวไตนั้นเชื่อกันว่าเป็นสัตว์ป่าในหิมพานต์ชนิดหนึ่ง มีเขาคดโค้งงามและมีขนยาวคล้ายจามรี มีลักษณะร้ายร้ายคล้ายการเข็ดสิงโตของจีนนอกจากนี้ ยังมีการแสดงอื่นๆ อีกหลายชุด ได้แก่ “พ็อนตาม” หรือที่เรียกว่า พ็อนก้าแล้ว “พ็อนไต” เป็นการพ็อนต้อนรับผู้มาเยือน รำหม่อง “ส่วยยี” เป็นการรำออกท่าทางคล้ายพม่า และ “มองเซิง” เป็นการรำประกอบเสียงกลองมองเซิง

๔. งานเทศกาลชิมชาบ้านเท จัด ขึ้นในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ บริเวณหมู่บ้านรักไทย หมู่ ๖ ตำบลหมอกจำแป่ อำเภอเมือง หมู่บ้านรักไทยเป็นหมู่บ้านชายแดน อยู่ในความควบคุมของกองทัพอากาศที่ ๓ ราษฎรมีอาชีพปลูกชาเป็นหลักสินค้าที่ขจรทั่วทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเดินทางขึ้นไปเที่ยวเป็นจำนวนมาก การจัดงานเทศกาลชิมชาขึ้นเพื่อเป็นการสนับสนุนเกษตรกรผู้ปลูกชาและส่งเสริม การท่องเที่ยวของหมู่บ้าน ภายในงานมีการชิมชา รอบหมู่บ้าน เทียวชมธรรมชาติ ชิมชาชั้นดี ชมการแสดงจากชาวจีนยูนาน และการละเล่นพื้นบ้าน

๕. งานเทศกาลดอกบัวตอง จัด ขึ้นประมาณเดือนพฤศจิกายนของทุกปี “ดอกบัวตอง” เป็นดอกไม้ป่าสีเหลืองคล้ายดอกทานตะวันแต่ขนาดเล็กกว่ามันขึ้นอยู่ตามป่าเขา สูงทางตอนเหนือของประเทศไทย ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนจะมีมากที่บริเวณบ้านแม่เหาะ อำเภอแม่สะเรียงและดอยแม่ฮ่อ อำเภอขุนยวม เมื่อถึงระยะที่ดอกบัวตองบานตามริมเส้นทางตลอดจนภูเขาที่สลับซับซ้อนกันอยู่ นั้นจะเป็นสีเหลืองสว่างไสวไปด้วยสีของดอกบัวตองดูงดงามมาก จังหวัดแม่ฮ่องสอนจึงได้จัดงานเทศกาลบัวตองบานขึ้นเพื่อเป็นการชมความงามของ ธรรมชาติ และชมวัฒนธรรมประเพณีของชาวไต และชาวไทยภูเขา โดยจะจัดที่บริเวณอำเภอขุนยวม ในงานมีการละเล่นและมหรสพทั้งของพื้นเมืองและ ร่วมสมัยมีการประกวดธิดาบัวตอง การแสดงศิลปวัฒนธรรมชาวไทยภูเขา การแสดงสินค้าพื้นเมือง การแข่งขันกีฬาชาวตอย ฯลฯ ตลอดจนนิทรรศการต่างๆ และการนำเที่ยวชมดอกบัวตองบนดอยแม่ฮ่อ

สรุปได้ว่าประเพณีวัฒนธรรมถือว่าเป็นของมีค่าอันสำคัญกับมนุษย์ แม้ว่าจะอยู่ในกลุ่มคนละใด ๆ ก็ตามย่อมมีประเพณีวัฒนธรรมนั้นๆ ที่ตนเองนับถือนิยมและรักษาเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และเป็นเกียรติของพระมหากษัตริย์ที่มีการถ่ายทอดสืบต่อกันมารุ่นสู่รุ่น เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่า เป็นคนกลุ่มนี้ในคนกลุ่มนี้เป็นประเพณีวัฒนธรรมของชนชาติให้โลกเห็นเป็นของมีค่าให้ลูกหลานประสานต่อในอนาคต

๒.๑.๔ การบริหารการเรียนรู้

ปรางค์ ศิริธร และคณะ ได้กล่าวถึงการบริหารการเรียนรู้ว่า กระทรวงวัฒนธรรมได้ถูกกำหนดจัดให้มีขึ้น ณ เมืองต้นตี่ (ต่องกิ) เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๙๙. โดยมีวัตถุประสงค์ให้เป็นที่ยอมรับของรัฐบาลและทฤษฎีสอนมีค่าที่ควรแก่การศึกษา เพื่อมิให้กระจัดกระจายสูญหายไป และเป็นการป้องกันมิให้วัฒนธรรม

(อารยะ) ธรรมได้ถูกเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเห็นควรที่จะจัดการบริหารเก็บรักษาและปรับปรุงให้เจริญรุ่งเรืองดังอดีตที่ผ่านมา วัตถุประสงค์ของแก่งแก่หลายยุคหลายสมัย ได้ถูกเก็บในพิพิธภัณฑ์สถานศึกษาที่ ได้ก่อสร้างติดตามมาและได้สำเร็จ สิ้นลงเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๓ โดยทำการเก็บรักษาวัสดุอันเกี่ยวแก่เชื้อชาติอารยะในอดีต มีดังนี้^{๒๔}

๑ ก. เกี่ยวกับเชื้อชาติ

- ๑) เครื่องใช้สอยของคนมี (คนรวย) ๗๐ ชนิด
- ๒) เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มทอง คนมี (คนรวย) ๖๐ ชนิด
- ๓) เครื่องอิศริยาศ เครื่องอิศริยาภรณ์ต่างๆ มีมากมาย
- ๔) เครื่องมือประกอบอาชีพมี ๗ ชนิด
- ๕) เครื่องตุรียงคัม ๑๕ ชนิด
- ๖) รูปปั้นและรูปแกะสลัก ๔๐ ชิ้น
- ๗) รูปเขียนและภาพถ่ายสมัยโบราณ ๑๐ ภาพ

๒ ก. เกี่ยวกับวรรณกรรม

ได้จัดแยกหนังสือสมัยเก่าแก่โบราณและหนังสือสมัยใหม่ไว้ดังนี้

- ๑) หนังสือพระคัมภีร์ฉบับเป็นเดิม ๑๘ ชุด
- ๒) หนังสือพระคัมภีร์ฉบับอื่น ๒๒ ชุด
- ๓) หนังสือไบเบิลร้อยเป็นชุด ๓๒ ชุด

๓ ก. หนังสือที่เจ้าหน้าที่จัดเรียงไว้มี

- ๑) พระพุทธประวัติ
- ๒) สະครุเรื่อง “เทวะธัมมะ”
- ๓) ดินนาสะอาดปราศจากโรคภัย

๔) เอกสารวัฒนธรรมและอื่นๆ อีกมากมาย อย่างอักษรภาษาพยู หรือปรู หรือโบราณ ซึ่งจารึกไว้บนแท่นพระพุทธรูปทองสมัยพุทธศตวรรษที่ ๑๒ อักษรเทใหญ่ (สยาม) ที่ตัดแปลงมาจากอักษรพยูนี้ สมัยที่เทใหญ่เคลื่อนย้ายลงมาจากรัตนโกสินทร์ (ท่ากุดอง) เติเมืองยาง รินน้ำเอราวตี

๔ ก. งานด้านหนังสือที่ได้จัดเจ้าหน้าที่มีหน้าที่รับผิดชอบ คือ

- ๑) รวบรวมจัดหาและซื้อหนังสือแก่ทุกชนิด
- ๒) จัดพิมพ์และเขียนแต่งหนังสือขึ้นใหม่
- ๓) เรียบเรียงหนังสือในสมัยโบราณ ขึ้นพิมพ์ใหม่
- ๔) สร้างงานวรรณกรรมให้กว้างขวาง
- ๕) เปิดสถานที่อ่านหนังสือทุกตำบล
- ๖) ดำเนินงานด้านวรรณกรรมให้ขยายวงกว้างขึ้น

๕ ก. ด้านส่งเสริมวิชาลิเมืองไทย

- ๑) ส่งเสริมงานแกะสลักหินขาวอ่อนที่เมืองหมอกใหม่
- ๒) ส่งเสริมงานปั้นหม้อดินที่เมืองกิ่ง
- ๓) ส่งเสริมงานจักสานหมวกที่เมืองหนอง
- ๔) ส่งเสริมกิจกรรมทอผ้าไหม อินดล (หนองโฮยหย่า) ถุงยามไทย เมืองของหัว

^{๒๔} ปรานี ศิริธร และสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่, **สารัตถคดี**, จัดพิมพ์โดย (สำนักพิมพ์ ดานนาสาร, เชียงใหม่ฯ พ.ศ. ๒๕๒๗), หน้า ๓๘๗-๓๙๑.

๕) ส่งเสริมงานจักสานกระติ่ง ที่เมืองหนอง

๖) ส่งเสริมงานวาดเขียนภาพทุกประเภท

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงการบริหารการเรียนรู้อาษา การจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยทางกระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยและการใช้ภาษาขึ้น^{๒๕}

โดยกำหนดนโยบายและจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยและการใช้ภาษาไทยขึ้นระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๔ ให้หน่วยงานทางการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถานศึกษาแหล่งการเรียนรู้ ผู้สอน ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติและดำเนินการเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในสถานศึกษาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาไทย วรรณคดีไทยและวรรณกรรมไทยอย่างเต็มที่ ได้ผลตามมาตรฐานของหลักสูตรแต่ละระดับชั้น จัดส่งเสริมการเรียนรู้อาษาไทยทั้งของผู้เรียนและคนไทยทั่วไป ให้มีวิธีการดำเนินงานไว้หลายวิธีด้วยกัน เช่น การจัดกระบวนการเรียนรู้อาษาไทยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาไทย และฝึกคิด โดยปฏิบัติจริงและทำถึงเพียงพอโดยประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา แหล่งเรียนรู้ ชุมชนและท้องถิ่น วัสดุ สถาบันทางศาสนา ชมชน องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ให้การสนับสนุนสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้สร้างเครือข่าย บ้าน วัด สถานศึกษา เมื่อพิจารณาจากแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยจะพบว่าให้ความสำคัญกับแหล่งเรียนรู้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะแหล่งการเรียนรู้ที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียน

มาตรฐานการเรียนรู้เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มภาษาไทย ประกอบด้วย

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑

ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑

สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท ๔.๑

เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท ๔.๒

สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัยบุคลิกภาพและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

^{๒๕} กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, แผนการพัฒนาคคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยและการใช้ภาษาไทย พ. (กรุงเทพฯ : ศูนย์กลางท้าวราว, ๒๕๔๕), หน้า ๑๒-๑๓.

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑

เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สรุปได้ว่าการบริหารการเรียนรู้นี้ในกลุ่มหรือชุมชนนั้น ซึ่งเป็นอย่างหนึ่งที่จะทำให้การบริหารการเรียนรู้นี้ให้แก่วงศ์หลานของเราได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียน เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพเป็นคนที่มีปัญญาสามารถพึ่งพาตัวเองและผู้อื่น ได้นำประโยชน์มาให้ชุมชนและสังคมเป็นที่น่าอยู่เพื่อให้เกิดการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องในอนาคตที่ทันสมัยใหม่ของชุมชน

๒.๑.๕ กิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ

การจัดกิจกรรมร่วมมือกับชุมชนและในองค์กรอื่นๆ เมื่อมีประชุมหรือการชุมนุมมาหรือการแลกเปลี่ยนความรู้อันมลนิธิหรือองค์กรอื่นๆ ได้จัดขึ้นมา และถกรับเชิญเข้าร่วมโครงการ กิจกรรม เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์เป็นมิตรภาพที่ดีต่อกันด้วยเป็นการเรียนรู้และการร่วมมือกับองค์กรอื่น ซึ่งฝ่ายคณะกรรมการผู้บริหารสถาบันการศึกษาทางมูลนิธิเขาก็มีโครงการจัดทำกิจกรรมให้ความร่วมมือกับทุกองค์กรทุกฝ่าย จึงมีประสงค์ความยินดีต้อนรับและพร้อมใจร่วมมือประสานกับทุกองค์กรเป็นต้นมาตั้งต่อไปนี้

สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

ได้กล่าวถึงการจัด

กิจกรรมการร่วมมือกับชุมชนไว้ดังนี้^{๒๖}

มาตรฐานที่ ๑๔ มี ๒ ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การพิจารณา

๑.๑ สถานศึกษามีระบบและกลไกในการส่งเสริมความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา

๑.๑.๑ สถานศึกษามีผู้รับผิดชอบหรือจัดหน่วยงานรับผิดชอบในการส่งเสริมความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษาที่ชัดเจน

๑.๑.๒ สถานศึกษามีการจัดแผนงานเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา

๑.๑.๓ สถานศึกษามีระเบียบรองรับการส่งเสริมความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา

๑.๑.๔ สถานศึกษามีการประเมินระบบและกลไกในการส่งเสริมความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา

๑.๑.๕ สถานศึกษามีการนำผลประเมินมาใช้ตัดสินใจและปรับปรุงระบบและกลไกในการสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา

๒.๑ สถานศึกษามีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา

๒.๑.๑ สถานศึกษามีกิจกรรมประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจให้บุคลากรในสถานศึกษา และชุมชนเห็นความสำคัญในการจัดการศึกษาร่วมกัน

๒.๑.๒ สถานศึกษามีกิจกรรมการให้บริการชุมชนอย่างเหมาะสม

^{๒๖} สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), มาตรฐานการศึกษา ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณา เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน, โรงเรียนนานาชาติ การศึกษาประถมและมัธยมศึกษา รอบที่สอง (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๕๓), หน้า ๔๐.

- ๒.๑.๓ สถานศึกษามีการร่วมกิจกรรมของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ
- ๒.๑.๔ สถานศึกษาให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน
- ๒.๑.๕ สถานศึกษาเป็นศูนย์กลางในการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ในชุมชน
- ๒.๑.๖ สถานศึกษามีการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับชุมชน

วริทธิ์ นิเทศศิลป์ ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี ๒๐๑๕ ไว้ดังนี้ ^{๒๖}

อาเซียน ได้ก่อตั้งเมื่อปี ๑๙๖๗ มี ๕ ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ต่อจากนั้น รวมกันเป็น ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน ลาว พม่า เวียดนาม และกัมพูชา การทำความตกลงครั้งสำคัญ ซึ่งเป็นที่มาของประชาคมอาเซียน สืบชาติหนึ่งอาเซียนคือข้อตกลง ๑๐ ชาติที่อาเซียนในปี ๒๐๑๐ เริ่มมีการปฏิรูปตรอาเซียน ดังกฎกติกาต่างๆ เพื่อเป้าหมาย ในการร่วมมือกันทั้งด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคงและวัฒนธรรม โดยตั้งใจจะให้บรรลุเป้าหมาย ในปี ๒๐๑๐ และจากความคืบหน้าในการร่วมมือของสมาชิก ทำให้มีการลดเวลาดังมาคือ จะให้สำเร็จภายในปี ๒๐๑๕ เหตุผลสำคัญคือ

ความมั่นคง สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ ประชาคมอาเซียน กับมีปฏิกรพัฒนาการศึกษา การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีความร่วมมือด้านศิลปะ และวัฒนธรรม การสร้างเอกาตงาน ความร่วมมือด้านสาธารณสุขด้านสิ่งแวดล้อมในด้านการศึกษา เราควรมองความร่วมมือของชาติต่างๆ ส่งผลจากความร่วมมือทำให้มีการจัดการความรู้ แลกเปลี่ยนเชื่อมโยงด้านงานวิจัยพัฒนา และที่นับเป็นความสำเร็จและเกิดประสิทธิภาพ คือการที่นักศึกษาศึกษาได้เรียนในประเทศใด สามารถที่จะโอนถ่ายผลการเรียน (หน่วยกิต) ไปยังมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้ทั่วไป ภายในเช่นประเทศที่มีความร่วมมือกัน ยกตัวอย่าง เช่น ปี ๑ เรียนมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ปี ๒ ไปเรียนที่อินโดนีเซีย ปี ๓ ไปเรียนที่เวียดนามแล้วไปสำเร็จการศึกษาที่สิงคโปร์หรือที่ตติสินใจได้เองตามอัธยาศัย ภายใต้ความเป็นอาเซียน กับการก้าวเดินหน้าในอนาคตจะมีความเข้าใจกันมากขึ้น ผู้คนสัมพันธ์กันมากขึ้น มีจจุบันประชาชานลาว หรือคนจีน คนใจที่จะเรียนภาษาไทยกันเพิ่มขึ้น สร้างโอกาสการทำงานได้หลากหลาย และรายได้ แต่นักศึกษาไทยยังไม่สนใจเรียนภาษาอื่นในอาเซียนกันเท่าที่ควรเพียงเท่านี้ก็แตกต่างกันด้านความคิดในเชิงพัฒนา

อัครวัฒน์ ขุติพัฒน์วารงกูร และคณะกรรมกร ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการร่วมมือกับองค์กรอื่น ดังนี้ ^{๒๗}

๑. เข้าร่วมสัมมนาทางวิชาการ กับสมาคมสันนิบาตมุสลิมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (ส.ม.ท.)
๒. ร่วมทำบุญ และเดินเทิดพระเกียรติ ๕ ธันวาคมหาราช
๓. ร่วมประชุมกับ เครือข่ายองค์กรด้านประชากรข้ามชาติ Migrant Working Group (MWG)
๔. ร่วมกับ สถาบันเอเชียศึกษา (IAS - Institute Asia Studies) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดงาน “งานประชุมนานาชาติว่าด้วยงานศึกษา” (International Conference on Asia Shan Strudies)
๕. ต้อนรับ ผู้บริจาค มูลนิธิ Smile Container Foundation จากประเทศญี่ปุ่น

^{๒๖} วริทธิ์ นิเทศศิลป์, “การสร้างมาตรฐานการศึกษาของชาติกับการเข้าสู่ประชาคมร่วมมือกับอาเซียนในปี ๒๐๑๕” สารนิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต ประจำปี ๒๕๕๕. (โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๕๕), หน้า ๒๑๙.

^{๒๗} อ้างแล้ว.

สรุปได้ว่าภาษามือร่วมมีอกับองค์กรอื่นๆ นั้น เป็นหนทางและโอกาสที่ดี เพื่อจะได้นำความรู้แนวคิดที่หลากหลายมารวมปรับปรุงแก้ไขในองค์กรของตน และเป็นผลประโยชน์แก่ผู้ร่วมงานองค์กร ที่จะสร้างองค์การบริหารพัฒนาให้เข้าสู่สังคมค่านิยม เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือได้มีมาตรฐานที่เป็นสากลรองรับ

๒.๑.๖ แนวชนโต หรือโตใหญ่

คำว่า โต คนที่พูดภาษาตระกูลไต หรือไท มิใช่มีเฉพาะประเทศไทย แต่มีกระจายอยู่ทั่วไปในเอเชียอาคเนย์ โดยมีอยู่ในสิบสองปันนาของจีน ใน รัฐอัสสัมของอินเดีย ในรัฐฉาน ในพม่า ในไทย ในลาว และเวียดนามด้วยเหตุที่คนตระกูลไต หรือไทเป็นกลุ่มคนที่มีมาก และอยู่ในที่ต่างกันทางไกลกันอย่างนี้ ทำให้ภาษาพูด ภาษาเขียน ผิดเพี้ยนแตกต่างกันไปบ้างตามท้องถิ่นนั้น ๆ ไทยใหญ่เป็นสาขาหนึ่งของชนชาติไต อาศัย อยู่ทางตอนใต้ของจีน รัฐอัสสัมของอินเดีย พม่าทางตอนเหนือ รัฐฉาน และทางภาคเหนือของพม่า มีภาษาพูดและภาษาเขียนเฉพาะตน มีเอกลักษณ์การแต่งกายที่สวยงามไปอีกแบบ ประเพณีวัฒนธรรมส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากพระพุทธศาสนา กิจกรรมอื่นเนื่องด้วยประเพณีส่วนใหญ่จึงเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา จิตใจอ่อนโยนเพราะอาศัยกระบวนการขัดเกลาทางศาสนาและสังคม จึงดูเหมือนว่าถูกเอารัดเปรี๊ยะได้ง่าย^{๒๕}

ปรากฏี ศิริธร และคณะ ได้กล่าวถึง คำว่าไทยหรือไทย หมายถึง คำที่เรียกขานกันว่าไทย หรือไทย ซึ่งเป็นคำใช้เรียกชนชาติ หรือเชื้อชาติของเราทั้งตุจะเป็นอันเดียวกัน หมดปัญหาแบ่งแยกไม่ได้ แต่ดูจะเป็นประเพณีนิยมกันมาแต่โบราณที่ชอบใช้คำต่อท้ายคำว่า ไทย หรือ ไทย ออกอีกเสมอ เกี่ยวกับสถานที่ บ้านเมือง ที่คนไทยเข้าไปอยู่เป็นเครื่องหมายให้รู้ว่า เป็นคนไทย อยู่บ้านเมืองไหน เพราะคนไทยอพยพแยกย้ายไปอยู่กันหลายบ้านหลายเมือง หลายประเทศ หลายแผ่นดิน ถ้าไม่บอกกันให้รู้ว่า อยู่บ้านไหนเมืองไหนแล้ว ก็จะทำให้หมายถึงไม่ได้ คราวนี้มาถึง คำที่เรียกกันว่าไทยน้อย และไทยใหญ่ ฟังดูเกิดเป็นคนละพวก คนละเชื้อชาติไปอีกแล้ว ความจริงก็เชื้อชาติเดียวกัน สายเลือดเดียวกัน เพียงแต่แยกย้ายไปอยู่คนละทิศละทาง อย่างคนไทยที่อยู่ทางภาคกลาง จนถึงภาคใต้ เขาเรียกว่าไทยน้อย คนอยู่ทางเหนือเรียกว่า ไทยใหญ่ หรือไทยที่อยู่ในรัฐฉาน ๕๒ ล้านคน เขาก็เรียกว่า ไทยใหญ่ (ไทย)^{๒๖}

คำว่าไท ไทย ไท หรือไทย เป็นภาษาตระกูลไต ที่ชนเผ่าตระกูลไต หรือไต ใช้เรียกขานแทนชื่อเผ่าพันธุ์ของตน ถึงแม้ว่าจะใช้อักษรต่างกันเป็น “ท หรือต” แต่ในเชิงความหมายแล้วหมายถึง “ชนเผ่าที่รักอิสระ” เหมือนกันไทใหญ่ เป็นคำภาษาไทยกลางเรียกคนไทยอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีถิ่นฐานที่อาศัยที่กระจัดกระจายอยู่ในยูนนาน ม้ง ในพม่าม้ง ทางภาคเหนือของพม่าบ้าง แต่ส่วนใหญ่อยู่ในรัฐฉาน ไทใหญ่มีภาษาพูดภาษาเขียนมีเอกลักษณ์และวัฒนธรรมเป็นของตนเองเหมือนกับคนไทเผ่าอื่นๆ ชาวไทใหญ่เรียกตัวเองว่า “คนไทหรือคนไทย” แต่คนเผ่าอื่นเรียกแตกต่างกันไป เช่น ภาษากองกฤษเรียกว่า “ชาน” พม่าก็เรียกชานเหมือนกัน ซึ่งใช้เพี้ยนไปจากคำว่า “สยาม” นั้นเอง^{๒๗}

เคอแดน เจือทาน, ได้กล่าวถึง เคอไตที่มีอยู่ในเมืองไตสยามว่า พี่น้องไตที่อยู่อาศัยในรัฐฉาน โดยมีชาวไตดังนี้^{๒๘}

- ๑) ไทหลง เป็นเผ่าพันธุ์ (AI - FAO)
- ๒) ไทลาย (ที่อยู่อาศัยเซแดน ไทยไตและจีน)

^{๒๕} แหล่งที่มา : <http://blog.eduzones.com/tambalinga/9013> [23 เม.ย. 2556].

^{๒๖} อ้างแล้ว.

^{๒๗} แหล่งที่มา : <http://www.taiyai.net/> [23 เม.ย. 2556].

^{๒๘} อ้างแล้ว.

- ๓) ไทเหนือ รวมถึง ไทमार, ไทตม, ไทติง, ไทสา, ไทสา, ไทวัน, ไทฮิม, ไทแลม, ไทชวาน,
 ๔) ไทลื้อ (มาจากสิบสองม่าน)
 ๕) ไทสามต้า
 ๖) ไทแอน (เป็นเชื้อสายหม่นหม่า)
 ๗) ไทซิ่น (ภาคตะวันออกเฉียง)
 ๘) ไทเจียม (อาศัยอยู่ในเมืองเจียม)
 ๙) ไทฮาย่า (เป็นเชื้อสายต้าวาย)
 ๑๐) ไทยาง (มีเชื้อสายอยู่ในจีนและเวียดนาม)
 ๑๑) ไทหลอย (คนไทหลงที่อาศัยอยู่บนหลอย)
 ๑๒) ไทแดง (พม่าเรียกว่า ตะแยะ)
 ๑๓) ไทคำตี้ (LAKH - KUN) ปู่เฒ่า อยู่ติดกับ อินเดีย

จากการศึกษาค้นคว้าในความหมายและประวัติศาสตร์มา พอสรุปได้ว่า คำว่า ไท หรือเขาวงกตไทใหญ่ เป็นคำที่คนไทยหรือเขาวงกตชาวไท เรียกตัวเองว่า ไท เป็นคนไท ส่วนคำว่าไทใหญ่ เป็นคำที่คนไทย เรียกคนไทว่า เป็นไทใหญ่ เพื่อให้รู้ว่าเป็นเผ่าพันธุ์ชนชาติอื่นๆ หรือเป็นชื่อของชนชาติคนกลุ่มแรกกลุ่มหนึ่งที่ก่อตัวกันอยู่เป็นกลุ่ม เป็นหมู่เป็นคณะมีสัญลักษณ์บ่งบอกให้รู้ว่าเป็นคนเชื้อชาติจีนเชื้อชาติอื่นเป็นหลัก

๒.๑.๗ ศูนย์การเรียนรู้เขาวงกตไทใหญ่

การจุดประกายการเรียนรู้ให้เป็นที่ศูนย์การเรียนรู้ของเขาวงกตไทหรือไทใหญ่นั้น มีนักเขียนนักปราชญ์ ผู้เชี่ยวชาญหลากหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ทศพิช เป็นดวงเนตร ได้ให้ความหมายศูนย์การเรียนรู้เขาวงกตว่า ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจะเป็นสถานที่ ไท ๆ ที่จัดขึ้นมา เพื่อให้ประชาชนได้เข้าไปศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น โรงเรียน ห้องสมุด ส่วนเป็นศูนย์การเรียนรู้ ได้ทั้งสิ้น การเรียนรู้ของบุคคลจากศูนย์การเรียนรู้ชุมชนถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีการเรียนรู้ทุกรูปแบบ เกิดขึ้นประชาชนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย^{๓๓}

เสือแสน เจือทาน ได้กล่าวถึงความหมายศูนย์การเรียนรู้เขาวงกตไทใหญ่ว่า การศึกษาเล่าเรียนของ เขาวงกตไทหรือไทใหญ่ ในสมัยก่อน จึงได้เอาวัดเป็นส่วนกลางศูนย์การเรียนรู้ ฝ่ายกระทรวงศึกษาวัฒนธรรมและ ประเพณีที่ถูกต้องพึงพาอาศัยพระสงฆ์เป็นหลักกลายเป็นว่าพระสงฆ์เป็นผู้นำและสอนให้แก่เด็กเขาวงกตผู้มาศึกษาเล่า เรียนดังนั้น จึงใช้วัดวาอารามหรือศาลาต่างๆ เป็นศูนย์การเรียนรู้ นอกได้ว่าในสมัยนั้นพระสงฆ์มีบทบาทกับการศึกษา ภาววัฒนธรรมได้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการเรียนการสอนภาษาไท และวัฒนธรรมไทหรือไทใหญ่ ตั้งแต่นั้นมา จนถึงปัจจุบันพระภิกษุสงฆ์ก็ยังมิบทบาทหน้าในการสอนการอ่านการเขียนภาษาไท และช่วยรักษาประเพณี วัฒนธรรมไทให้มีการศึกษาเป็นอนุรักษ์ของชนชาติตัวเองสืบต่อไป^{๓๔}

^{๓๓} ทศพิช เป็นดวงเนตร, “ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาอาชีพ โดยชุมชนชาวเงินยูน นาน บ้านสันติสุข ตำบลเวียงใต้ อำเภอป่าตอง จังหวัดแม่ฮ่องสอน”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๕, หน้า ๑๖.

^{๓๔} เสือแสน เจือทาน, **ป็นเชื้อไทยและป็นเมืองไทย**, พิมพ์ครั้งที่ ๑. วันที่ ๓๑ เดือนพฤศจิกายน ปี ค.ศ ๑๙๙๖, หน้า ๑๒๐.

กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กล่าวถึงความหมายศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้เกิดพลังสามารถถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ไปสู่เยาวชนรุ่นหลัง ดังนั้นการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ตามที่กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ไว้จึงมีดังนี้^{๓๕}

๑. ควรจัดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนให้สอดคล้องและสนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิตของบุคคลในสังคม ตลอดจนต่อธรรมชาติการเรียนรู้ของประชาชนในเขตแห่งข่าวสารเช่นปัจจุบันนี้ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนจึงควรปรับกิจกรรมให้มีความยืดหยุ่นตามความต้องการของประชาชนกลุ่มเป็นสำคัญ โดยประชาชนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบกิจกรรม เนื้อหาของกิจกรรม และควรปรับกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความแตกต่างของบุคคลที่หลากหลาย เหมาะสมกับเพศ วัย และสภาพทางอาชีพ

๒. ควรจัดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนให้มีความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนเนื่องจากศูนย์การเรียนรู้ชุมชนแต่ละแห่งได้จัดตั้งอยู่ในชุมชนตามท้องถิ่นต่าง ๆ ของประเทศ การจัดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนแต่ละแห่งจึงควรมีเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น โดยควรจัดให้มีลักษณะเป็นแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนที่มีข้อมูลของท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาของท้องถิ่น ข้อมูลด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง สถานที่ต่าง ๆ ของชุมชน เทคโนโลยีของชาวบ้านที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ฯลฯ

๓. ควรจัดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนให้มีความสนุกสนาน รื่นรมย์ และมีชีวิตชีวา การจัดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนให้มีชีวิตชีวา หมายความว่า การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในศูนย์การเรียนรู้ชุมชนควรจัดอย่างสนุกสนาน เปิดโอกาสให้ประชาชนได้ลงมือปฏิบัติและขณะเดียวกันต้องได้รับความรู้ด้วยโดยเป็นการเรียนรู้จากกิจกรรมที่เป็นสาระบันเทิงอย่างหลากหลาย เช่น การจัดกิจกรรมวันเด็กกิจกรรมวันพ่อ วันแม่ การจัดนิทรรศการ ฯลฯ มาตรฐานศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

๔. ควรพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ เนื่องจากในแต่ละปีสังคมและเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนควรจะต้องพัฒนาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง ทั้งในด้านรูปแบบกิจกรรมและวัสดุอุปกรณ์ให้ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อดึงดูดให้ประชาชนเข้ามาใช้บริการเพิ่มมากขึ้น

๕. ควรมีการพัฒนาบุคลากร ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดศูนย์การเรียนรู้ชุมชน เพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้ บทบาทหน้าที่ของบุคลากรในการสนับสนุนการจัดแหล่งการเรียนรู้ โดยการฝึกอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ อันจะนำไปสู่ความเข้าใจและตระหนักในความสำคัญของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในฐานะของแหล่งการเรียนรู้ของชุมชน

๖. ควรมีการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อจัดศูนย์การเรียนรู้ชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพโดยมุ่งพัฒนาพื้นฐานข้อมูลให้เป็นแหล่งการเรียนรู้อย่างแท้จริง และสอดคล้องกับความพร้อมและศักยภาพของศูนย์การเรียนรู้ชุมชนนั้น ๆ

๗. ควรมีส่วนร่วมของชุมชน ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยการนำพันธมิตรหุ้นส่วนในชุมชน เครือข่ายตลอดจนประชาชนในชุมชน มีส่วนร่วมให้มากที่สุดทั้งในระดับการวางแผน การลงมือปฏิบัติและการประเมินผล รวมทั้งการขอความร่วมมือในการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ของชุมชนอย่างแท้จริง

แสงเมือง มังกร นายกศมาคม ได้กล่าวถึงการศึกษาของเยาวชนไทยใหญ่ ศูนย์รวมข้อมูลข่าวด้านเกี่ยวกับรัฐฉานว่า ศมาคมการศึกษาและวัฒนธรรมไทยใหญ่ เต็มใจขอจดทะเบียนตั้งแต่ ๑๖ ก.ค. ๒๕๕๒ และได้รับการอนุมัติเป็นทางการเมื่อ ๓๐ มี.ค. ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา ใช้เวลาเกือบ ๓ ปี การก่อตั้งศมาคมฯ เกิดจากการร่วมแรง

^{๓๕} แหล่งที่มา : http://www.thailocaladmin.go.th/servlet/EbookServlet?_mode=etail&page=&ebookId=146. [23 ก.ค. 2556].

ร่วมใจพี่น้องชาวไทยเชื้อสายไทยใหญ่ที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์หลักคือส่งเสริมการศึกษาและอนุรักษ์วัฒนธรรม เป็นศูนย์ศึกษาฟื้นฟูและเผยแพร่วัฒนธรรมไทยใหญ่ อันเป็นเอกลักษณ์แห่งความหลากหลายทางวัฒนธรรมอีกหนึ่งกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย ซึ่ง สมาคมการศึกษาและวัฒนธรรมไทยใหญ่ มีชื่อย่อคือ สศวท. ชื่อภาษาอังกฤษ Taiyai Education and Culture Association และชื่อภาษาไทยใหญ่ "สมาคมปายปัญญาและปัญญาแห่งประเทศไทย" วัตถุประสงค์ตามคำขึ้นร้องขอจดทะเบียนของสมาคม คือ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาแก่เยาวชนในด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของชาวไทยใหญ่ในประเทศไทย เพื่อให้อยู่คู่แผ่นดินถิ่นล้านนา ศึกษาและฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมมรดกของชาวไทยใหญ่ในประเทศไทย สนับสนุนให้สมาชิกตระหนัก และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็น ศูนย์ประสานงานเผยแพร่องค์ความรู้ ประสบการณ์ ด้านการศึกษา และวัฒนธรรมกับองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐ , สมาคมจะไม่ตั้งโต๊ะเปิดเดียว หรือ ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการทหารใดๆ^{๑๖}

กรมการศึกษา นอกโรงเรียน ได้ให้ความหมายของศูนย์การเรียนรู้ว่า หมายถึงศูนย์รวมการจัดกิจกรรมการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนให้กว้างขวางทั่วถึงและครอบคลุมทุกพื้นที่ตลอดจนเป็นแหล่งบริการชุมชนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน กทมกคืนกับวิถีชีวิตของชุมชน ทนต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อก่อให้เกิดสังคมการเรียนรู้ และการพึ่งตนเอง รวมทั้งเสริมสร้างวิถี ชีวิตที่เป็นประชาธิปไตย^{๑๗}

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า คือ สถานศึกษาที่เปิดโอกาสให้บุคคลในหมู่บ้านเข้าศึกษาหาความรู้ได้ตลอดเวลา โดยมีครูเป็นผู้ประสานงานและให้คำปรึกษาการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้^{๑๘}

นิธิ เอียวศรีวงศ์ ได้กล่าวถึงการศึกษาแก่เยาวชน หรือประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้ความรู้ที่สัมพันธ์กับชีวิตของเยาวชนให้แก่เยาวชนมีประสบการณ์ที่สั่งสมกันมาตั้งแต่อดีต และงอกงามขึ้นใหม่อยู่ทุกวันในชุมชนให้แก่องค์ความรู้เยาวชน จะเลือกจัดเข้าไปในการศึกษาของเขาเอง และครูที่มีอยู่ตามดินในชุมชนให้แก่ระบบการศึกษาของชุมชน^{๑๙}

Ivan Illich อังโนลินี่ มทอัมพรทฤกษ์ ได้เรียกร้องให้เลิกระบบโรงเรียนเสนอแนวคิดให้จัดในลักษณะศูนย์การเรียนรู้ (learning centre) ดำเนินบุคคลทุกเพศทุกวัย ใครอยากจะมาเรียนเรื่องอะไร หรือมาเรียนตอนไหนก็ได้โดยจัดสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ให้ ใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยให้มากขึ้น ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง ช่างการเรียนตามทัศนคติของอิลลิชประกอบด้วย ๑) การแลกเปลี่ยนทักษะและความรู้ซึ่งกันและกัน ๒) การ

^{๑๖} ศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐฉาน(สหภาพพม่า), แหล่งที่มา :

http://www.khonkhurtai.org/index.php?option=com_content&view=article&id=1461:-qq&catid=34:2009-11-23-07-01-45 [26.เม.ย. 56].

^{๑๗} กรมการศึกษานอกโรงเรียน . การจัดการศึกษานอกระบบเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒, กรุงเทพมหานคร : กรมการศึกษานอกโรงเรียน, ม.ป.ป..หน้า ๓๘.

^{๑๘} ชัยยงค์ พรหมวงศ์, เทคโนโลยีและสื่อการสอน เอกสารประกอบวิชาหน่วยที่ ๑๑ นวัตกรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ๒๕๒๓), หน่วยที่ ๑๑.

^{๑๙} นิธิ เอียวศรีวงศ์, ดินการศึกษาแก่ประชาชน . กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิโกลดสัมทอง, (เชิงอรธสังคมไทย. ๒๕๓๒), หน้า ๑๓๙ - ๑๔๔.

รวมกลุ่มผู้ที่สนใจจะเรียนสิ่งที่เหมือน ๆ กัน และ ๓) แสวงหาความรู้จากวัสดุ หรือบุคลากรที่มีความชำนาญในเรื่องนั้นๆ^{๕๐}

จิรวัดส์ เรือนพันธ์ ได้ให้ความหมายว่าศูนย์การเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ในชุมชน หรือ แหล่งวิทยาการในชุมชน ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า Community Resources ในภาษาไทยเดิมมีผู้ใช้คำอื่นที่ต่างกันไปหลายคำ เช่นแหล่งความรู้ท้องถิ่น แหล่งความรู้ชุมชน แหล่งวิชาชุมชน แหล่งทรัพยากรในชุมชนแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น แหล่งวิทยาการในท้องถิ่น แหล่งวิทยาการศึกษานอกโรงเรียน เป็นต้น^{๕๑}

สฤต จินดี ได้ให้ความหมายศูนย์การเรียนรู้หรือแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน แบ่งออกเป็น ๕ ประเภท ดังนี้^{๕๒}

๑. แหล่งเรียนรู้ประเภทบุคคลและองค์กรในชุมชน หมายถึง บุคคล คณะบุคคลหรือตัวแทนขององค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ในชุมชนที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้านที่สามารถถ่ายทอดความรู้ แนวคิด หลักการ และวิธีการปฏิบัติ ให้แก่นักเรียนได้เช่น ตัวแทนด้านธุรกิจและอุตสาหกรรม ตัวแทนรัฐบาลหรือหัวหน้าส่วนราชการ คณะกรรมการที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาองค์กรต่างๆ ผู้นำอาชีพพิเศษหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ประชาชนชาวบ้านหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น พระภิกษุสงฆ์หรือผู้นำศาสนาต่างๆ ผู้นำชุมชน คณะบุคคลจากสถาบันต่างๆ เป็นต้น

๒. แหล่งเรียนรู้ประเภททรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น หมายถึงทรัพยากรหรือสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ทรัพยากรป่าไม้ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรแร่ธาตุ ทรัพยากรสัตว์ เชื้อธัญพืช อ่างเก็บน้ำ ฝายชลประทาน ล่าคลองอุทยานแห่งชาติศูนย์อนุรักษ์และคุ้มครองสัตว์ป่า เป็นต้น

๓. แหล่งเรียนรู้ประเภทอาคาร สถานที่ และสิ่งก่อสร้าง หมายถึง อาคาร สถานที่หรือสิ่งก่อสร้างต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น ทั้งในอดีตและปัจจุบัน เช่นโบราณสถาน โบราณวัตถุพิพิธภัณฑสถาน พิพิธภัณฑ์ โบสถ์ วิหาร ศูนย์ราชการ โรงพยาบาล สถาบันการศึกษา โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด อนุสาวรีย์ ศาลากลางเมือง เรือนจำ สถานีตำรวจ สวนสาธารณะ สวนสัตว์ศูนย์-วิทยาศาสตร์ ศูนย์พัฒนาวิชาการเกษตร โรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น

๔. แหล่งเรียนรู้ประเภทสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี หมายถึง แหล่งการเรียนรู้ที่เป็นสิ่งประดิษฐ์คิดค้นที่เป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ สื่อการเรียนรู้ต่างๆ ที่เป็นนวัตกรรม หรือเทคโนโลยี ที่มีอยู่ในชุมชน เช่น ห้องสมุดประชาชนศูนย์อเนกประสงค์ต่างๆ ระบบเครื่องดนตรีต่างๆ เครื่องเล่นสื่อสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ เทคโนโลยีสารสนเทศ การสอนทางไกลผ่านดาวเทียม คอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ วิทยุโทรทัศน์ ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

๕. แหล่งเรียนรู้ประเภทศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณี หมายถึง แหล่งการเรียนรู้ทางสังคมที่แสดงถึงความเป็นอยู่ ความเชื่อ วิถีชีวิตที่สืบต่อกันมาตั้งแต่อดีต เช่น ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน ดนตรีพื้นเมือง การแสดงพื้นบ้าน วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน กิจกรรมชุมชน

The Encyclopedia of Education ได้ให้ความหมายว่าศูนย์การเรียนรู้ว่าให้ความหมายของแหล่งวิทยาการชุมชน หมายถึง สถานที่ วัสดุ สิ่งของ สถาบัน บุคคลและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้จัดการเรียนการสอนให้นักเรียน เพื่อที่จะนำไปสู่ความเป็นพลเมืองดี ซึ่งการใช้แหล่งวิทยาการเหล่านี้จะทำให้เกิดผลดีแก่ครู นักเรียน^{๕๓}

^{๕๐} ศุภชัย มหาอัมพรพฤษย์, **การศึกษาแนวทางจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ในชุมชน เขตบางกะปิกรุงเทพมหานคร** ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, ๒๕๕๐, หน้า ๑๗.

^{๕๑} จิรวัดส์ เรือนพันธ์, "การใช้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาชีววิทยาเรื่อง ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต", **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๐), หน้า ๑๐.

^{๕๒} แหล่งที่มา: www.gotoknow.org/blog/tookul/12462 [6.สิงหาคม. 56].

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้ให้ความหมายของศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนสรุปได้ว่า ศูนย์การเรียนรู้หรือแหล่งการเรียนรู้ในชุมชน หมายถึง สิ่งหนึ่งสิ่งใดทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตเกิดขึ้นตามธรรมชาติ มนุษย์สร้างขึ้น หรือตัวของมนุษย์เอง ซึ่งเป็นบ่อเกิด เป็นศูนย์รวม เป็นสื่อกลางและเป็นประสบการณ์ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น^{๔๔}

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลข่าวสารการศึกษาของเยาวชนไทยใหญ่ ในสมัยก่อนจนถึงปัจจุบันแสดงให้เห็นได้ว่า การศึกษาเล่าเรียนภาษาอ่าน ภาษาเขียน รวมถึงการศึกษาศิลปวัฒนธรรมของตนเองมากจะได้ศึกษาเล่าเรียนกันตามวัดต่างๆ แม้ว่าจะเป็นการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ก็ตามยังต้องเอาที่วัดเป็นส่วนกลาง เพราะฉะนั้นวัดเป็นทั้งศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชน และเป็นทั้งที่ประกอบพิธีทางศาสนา

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา

๒.๒.๑ ความหมายของการบริหารการศึกษา

ความหมายของการบริหารการศึกษา ที่มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย ด้าน ขึ้นอยู่กับการมุมมองของผู้เขียน การบริหาร หมายถึง การปกครอง (Government) การดูแลรักษาคุ้มครอง และการดำเนินงานหรือการจัดการ (Management) กิจกรรมต่างๆ ของหมู่คณะ หรือองค์การต่างๆ ได้สำเร็จดังตามนโยบาย (Policy) และวัตถุประสงค์ (Purpose/Objective) ขององค์การนั้นๆ ด้วยมีประสิทธิภาพ (Efficiency) การบริหารองค์การต่างๆ ดังต่อไปนี้

รังชัย สันติวงษ์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้นำของกลุ่ม ซึ่งจะต้องจัดการให้ทรัพยากรที่เป็นตัวคนและวัตถุ สามารถประสานเข้าด้วยกันเพื่อร่วมกันทำงานเป็นองค์การที่มีประสิทธิภาพได้ และขณะเดียวกันก็ต้องจัดการนำองค์การให้สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายนอกได้อย่างดีที่สุดด้วย^{๔๕}

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การทำงานให้สำเร็จโดยอาศัยคนอื่น (Getting thing done through other people) เมื่อว่าตามคานานี้ การบริหารในพระพุทธศาสนาเริ่มมีขึ้นเป็นรูปธรรมสองเดือนนับจากที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ นั่นคือ วันอาสาฬหบูชา เมื่อพระพุทธเจ้าแสดงพระธรรมเทศนาเป็นครั้งแรกแก่มัชฌิมคฤศย์ ซึ่งทำให้เกิดพระสงฆ์ขึ้น เมื่อมีพระสงฆ์ขึ้นใหม่เกิดขึ้นในพระพุทธศาสนาอย่างนี้พระพุทธเจ้าต้องบริหารคณะสงฆ์^{๔๖}

ธนจรัส พูนสิทธิ์ ได้อ้างถึงความหมายของการบริหารศึกษาในความคิดเห็นของ George R.Terry ได้กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การดำเนินงานตามลำดับขั้นนำ อันประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การอำนวยการ (Actuating) และการควบคุม (Controlling) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยอาศัยคนและทรัพยากรอื่น^{๔๗}

^{๔๓} Deighton, Lec C. *The Encyclopedia of Education*. New york: Holt Rimehard and Winston, 1971, P 346.

^{๔๔} มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, *เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาและการใช้แหล่งวิทยาการชุมชน หน่วยที่ ๑-๔*. กรุงเทพมหานคร: ๒๕๓๓, หน้า ๖.

^{๔๕} รังชัย สันติวงษ์, *องค์การและการบริหาร*, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๓๘), หน้า ๑๒๓.

^{๔๖} พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต ป.ธ. ๙, Ph.D.), *พุทธวิธีบริหาร*, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๑.

^{๔๗} ธนจรัส พูนสิทธิ์, *การจัดการองค์การ และการบริหาร*, (กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก, ๒๕๔๑), หน้า ๒๐.

อัครวัฒน์ ขุติพัฒน์วารางกูร และคณะกรรมกร ได้ให้ความหมายว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การเสริมสร้างความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยแก่แรงงานพหุชาติ โดยได้จัดตั้งศูนย์การเรียนการสอน ขึ้น มีการเรียนการสอนเป็น ๕ หลักสูตร คือ^{๔๘}

๑. การเรียนภาษาไทยเบื้องต้น (ให้อ่านออกเขียนได้)
๒. การเรียนภาษาอังกฤษ (ขั้นต้น และขั้นกลาง)
๓. การเรียนภาษาไท (ไทใหญ่) เบื้องต้น และทักษะการเรียนระดับกลาง)
๔. การเรียนการสอนคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต และเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับสิทธิแรงงาน

ด้านกฎหมาย และสิทธิมนุษยชน

๕. การเรียนศิลปะการแสดง และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวว่าการบริหารการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) ซึ่งเป็นรากฐานและความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษาให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพได้ตามมาตรฐานและสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง^{๔๙}

วิโรจน์ ก่อสกุล ได้วิเคราะห์จากทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ร่วมกับทฤษฎีทางการบริหาร ที่กล่าวถึงการบริหารศึกษานำเอาหลัก 4 M มาใช้ในการบริหารดังนี้^{๕๐}

Man หมายถึง บุคลากร ทรัพยากรบุคคลในองค์กร หรือประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด

Money หมายถึง เงิน ทรัพย์สิน งบประมาณขององค์กร หน่วยงานต่างๆ หรือเงินทุนที่ใช้เพื่อการศึกษาและดำเนินกิจกรรมอื่นๆ

Material หมายถึง เครื่องมือ อุปกรณ์ วัสดุสิ่งของ อาคารสถานที่ศึกษา และทรัพยากรอื่นๆ นอกเหนือจากบุคคลและเงิน

Management/Method หมายถึง วิธีการบริหารรูปแบบการจัดการภายในองค์กร สถานศึกษา และหน่วยงานอื่นๆ

กรีนวูด (Greenwood) ได้กล่าวว่าการบริหารงานการศึกษา ในปัจจุบันมีความสลับซับซ้อนมาก และมีแนวคิดในการปฏิบัติใหม่ๆ เกิดขึ้นสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานอย่างน้อยควรมีทรัพยากรในการบริหาร ๗ ประการ คือ^{๕๑}

- ๑) คน (Men)
- ๒) เงิน (Money)
- ๓) วัสดุสิ่งของ (Material)
- ๔) อำนาจหน้าที่ (Authority)
- ๕) เวลา (Time)

^{๔๘} อ่างแล้ว.

^{๔๙} กระทรวงศึกษาธิการ, การบริหารสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล, (กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๖), หน้า ๖.

^{๕๐} วิโรจน์ ก่อสกุล, เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์, (โครงการรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณวิทยาเขตขอนแก่น พ.ศ.๒๕๕๕), หน้า ๕๐.

^{๕๑} กรีนวูด Greenwood, W.T. *Management and Organization Behavior Theories: an Interdisciplinary Approach*. New York: South-Western. 1965), p. 47.

๖) กำลังใจ และความตั้งใจในการทำงาน (Will)

๗) สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการทำงาน (Facility)

นักรู้วิชา จันทโรธรณี ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาว่า หมายถึง การที่บุคคลร่วมกันดำเนินกิจกรรมทางการศึกษา เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมให้พัฒนาในทุกด้าน โดยดำเนินการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้^{๕๒}

จากแนวคิดการให้ความหมายการบริหารการศึกษาหรือสถานศึกษานั้น จึงสรุปได้ว่าการบริหารจัดการองค์กร ในสถานศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดการศึกษามีหรือองค์กรเป็นอย่างดีเนื่องจากว่าต้องอาศัยผู้บัญชาการผู้ดูแลในโครงการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการศึกษาและระบบการวางแผนให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพที่ดีให้แก่นักเรียนโรงเรียนแม้ว่าจะจะเป็นกระบวนการเรียนการสอนหรือกิจกรรมต่างๆ การดำเนินงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องของควรมีการประเมินปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอคิดหาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรที่ทันสมัยใหม่ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้เกิดสติปัญญาองค์ความรู้ที่หลากหลาย รวมทั้งปรับปรุงสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพที่นักเรียนน่าสนใจมีมาตรฐานเป็นสากลรองรับและเป็นที่น่าเชื่อถือของผู้มาใช้บริการ

๒.๒.๒

คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา

คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษานั้น มีนักปราชญ์นักการศึกษา และนักวิชาการได้แสดงทรรศนะเขียนไว้ หรือความคิดเห็นไว้ ดังต่อไปนี้

สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา

ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาว่า โรงเรียนที่ดำเนินการบริหารจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานจะมีลักษณะดังนี้^{๕๓}

๑. พันธกิจ ของโรงเรียนต้องชัดเจน สมาชิกมีส่วนร่วมในการกำหนดและเป็นที่รับรู้ของสมาชิกทุกคน
๒. รูปแบบการบริหารโรงเรียน บริหารและจัดการศึกษาตามสภาพความต้องการและความจำเป็นของโรงเรียน
๓. ความรู้สึกของบุคลากรที่มีต่อบุคคลอื่น จะเป็นไปในทางที่ดี เพราะทุกคนจะต้องแสดงความรู้ความสามารถและรับผิดชอบในงาน กระตือรือร้นต่อการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเอง
๔. รูปแบบการตัดสินใจ เป็นการตัดสินใจแบบกระจายอำนาจ โดยคณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
๕. รูปแบบภาวะผู้นำ เป็นภาวะผู้นำแบบเกื้อหนุน อำนาจความสะดวก ไม่ใช่สั่งการ และชี้แนะ
๖. รูปแบบการใช้อำนาจ เป็นอำนาจของความรู้ ความเชี่ยวชาญ
๗. เทคนิคการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร ใช้วิธีบริหารเชิงกลยุทธ์เน้นที่ผลงาน แก้ปัญหาได้ทันการ และรู้จักกระตมทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้อย่างชาญฉลาด

^{๕๒} นักรู้วิชา จันทโรธรณี, “ความคาดหวังของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร”, **วิทยานันท์ ศศ.ม.**, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๒), หน้า ๑๙.

^{๕๓} สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา, **หลักการจัดการศึกษายุคใหม่**, (กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ครั้งที่ ๑, ๒๕๔๙), หน้า ๒๓.

๘. บทบาทของโรงเรียน โรงเรียนจะสร้างรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนขึ้นเอง และมุ่งพัฒนาทั้งองค์การ

๙. บทบาทของหน่วยงานกส่วนกลาง เป็นผู้พัฒนาเป้าหมายการศึกษา
๑๐. บทบาทผู้บริหารโรงเรียน เป็นผู้กระตุ้นและประสานงานให้บุคลากรร่วมมือกันปฏิบัติงาน และเป็นผู้พัฒนาทรัพยากร

๑๑. บทบาทครู เป็นผู้ร่วมงาน เป็นผู้กระตุ้นใจ เป็นผู้ริเริ่ม และเป็นผู้ปฏิบัติ
๑๒. บทบาทผู้ปกครอง มีส่วนร่วมสนับสนุนโรงเรียน และเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหา
๑๓. บรรยายภาคองค์การ เน้นการทำงานเป็นทีม ให้การยอมรับและเคารพใหม่ของทีมงาน
๑๔. ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีความรู้ มีเทคนิคการบริหารที่ทันสมัยเรียนรู้ตลอดเวลา พัฒนาอย่างต่อเนื่องใจกว้าง ยอมรับความคิดเห็นของทุกคน

๑๕. กระประเมินผลงานของโรงเรียน จะต้องประเมินทั้งระบบ ทั้งปัจจัยนำเข้ากระบวนการ และผลผลิต เพื่อประกันคุณภาพและพัฒนาโรงเรียน Cheng ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้บริหารแบบ School - Based Management ที่ประสบความสำเร็จที่สุดของฮ่องกง

อัครวัฒน์ ขุติพัฒน์วารจักร และคุณกรรมกร ได้บอกถึงลักษณะของการบริหารการศึกษาว่า เป็นลักษณะโครงการส่งเสริมการเริ่มการสอนแนวชุมชน และแรงงานพลัดถิ่น ได้เปิดสอนอยู่ที่ศูนย์การปฏิบัติธรรม (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ ย่านนาวา กรุงเทพฯ โดยได้เปิดสอนทุกวันอาทิตย์ เปิดปีละ ๒ ภาคการเรียน ตามกฎการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และตามโรงเรียนของ บริษัทที่ขอความช่วยเหลือมา โดยทางโครงการได้ไม่เปิดโครงการฯ ภาคพิเศษให้ตามความสะดวกของบริษัทยื่นๆ โครงการฝึกอบรม ครั้งแรกได้เริ่มเปิด ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน (๒๕๕๕) เป็นวันที่ ๑๙ โครงการฝึกอบรมภาคพิเศษ เป็นรุ่นที่ ๒ (กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๕ ถึงธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๕) ที่บริษัทไทยมาสเตอร์แพค จำกัด พระประแดง สมุทรปราการ^{๕๔} นับตั้งแต่นั้นมาจนถึงทุกวันนี้ จึงได้ดำเนินการตามหลักการมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนไม่ขาดตอนของการเรียนและเกิดผลอันสูงสุดของการเรียนรู้ของผู้เรียน

สุนทร โคตรบรรเทา อังโนเรเบิร์ต กอดด์แฮมเมอร์ และคณะ, (Goldhammer and et al. ๑๙๗๑: cited in Sergiovanni. ๑๙๘๗) ได้บอกถึงคุณลักษณะของของการบริหารการศึกษา โดยได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และไม่มีประสิทธิภาพ และพบว่าการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ มีคุณลักษณะเหมือนกัน ๘ ประการดังต่อไปนี้^{๕๕}

๑. **ส่วนใหญ่ไม่ได้ตั้งใจเป็นผู้บริหารสถานศึกษา** ตั้งใจเป็นครูสอนธรรมดา แต่ได้รับการส่งเสริมจากหัวหน้าให้เป็นผู้บริหารสถานศึกษา

๒. **ส่วนใหญ่มีศรัทธาในตัวนักเรียนอย่างจริงใจ** ไม่ได้วิจารณ์เด็กในเรื่องไม่เรียนหนังสือ และปัญหาด้านความประพฤติ และคิดว่าปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่สถานศึกษาส่งมาเพื่อ แก้ไข ดังนั้นผู้บริหารจึงเน้นความรับผิดชอบไปสู่การแก้ปัญหาของเด็กนักเรียน

๓. **ผู้บริหารมีความสามารถในการทำงานกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ** และได้รับความร่วมมืออย่างดี ผู้บริหารมีความภูมิใจในตัวครูและยอมรับว่าครูเป็นผู้เสียสละ และมีความสามารถ ผู้บริหารมีความเชื่อมั่นและความกระตือรือร้น ผู้บริหารสถานศึกษาใช้กระบวนการกลุ่มได้ดี รับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครอง ครู และนักเรียน และยังมักหะในการคิดค้นพบต้น และเห็นใจเพื่อนร่วมงาน

^{๕๔} อ่างแคว.
^{๕๕} สุนทร โคตรบรรเทา, **หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา.** จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์ปัญญาชน (กรุงเทพมหานคร : ปัญญาชน, ๒๕๕๑), หน้า ๑๗ - ๑๙.

๕. **ผู้บริหารสถานศึกษา** เป็นผู้เดือดร้อนในการหาการยอมรับความต้องการของสถานศึกษา มักจะเผชิญกับปัญหาที่เป็นอุปสรรคจากด้านงานเขตพื้นที่และการขาดแคลนทรัพยากร รู้สึกว่ามีความยุ่งยากในการอยู่กับข้อจำกัดระบบราชการ และมักจะละเมิดสายการบังคับบัญชา โดยหาทางผ่อนคลายเป็นปัญหาจากแหล่งใดก็ได้ที่เห็นว่ามีทางเป็นประโยชน์

๕. **ผู้บริหารมีความกระตือรือร้นในฐานะเป็นผู้บริหารสถานศึกษา** และยอมรับความรับผิดชอบของตนในฐานะเป็นพันธกิจมากกว่าเป็นงานทำ ยอมรับบทบาทตนเองในปัญหาสังคมปัจจุบัน ความไม่ชัดเจนต่างๆ ที่ดูผู้รอบตัวและงานทำมีความสำคัญน้อยกว่าเป้าหมายที่ตนรู้สึกว่ามีความสำคัญต้องบรรลุ ดังนั้นจึงพบว่ามีทางเป็นไปได้ที่จะอยู่กับความไม่ชัดเจนต่างๆ ในตำแหน่งของตน

๖. **ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นต่อการศึกษาและสามารถแยกข้อแตกต่างระหว่างเป้าหมายการศึกษาในระยะสั้นกับระยะยาว** ดังนั้นผู้บริหาร จึงมีปรัชญาเกี่ยวกับบทบาทของการศึกษาและความสัมพันธ์ของปรัชญาภายในบทบาทนั้น

๗. **ผู้บริหารเป็นผู้รู้จักปรับตัว** ถ้าพบว่ามีบางสิ่งใช้การไม่ได้สามารถเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่จำเป็นทันที และลงมือเดินตามเส้นทางใหม่อย่างปลอดภัย

๘. **ผู้บริหารเป็นนักยุทธศาสตร์ที่สามารถ** ผู้บริหารสามารถกำหนดวัตถุประสงค์วางแผนมรรควิธีที่จะบรรลุวัตถุประสงค์นั้น มีความสนใจในการกำหนดวิธีดำเนินการที่เหมาะสม ที่สุดในการได้มาซึ่งการเปลี่ยนแปลง คุณสมบัติตั้งกล่าวข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า การบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ต้องเป็นผู้สนใจการบริหารหลักสูตร และสนใจภาวะผู้นำทางการศึกษามากที่สุด ข้อสังเกตนี้ได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยเกี่ยวกับสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพและความสำเร็จ

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษา ดังที่กล่าวมาทั้งหมด ย่อมแสดงให้เห็นเห็นว่า ผู้ที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่ดี เป็นที่ยอมรับ มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นผู้นำที่ดี และมีความมั่นใจในการเป็นผู้นำ สถานศึกษา มีคุณลักษณะอื่นที่ประสงค์ตามเป้าหมายของการศึกษา นั้น มีเป้าหมายที่ชัดเจนและมีการวางแผนไว้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพประสิทธิภาพที่เท่าทันเหตุการณ์มีการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนทันยุคทันสมัย ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความสามารถมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ และยอมเป็นแรงผลักดันให้เป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่สง่างาม และจะนำพาองค์กรคือสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

๒.๒.๓ ความสำคัญของการบริหารการศึกษา

ความสำคัญของการบริหารการศึกษา ถือว่าเป็นเครื่องมือเรื่องสำคัญต่อ การบริหารการศึกษา เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการพัฒนาคนให้มี คุณภาพชีวิตใช้เทคโนโลยีการ เป็นการทำหนดขอบเขตในการทำงาน การแสวงหาวิธีที่ดีที่สุด เป็นบ่งชี้ เห็นถึงความก้าวหน้าทางด้านสังคมความนิยม และเทคโนโลยี ที่ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

อัครวัฒน์ ขุติพัฒน์วารงูร และคณะกรรมกร ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารการศึกษาว่าความสำคัญในการบริหารการศึกษาหรือการบริหารองค์กรนั้น จึงมุ่งเน้นไป ตามแผนการดำเนินงานของมูลนิธิพระธรรมแสงที่ใต้จัดตั้งไว้ มีอยู่ ๕ อย่างคือ^{๕๖}

๑. ส่งเสริม และสนับสนุนการบริหารงาน โครงการการเรียนการสอนเยาวชนชน และแรงงานพลัดถิ่น และมีเปิดสอนภาคพิเศษ

๒. ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษา (ร่วมทำบุญทุนการศึกษา)

๓. นำแพทย์สาธารณสุขไปประโยชน์

^{๕๖} ว่างแล้ว.

๕. ให้ความอนุเคราะห์ ช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางสังคม ผู้ป่วยไร้ญาติ และงาน ฌาปนกิจศพ ผู้ยากไร้และผู้ไร้ญาติ เมื่อมีผู้ร้องขอมา

๕. ส่งเสริม และสนับสนุนการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

สมยศ นาวิการ ได้กล่าวถึงความสำคัญ ของผู้บริหาร ที่จุดมุ่งหมายของการจัดการ หรือการอำนวยการ ควรยึดหลัก ๒ ประการ คือ^{๕๖}

๑. วัตถุประสงค์ในส่วนขององค์การ ย่อมเป็นที่ทราบดีว่าวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์การ ทุกองค์การก็คือ ความเติบโต ความอยู่รอด และมีกำไร เพราะฉะนั้นผู้บริหารองค์การจึงต้องมุ่งกำกับให้พนักงานใน องค์การทุ่มเทการปฏิบัติงานไปในทิศทางที่ถูกต้อง และเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของ องค์การ

๒. วัตถุประสงค์ในส่วนของบุคคล เป็นที่ยอมรับว่ามนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญทางการผลิต และ มนุษย์ก็ยังมีคุณสมบัติที่สิ้นเปลืองได้ ทั้งนี้เพราะความสามารถขึ้นอยู่กับสติปัญญา ความคิดริเริ่ม และ ความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้นวัตถุประสงค์ของแต่ละบุคคลจึงมีความหลากหลาย มีความแตกต่างกัน เช่น บางคนทำงาน เพื่อเงิน บางคนทำงาน เพื่อชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นต้น

รุ่งรัชดาพร เวทชะชาติ ได้กล่าวถึงความบทบาทสำคัญ ของผู้บริหารว่า ผู้บริหารสถานศึกษา มีบทบาท สำคัญต่อการบริหารสถานศึกษามาก โดยเฉพาะผู้บริหารมืออาชีพ การจัดการการศึกษาในสถานศึกษา จึงต้อง สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสภาพเศรษฐกิจและสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ผู้บริหารยังต้องเป็นผู้ชำนาญทางการเปลี่ยนแปลงรวมทั้งการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพด้วย บทบาทสำคัญของผู้บริหาร สถานศึกษา เนเชวิช (Knezevich, ๑๙๘๔) ได้กำหนดไว้ ๑๗ บทบาทข้อสำคัญดังนี้^{๕๗}

๑. บทบาทเป็นผู้กำหนดทิศทาง (Direction Setter) หมายถึงการเป็นผู้กำหนดนโยบาย แนว ทางการดำเนินงานของสถานศึกษา เพื่อนำไปทำตามจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา

๒. บทบาทเป็นผู้กระตุ้นความเป็นผู้นำ (Leader Catalyst) หมายถึง การเป็นผู้นำในงานด้าน ต่างๆ ของสถานศึกษา เป็นผู้มือที่พลและจูงใจให้ผู้อื่นคอยตาม

๓. บทบาทเป็นกวางแผ่น (Planner) เป็นผู้วางแผนที่ระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งงานใน สถานศึกษา

๔. บทบาทเป็นผู้ตัดสินใจ (Decision Maker) เป็นผู้ตัดสินใจสั่งการการบริหารงานใน สถานศึกษา

๕. บทบาทเป็นนักจัดองค์การ (Organizer) เป็นผู้กำหนดโครงสร้างการบริหารงานใน สถานศึกษา

๖. บทบาทเป็นผู้จัดการเปลี่ยนแปลง (Change Manager) เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงการจูงใจ ในการเปลี่ยนแปลง

๗. บทบาทเป็นผู้ประสานงาน (Coordinator) เป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ใน สถานศึกษา

๘. บทบาทเป็นผู้สื่อสาร (Communicator) เป็นผู้ที่บุคคลากรในสถานศึกษาติดต่อและประสาน สัมพันธ์กับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

^{๕๖} สมยศ นาวิการ, การบริหารเพื่อความเป็นเลิศ, พิมพ์ครั้งที่ ๒. (กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ, ๒๕๔๔), หน้า ๓๕.

^{๕๗} รุ่งรัชดาพร เวทชะชาติ, การบริหารวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, ศูนย์หนังสือ มหาวิทยาลัยทักษิณ ตุลาคม ๒๕๕๐), หน้า ๓๒ - ๓๔.

๙. บทบาทเป็นผู้แก้ความขัดแย้ง (Conflict Manager) เป็นผู้คอยแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลและกลุ่มภายในสถานศึกษา
๑๐. บทบาทเป็นผู้แก้ปัญหา (Problem Manager) เป็นผู้นำในการแก้ปัญหาต่างๆ ของสถานศึกษา
๑๑. บทบาทเป็นผู้จัดระบบงาน (System Manager) เป็นผู้นำในการจัดระบบงานและการพัฒนาสถานศึกษา
๑๒. บทบาทเป็นผู้บริหารการเรียนการสอน (Instructional Manager) เป็นผู้นำทางด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนและการบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา
๑๓. บทบาทเป็นผู้บริหารบุคคล (Personnel Manager) เป็นผู้สรรหา คัดเลือก รักษาและพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา
๑๔. บทบาทเป็นผู้บริหารทรัพยากร (Resource Manager) เป็นผู้นำทรัพยากรทั้งทรัพย์สินและบุคคลมาใช้ให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูง
๑๕. บทบาทเป็นผู้ประเมินผล (Appraiser) เป็นผู้ประเมินผลการทำงาน และโครงการต่างๆ ของสถานศึกษา
๑๖. บทบาทเป็นประธานในพิธี (Ceremonial Head) เป็นผู้นำทางด้านการจัดงาน และพิธีต่างๆ ของหน่วยงาน ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา
๑๗. บทบาทเป็นผู้สร้างความสัมพันธ์กับชุมชน (Public Relater) เป็นผู้นำในการสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอก การประชาสัมพันธ์ การติดต่อประสานงาน รวมทั้งการให้บริการแก่หน่วยงานอื่นๆ
- จากการศึกษาค้นคว้ามา ความสำคัญของการบริหารการศึกษาสรุปได้ว่า ผู้บริหารในสถานศึกษานั้น การศึกษาจึงสำคัญมากเนื่องจากว่าผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ดูแลกำกับวางแผน และดำเนินการทุกอย่าง เพื่อให้มีนักเรียนหรือโรงเรียนมีคุณภาพทางด้านการศึกษา พัฒนานักเรียนไปสู่เป้าหมาย อันพึงประสงค์ให้ผู้นั้นมีความรู้ความสามารถ พึ่งพาตนเองได้ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และส่งผลดีต่อสังคมส่วนร่วมได้รับประโยชน์สุข

๒.๓ ทฤษฎีเกี่ยวกับศูนย์การเรียนรู้

โดยการใช้ทฤษฎีต่างๆ และกฎเกณฑ์การวางแผนในการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ตามแนวคิดของนักปรัชญาผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ ก่อร่างไว้ใน เรื่อง ของศูนย์การเรียนรู้ รวมถึงการจัดการบริหารศูนย์การเรียนรู้อีกด้วย ซึ่งมีเนื้อหาสำคัญที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

๒.๓.๑ ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึง ศูนย์การเรียนรู้ในโรงเรียน คือ^{๕๕}

๑) ศูนย์การเรียนรู้ ได้แก่ บริเวณอ่านหนังสือทั่วไป มุมอ้างอิง มุมวารสารและหนังสือพิมพ์ มุมเยาวชน มุมครูอาจารย์ มุมศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล มุมเทพพระเกียรติ มุมสื่อ มุมศิลปวัฒนธรรม มุมนิทรรศการ

๒) ศูนย์วิทยากร (Learning resource center)

๓) ห้องสมุดหมวดวิชา

๔) มุมหนังสือในห้องเรียน

๕) รูปแบบอื่นๆ เช่น ห้องสมุดเคลื่อนที่ ห้องสมุดไม่เคลื่อนที่

สุนทร โคตรบรรเทา ได้กล่าวถึงหลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษาไว้ว่า การบริหาร คือ การทำให้คนตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกันทำงานให้บรรลุเป้าหมาย หรือการทำงานกับคนและโดยคนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ^{๖๐}

ศิริพงษ์ เสา่ภายน ได้กล่าวถึงหลักการบริหารการศึกษา : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติไว้ว่า นักบริหารการศึกษาถือว่า การเป็นนักบริหารมืออาชีพจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีการบริหารควบคู่กับการมีคุณธรรม เกณฑ์ที่สำคัญที่สุดในการบริหารแบบมืออาชีพคือต้องคำนึงถึงว่าการบริหารเป็นศาสตร์ (Science) ซึ่งพัฒนามาจากพื้นฐานทางทฤษฎี ความรู้ทางด้านองค์การ และเนื่องจากการบริหารทางด้านการศึกษาเป็นลักษณะทางสังคมศาสตร์ ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษาที่มีการพัฒนามาตั้งแต่ ค.ศ ๑๙๕๐ เป็นต้นมา^{๖๑}

นพพงษ์ บุญจิตราตุล ได้กล่าวว่าการบริหารต้องมีหลัก ๒ ประการคือ มีคนตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันทำกิจกรรม ใช้ทรัพยากรและกวดวิถีที่เหมาะสม ทำงานให้บรรลุเป้าหมาย และเป้าหมายนั้นช่วยกันกำหนดขึ้นส่วน^{๖๒}

เฮอเบิร์ต ซิมมอน (Herbert A. Simon) ได้กล่าวถึงทฤษฎีหลักของการบริหาร คือ กิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ความหมายของการบริหารเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่มีลักษณะ คือ^{๖๓}

๑. เป็นกิจกรรมกลุ่มไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง
๒. โดยที่สมาชิกในกลุ่มร่วมมือกันทำอย่างประสานสัมพันธ์กันไม่ใช่ต่างคนต่างทำ
๓. เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างทั้งที่เป็นเป้าหมายร่วมกันของกลุ่มเป้าหมายขององค์การและเป้าหมายของสมาชิกแต่ละคนซึ่งไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน

^{๕๕} กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ “คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้” โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, กรุงเทพมหานคร : พ.ศ.๒๕๔๕(๒), หน้า ๔๓.

^{๖๐} สุนทร โคตรบรรเทา, **หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา**, จัดพิมพ์โดย (สำนักพิมพ์ปัญญาชน, กรุงเทพมหานคร : พ.ศ. ๒๕๕๑), หน้า ๒.

^{๖๑} ศิริพงษ์ เสา่ภายน, **หลักการบริหารการศึกษา : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ**, พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : (จัดพิมพ์โดยบริษัทผู้ค พอยท์ จำกัด, พ.ศ. ๒๕๕๗), หน้า ๑๖.

^{๖๒} นพพงษ์ บุญจิตราตุล, **หลักการบริหารการศึกษา**, กรุงเทพฯ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ.๒๕๒๗), หน้า ๕.

^{๖๓} เฮอเบิร์ต ซิมมอน A. Simon, **Administrative Behavior**, (New York : Macmillan, 1947), p. 3.

ลูเธอร์ กุลลิก และลินด์แอล เฮอร์วิก (Luther Gulick and Lyndall Urwick) นักทฤษฎีการบริหารองค์การ ผู้ที่ร่วมกันนำเอาความคิดของฟายน์ดมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการ ได้ขยายส่วนสำคัญพื้นฐานที่เรียกว่า *The Elements of Management* ๕ ประการของฟายน์ด มาใช้ในการจัดองค์การทางราชการ ซึ่งองค์การทางการบริหารการศึกษาก็ได้นำแนวความคิดนี้มาใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยขยายกิจกรรมทางการบริหารออกเป็น ๗ ประการ ที่เรารู้จักกันทั่วไปว่า “POSDCORB” มีรายละเอียด ดังนี้^{๖๔}

๑. การวางแผน (Planning) หมายถึงการกำหนดเค้าโครงการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า ว่าองค์การจะต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

๒. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึงการจัดรูปโครงสร้างหรือเค้าโครงการบริหาร การแบ่งส่วนงาน การจัดสายการบังคับบัญชา การกำหนดอำนาจหน้าที่หน่วยงานหรือตำแหน่งต่างๆ รวมทั้งวิธีการติดต่อประสานสัมพันธ์กัน

๓. การจัดบุคลากร (Staffing) หมายถึงการบริหารงานบุคคล นับตั้งแต่ การจัดสรรกำลัง การสรรหา ได้แก่การบรรจุแต่งตั้ง การพัฒนา ได้แก่การฝึกอบรม การสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน การให้สวัสดิการบำรุงขวัญ การประเมินผลงาน การพิจารณาความดี ความชอบ ตลอดจนการเลื่อนขั้นหรือให้พ้นจากงาน

๔. การอำนวยการ (Directing) หมายถึงการตัดสินใจ การวินิจฉัยสั่งการ การกำกับดูแลการควบคุมบังคับบัญชา และการสั่งการให้เกิดการปฏิบัติงานในทุกจุดขององค์การ

๕. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึงการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างส่วนงานต่างๆ ภายในองค์การทั้งในระดับบริหารเดียวกันหรือต่างระดับ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างสอดคล้องและประสานสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน อันเป็นการดำเนินงานไปสู่เป้าหมายเดียวกัน

๖. การรายงาน (Reporting) หมายถึงการเสนอรายงานความคืบหน้าในการปฏิบัติงานของผู้บริหารทุกระดับต่อผู้บริหารระดับสูงขึ้นไป เพื่อจะได้รับทราบความเคลื่อนไหว ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

๗. การจัดงบประมาณ (Budgeting) หมายถึงการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณทั้งหมด นับตั้งแต่การวางแผน การจัดสรร การควบคุมติดตามการใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการตรวจสอบด้านการเงิน

ฮอยและเซอร์ชีว (Hoy and Cecil) อธิบายว่า การบริหารโรงเรียนเป็นการบริหารบุคลากรทางการศึกษา ครู นักเรียน เพื่อให้ความร่วมมือร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติงานในโรงเรียนให้บุคคลทั้ง ๓ กลุ่มเห็นด้วยและดำเนินการตามข้อตกลงที่วางไว้และพึงยึดปฏิบัติ
โดยเคร่งครัด^{๖๕}

โคทส์ (Coats) ซึ่งได้กล่าวสรุปบทบาทของผู้บริหาร ในการบริหารการศึกษาไว้ ๓ ประการ คือ^{๖๖}

๑. บทบาทในฐานะผู้บริหาร ผู้บริหารการศึกษาต้องแสดงความเป็นผู้นำ โดยมีพฤติกรรมที่เหมาะสมทั้งพฤติกรรมมุ่งงาน และพฤติกรรมมุ่งคน

^{๖๔} ลูเธอร์ กุลลิก และลินด์แอล เฮอร์วิก Gulick “Notes on the Theory of organization” (In *papers on the Science of Administration*, Gulick and Urwick, 1936), p. 13.

^{๖๕} ฮอยและเซอร์ชีว Hoy, Wayne K. & Cecil, Miskel G. *Educational Administration Theory, Research, and Practice*. (New York : McGraw – Hill Inc, 1996), p. 170.

^{๖๖} โคทส์ Coats, Thomas. “*Educatio Community*,” *College*. (57 (4) 1986), p. 152.

๒. บทบาทในฐานะผู้นำทางวิชาการ ต้องพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานให้มีทักษะ ความรู้ และ ความสามารถในการปฏิบัติงาน

๓. บทบาทในฐานะผู้นำกลุ่ม เป็นผู้นำในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ และมีบทบาทในการ สร้างกลุ่มและทำให้กลุ่มคงอยู่ต่อไป สร้างความกลมเกลียวสมานฉันท์ในกลุ่มภาครทหน้าที่ของผู้บริหารการศึกษา

สรุปได้ว่า ทฤษฎีหลักการบริหารการวางแผนเป็นเครื่องมือในการดำเนินงาน ของศูนย์การเรียนรู้ เพื่อให้ เข้าใจตรงกันทำงานร่วมกันงายขึ้น เป็นกฎเกณฑ์ข้อปฏิบัติหน้าที่ของคนในองค์กร นับ คนตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อให้ บรรลุถึงเป้าหมายในการทำงาน ของศูนย์การเรียนรู้ ผู้บริหารคณะกรรมการควรมีหลักการวางแผน การจัดการใน องค์กร การปฏิบัติหน้าที่ไว้ชัดเจน เพื่อการสำรวจตรวจสอบ การปรับปรุงแก้ไขงาน โดยข้อปฏิบัติตามที่ตกลงและ ดำเนินการให้เกิดผลประโยชน์อันสูงสุดกับองค์กรและเพื่อเป็นการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ต่อไป

๒.๓.๒ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ (learning theory) การเรียนรู้คือกระบวนการ ที่ทำให้คนเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม ความคิด คนสามารถเรียนรู้ได้จาก การดู การสัมผัส การอ่าน การใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้ของเด็ก และผู้ใหญ่จะต่างกัน เด็กจะเรียนรู้ด้วยการเรียนในห้อง การซักถาม ผู้ใหญ่มักเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ที่มีอยู่ แต่การ เรียนรู้จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์ ที่ผู้สอนนำเสนอ โดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้ที่ สร้างบรรยากาศทางจิตวิทยา

ที่ผู้อำนวยต่อการเรียนรู้ ที่จะเกิดขึ้นเป็นรูปแบบใดก็ได้เช่น ความเป็นกันเอง ความเข้มงวดกวดขัน หรือความไม่มีระเบียบวินัย สิ่งเหล่านี้ผู้สอนจะเป็นผู้สร้างเงื่อนไข และ สถานการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนจะต้องพิจารณาเลือกรูปแบบการสอน รวมทั้งการสร้างปฏิสัมพันธ์กับ ผู้เรียน เพื่อให้ผู้สอนจะสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับความสามารถ และเติมเต็มศักยภาพของผู้เรียน ทฤษฎีการเรียนรู้ เหล่านี้ เป็นเครื่องมือสำคัญอีกส่วนหนึ่ง ที่ครูสอนจะนำมาประยุกต์ใช้ ในการพัฒนาเด็ก ซึ่ง ผู้วิจัยจะได้นำเสนอ ดังต่อไปนี้

๑. การเรียนรู้ตามทฤษฎีของ Bloom (Bloom's Taxonomy) Bloom ได้แบ่งการเรียนรู้เป็น ๖ ระดับ ดังนี้^{๖๓}

- ๑) ความรู้ที่เกิดจากความจำ (knowledge) ซึ่งเป็นระดับล่างสุด
- ๒) ความเข้าใจ (Comprehend)
- ๓) การประยุกต์ (Application)
- ๔) การวิเคราะห์ (Analysis) สามารถแก้ปัญหา ตรวจสอบได้
- ๕) การสังเคราะห์ (Synthesis) สามารถนำส่วนต่าง ๆ มาประกอบเป็นรูปแบบใหม่ได้ให้ แตกต่างจากรูปเดิม เน้นโครงสร้างใหม่
- ๖) การประเมินค่า (Evaluation) วัดได้และตัดสินได้ว่าอะไรถูกหรือผิด ประกอบการตัดสินใจ บนพื้นฐาน ของเหตุผลและเกณฑ์ที่แน่ชัด

๒. ทฤษฎีการเรียนรู้ เมินจามิน บลูมและคณะ (Bloom et al, ๑๙๕๖) จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom's Taxonomy ออกเป็น ๓ ด้าน^{๖๔} คือ

^{๖๓} นรินทร์. ข้อมูลเพื่อการค้นคว้า :สังคมศาสตร์และจิตวิทยา. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :

<http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=2796.0;p2> [14 ก.ค.2556].

^{๖๔} <http://becreativetv.com/blog/> retrieved: [6 ก.ค. 2556].

๑) พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านสมองเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความเฉลียวฉลาด ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นความสามารถทางสติปัญญาพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย ๖ ระดับ ได้แก่

๑.๑ ความรู้ความจำ ความสามารถในการเก็บรักษามวลประสบการณ์ต่าง ๆ จากการที่ได้รับความรู้และระลึกถึงนั้นได้เมื่อต้องการเปรียบเทียบบันทึกเสียงหรือวิธีที่ค้นคว้าที่สามารถเก็บเสียงและสภาพของเรื่องราวต่างๆ ได้ สามารถเปิดฟังหรือ ดูภาพเหล่านั้นได้ เมื่อต้องการ

๑.๒ ความเข้าใจ เป็นความสามารถในการจับใจความสำคัญของสื่อ และสามารถแสดงออกมาในรูปของการแปลความตีความ คาดคะเน ขยายความ หรือ การกระทำอื่นๆ

๑.๓ การนำความรู้ไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจ จึงจะสามารถนำไปใช้ได้

๑.๔ การวิเคราะห์ผู้เรียนสามารถคิด หรือ แยกแยะเรื่องราวสิ่งต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย เป็นองค์ประกอบที่สำคัญได้ และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนที่เกี่ยวข้องกัน ความสามารถในการวิเคราะห์จะแตกต่างกันไปแล้วแต่ความคิดของแต่ละคน

๑.๕ การสังเคราะห์ ความสามารถในการที่ผสมผสานส่วนย่อย ๆ เข้าเป็นเรื่องราวเดียวกันอย่างมีระบบ เพื่อให้ เกิดสิ่งใหม่ที่มีสมบูรณ์และดีกว่าเดิม อาจเป็นการถ่ายทอดความคิดออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย การกำหนดวางแผนวิธีการดำเนินงานขึ้นใหม่ หรือ อาจจะเกิดความคิดในอันที่จะสร้าง ความสัมพันธ์ของสิ่งที่เป็นนามธรรมขึ้นมาในรูปแบบ หรือ แนวคิดใหม่

๑.๖ การประเมินค่าเป็นความสามารถในการตัดสิน ติราคา หรือ สรรูปเกี่ยวกับคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ออกมาในรูปของคุณธรรมอย่างมีกฎเกณฑ์ที่เหมาะสม ซึ่งอาจเป็นไปตามเนื้อหาสาระในเรื่องนั้น ๆ หรืออาจเป็นกฎเกณฑ์ที่สังคมยอมรับก็ได้

๒) จิตพิสัย (Affective Domain) (พฤติกรรมด้านจิตใจ) ค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ขั้วทัศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม พฤติกรรมด้านนี้อาจไม่เกิดขึ้นทันที ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสิ่งที่ได้มาอยู่ตลอดเวลา จะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้ด้านจิตพิสัย จะประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ ๕ ระดับ ได้แก่

๑. การรับรู้ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นต่อปรากฏการณ์ หรือสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นไปเป็นลักษณะของการแปลความหมายของสิ่งเร้านั้นว่าคืออะไร แล้วจะแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกที่เกิดขึ้น

๒. การตอบสนอง คือ เป็นการกระทำที่แสดงออกมาในรูปของความเต็มใจ ยินยอม และพอใจต่อสิ่งเร้านั้น ซึ่งเป็นการตอบสนองที่เกิดจากการเล็งเห็นแล้ว

๓. การเกิดค่านิยม คือ การเลือกปฏิบัติในสิ่งที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคม การยอมรับนับถือในคุณค่านั้น ๆ หรือปฏิบัติตามในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จนกลายเป็นความเชื่อ แล้วจึงเกิดทัศนคติที่ดีในสิ่งนั้น

๔. การจัดระบบ คือ การสร้างแนวคิด จัดระบบของค่านิยมที่เกิดขึ้นโดยอาศัยความสัมพันธ์เข้ากันได้ก็จะยึดถือต่อไปแต่ถ้าขัดกันอาจไม่ยอมรับอาจจะยอมรับค่านิยมใหม่โดยยกเลิกค่านิยมเก่า

๕. บุคลิกภาพ คือ การนำค่านิยมที่ยึดถือมาแสดงพฤติกรรมที่เป็นนิสัยประจำตัว ให้ประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกต่องู่งามพฤติกรรมด้านนี้ จะเกี่ยวกับความรู้สึกและจิตใจ ซึ่งจะเริ่มจากการได้รับรู้จากสิ่งแวดล้อมแล้วจึงเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบขยายกลายเป็นความรู้สึกด้านต่าง ๆ จนกลายเป็นค่านิยม และยังพัฒนาต่อไปเป็นความดีอุตมคติ ซึ่งจะเป็นควบคุมทิศทางพฤติกรรมของคนคนจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวนั้น ก็เป็นผลของพฤติกรรมด้านนี้

๓) ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) (พฤติกรรมด้านกล้ามเนื้อประสาท) พฤติกรรมที่บ่งถึงความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ ซึ่งแสดงออกมาได้โดยตรงโดยมีเวลาและคุณภาพของงานเป็นตัวชี้ระดับของทักษะพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย ประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ ๕ ชั้น ดังนี้

- สนใจ
๑. การรับรู้ เป็นการให้ผู้อื่นได้รับรู้หลักการปฏิบัติที่ถูกต้อง หรือ เป็นการเลือกหาตัวแบบที่สนใจ
 ๒. กระทำตามแบบหรือเครื่องชี้แนะเป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนพยายามฝึกตามแบบที่ตนสนใจและพยายามทำซ้ำ เพื่อที่จะให้เกิดทักษะตามแบบที่ตนสนใจให้ได้ หรือ สามารถปฏิบัติงานได้ตามข้อแนะนำ
 ๓. การหาความถูกต้อง พฤติกรรมสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องชี้แนะเมื่อได้กระทำซ้ำแล้ว ก็พยายามหาความถูกต้องในการปฏิบัติ
 ๔. การกระทำอย่างต่อเนื่องหลังจากตัดสินใจเลือกรูปแบบที่เป็นของตนเอง จะกระทำตามรูปแบบนั้นอย่างต่อเนื่อง จนปฏิบัติงานที่ยังยากซับซ้อนได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง คล่องแคล่ว การที่ผู้เรียนเกิดทักษะได้ ต้องอาศัยการฝึกฝนและกระทำอย่างสม่ำเสมอ
 ๕. การกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ คือ พฤติกรรมที่ได้จากการฝึกอย่างต่อเนื่องจนสามารถปฏิบัติได้คล่องแคล่วว่องไวโดยอัตโนมัติ เป็นไปอย่างธรรมชาติซึ่งถือเป็นความสามารถของการปฏิบัติในระดับสูง

๓. การเรียนรู้ตามทฤษฎีของเมเยอร์ (Mayor)

การออกแบบสื่อการเรียนรู้ การวิเคราะห์ความจำเป็นเป็นสิ่งสำคัญ และตามด้วยจุดประสงค์ของการเรียน โดยแบ่งออกเป็นย่อย ๆ ๓ ส่วนด้วยกัน คือ^{๖๕}

- ๑) พฤติกรรมควรชี้ชัด และสังเกตได้
- ๒) เงื่อนไข พฤติกรรมสำเร็จได้ควรมีเงื่อนไขในการช่วยเหลือ
- ๓) มาตรฐาน พฤติกรรมที่ใต้นั้นสามารถอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

๔. การเรียนรู้ตามทฤษฎีของบรูเนอร์ (Bruner) ประกอบด้วย^{๖๖}

- ๑) ความรู้ถูกสร้างหรือหล่อหลอมโดยประสบการณ์
- ๒) ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบในการเรียน
- ๓) ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความหมายขึ้นมาจากแง่มุมต่างๆ
- ๔) ผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง
- ๕) ผู้เรียนเลือกเนื้อหาและกิจกรรมเอง
- ๖) เนื้อหาควรถูกสร้างในภาพรวม

๕. การเรียนรู้ตามทฤษฎีของไทเลอร์ (Tyler) คือ^{๖๗}

๑) ความต่อเนื่อง (continuity) หมายถึง ในวิชาทักษะ ต้องเปิดโอกาสให้มีการฝึกทักษะในกิจกรรม และประสบการณ์ย่อย ๆ และต่อเนื่องกัน

^{๖๕} ปรากฏใน ก้าวพจฉาย และสมศักดิ์ คงเที่ยง , **หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา** , พิมพ์ครั้งที่ ๒ , (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๕), หน้า ๗๘.

^{๖๖} นิรันดร์. **ข้อมูลเพื่อการค้นคว้า : สังคมศาสตร์และจิตวิทยา**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=2796.0;p2> [14ก.ค.2556].

^{๖๗} ปรากฏใน ก้าวพจฉาย และสมศักดิ์ คงเที่ยง , **หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา** , พิมพ์ครั้งที่ ๒ , (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๕), หน้า ๕๗.

- ๒) การจัดช่วงลำดับ (sequence) หมายถึง หรือการจัดสิ่งที่มีความง่าย ไปสู่สิ่งที่มีความยาก ดังนั้น การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ ให้มีการเรียงลำดับก่อนหลัง เพื่อให้ได้เรียนเนื้อหาที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
- ๓) บูรณาการ (integration) หมายถึง การจัดประสบการณ์จึงควรเป็นในลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียน ได้เพิ่มพูนความรู้เห็น และโต้ตอบพฤติกรรมที่สอดคล้องกัน เนื้อหาที่เรียน เป็นการเพิ่มความสามารถทั้งหมดของผู้เรียนที่จะได้ใช้ประสบการณ์ได้ ในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน ประสบการณ์การเรียนรู้ จึงเป็นแบบแผนของปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างผู้เรียน กับสถานการณ์ที่แวดล้อม

๖. ทฤษฎีการเรียนรู้ ๘ ขั้น ของกาเย (Gagne) คือ^{๑๒}

- ๑) การจูงใจ (Motivation Phase) การคาดหวังของผู้เรียนเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้
- ๒) การรับรู้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Apprehending Phase) ผู้เรียนจะรับรู้สิ่งที่สอดคล้องกับความตั้งใจ
- ๓) การปรุงแต่งสิ่งที่รับรู้ไว้เป็นความจำ (Acquisition Phase) เพื่อให้เกิดความจำระยะสั้นและระยะยาว
- ๔) ความสามารถในการจำ (Retention Phase)
- ๕) ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว (Recall Phase)
- ๖) การนำไปประยุกต์ใช้กับสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว (Generalization Phase)
- ๗) การแสดงออกพฤติกรรมที่เรียนรู้ (Performance Phase)
- ๘) การแสดงผลการเรียนรู้กลับไปยังผู้เรียน (Feedback Phase) ผู้เรียนได้รับทราบผลเร็วจะทำให้มีผลดี และประสิทธิภาพสูง องค์ประกอบที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้จากแนวคิดนักการศึกษาของกาเย (Gagne) ประกอบด้วย^{๑๓}
- ๑) ผู้เรียน (learner) มีระบบสัมผัส และระบบประสาทในการรับรู้
- ๒) สิ่งเร้า (stimulus) คือ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
- ๓) การตอบสนอง (response) คือ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้
- ๔) การสอนด้วยสื่อตามแนวคิดของกาเย (Gagne)
- ๕) ได้รับความสนใจ มีโปรแกรมที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น ใช้การ์ตูน หรือกราฟิกที่ดึงดูดสายตา
- ๖) ความอยากรู้อยากเห็นจะเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนการตั้งคำถามก็เป็นอีกสิ่งหนึ่ง
- ๗) นอกวัตถุประสงค์ ผู้เรียนควรทราบถึงวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนสนใจ ในบทเรียน เพื่อให้ทราบว่าบทเรียน เกี่ยวกับอะไร
- ๘) กระตุ้นความจำผู้เรียน สร้างความสัมพันธ์ในการโยงข้อมูลกับความรู้ที่มีอยู่ก่อน เพราะสิ่งนี้สามารถทำให้เกิดความทรงจำในระยะยาวได้ เมื่อโต้แย้งถึงประสบการณ์ผู้เรียนโดยการตั้งคำถาม เกี่ยวกับแนวคิดหรือเนื้อหาอื่น ๆ

^{๑๒} นีรันต์. ข้อมูลเพื่อการค้นคว้า :สังคมศาสตร์และจิตวิทยา. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=2796.0;p2> [14ก.ค.2556].

^{๑๓} นีรันต์. ข้อมูลเพื่อการค้นคว้า :สังคมศาสตร์และจิตวิทยา. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=2796.0;p2> [14ก.ค.2556].

เสนอเนื้อหาขั้นตอนนี้ จะเป็นการอธิบายเนื้อหาให้กับผู้เรียนโดยใช้สื่อ ชนิดต่าง ๆ ในรูป กราฟิก หรือ เสียง วิดีโอ

๑๐) การยกตัวอย่าง การยกตัวอย่างสามารถทำได้โดยยกกรณีศึกษาการเปรียบเทียบ เพื่อให้ เข้าใจได้ชัดขึ้น

๑๑) การฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดทักษะหรือพฤติกรรม เป็นการวัดความเข้าใจว่าผู้เรียนได้เรียน ถูกต้อง เพื่อให้เกิดการอธิบายซ้ำเมื่อรับสิ่งที่ผิด

๑๒) การให้คำแนะนำเพิ่มเติม เช่น การทำแบบฝึกหัดโดยมีคำแนะนำ

๑๓) การสอนเพื่อวัดระดับความเข้าใจ

๑๔) การนำไปใช้กับงานที่ทำในการทำสื่อควรมี เนื้อหาเพิ่มเติม หรือหัวข้อต่าง ๆ ที่ควรจรรู้

เพิ่มเติม

รุ่งชัยตาพร มหะชาตี ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ เนื่องจากผู้มีบทบาทสำคัญในการศึกษาผู้คน มักเป็นนักจิตวิทยา เช่น ธอร์นไดค์, เดวีย์, เกสทอลท์, (Thorndike, Dewey, Gestalt) เป็นต้นมา ฉะนั้นทฤษฎี ต่างๆ ทางการศึกษารวมทั้งการเรียนรู้ จึงได้รับอิทธิพลจากบุคคลเหล่านี้ได้พยายามนำเอาทฤษฎีทางจิตวิทยามา ประยุกต์ ให้เป็นทฤษฎีการศึกษา ทฤษฎีทางจิตวิทยา ที่นักจิตวิทยานำมาใช้ในการสร้างทฤษฎีทางการเรียน คือ ทฤษฎีพฤติกรรม (Theories of Behavior)^{๑๔}

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ว่า การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของชีวิต การ เรียนรู้จะช่วยให้คนเราสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในชีวิตหรือสามารถปรับสิ่งแวดล้อมให้เข้ากับตัว เราได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นคนเราจึงเรียนรู้อยู่เสมอและเรียนรู้ไปอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ด้วยเหตุนี้เองนักจิตวิทยา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องในแวดวงของการศึกษา จึงให้ความสนใจเรื่องของการเรียนรู้เป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะ ชีวิตความเป็นอยู่และการประพฤติปฏิบัติของคนเราจะเข้าไปในรูปแบบใด ย่อมขึ้นอยู่กับการเรียนรู้เป็นสำคัญ^{๑๕}

ทิพวัลย์ มาแสง ได้กล่าวถึง ศูนย์การเรียนรู้ โดย กรมการศึกษานอกโรงเรียน ของประเทศไทย ใน ปัจจุบันว่า ศูนย์การเรียนรู้ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสังคมไทยในยุคปัจจุบัน ควรมีการดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้เป็นอย่าง เป็นระบบ คือ^{๑๖}

๑. มีหนังสือพิมพ์รายวันหลายฉบับ
๒. มีหนังสือ วารสาร เอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ เกี่ยวกับอาชีพต่างๆ และความรู้เกี่ยวกับการพัฒนา คุณภาพชีวิต และมีจำนวนมากเพียงพอเหมาะสมตามสภาพของชุมชน
๓. มีหนังสือ แบบเรียน คู่มือเรียน ชุดวิชาต่างๆ และเอกสารประกอบการเรียนอื่นๆ สำหรับ นักศึกษา กศน. ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายทุกวิถีเรียน

^{๑๔} อ่างแล้ว.

^{๑๕} พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, **จิตวิทยาการศึกษา** กรุงเทพมหานคร : (โรงพิมพ์พัฒนาการศึกษา. ๒๕๕๒), หน้า

๑๐.

^{๑๖} ทิพวัลย์ มาแสง, **การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในประเทศ : วิเคราะห์เปรียบเทียบ กับแนวทางขององค์การ สหประชาชาติ**, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (บริษัท สำนักพิมพ์บรรณกิจ (๑๙๙๑) จำกัด, กรุงเทพมหานคร : พ.ศ. ๒๕๔๔), หน้า ๖๐ - ๖๑.

๕. มีสื่ออื่นๆ ตามความเหมาะสม เช่น สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ วิทยุ เทป ไทป์ทัศน์ วีดิทัศน์ ตลอดจนการจัดนิทรรศการและการสาธิตต่างๆ

๕. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กศน. เช่น การพบกลุ่มนักศึกษา กศน. สายสามัญระดับต่างๆ การจัดกลุ่มสนใจ การศึกษาวิชาอาชีพต่างๆ การศึกษาเด็กเล็ก กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ หนังสือ กิจกรรม กศน. เพื่อกลุ่มสูงอายุ การศึกษาสำหรับคนพิการ เป็นต้น

๖. มีการจัดกิจกรรมของชุมชน เช่น การประชุม การพัฒนาชุมชน การจัดแสดงเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม การประกอบพิธีกรรมต่างๆ การแข่งขันกีฬา การประกวดต่างๆ เป็นต้น

๗. มีระบบการประสานงานโดยใช้เครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน ผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ ตลอดจนภูมิปัญญาต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษาให้แก่ประชาชน ทั้งในบริเวณศูนย์การเรียนรู้และในสถานที่ที่เหมาะสมอื่นๆ

สำหรับ “ผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน” ของศูนย์การเรียนรู้ นั้น กรมการศึกษานอกโรงเรียนมีนโยบายที่จะให้ชุมชนที่ส่วนรับผิดชอบให้มากที่สุด ซึ่งในสภาพปัจจุบันมีรูปแบบหลากหลายไปตามสภาพความเหมาะสมและความพร้อมของแต่ละชุมชนดังต่อไปนี้

๑. อาสาสมัครชาวบ้าน

๒. กรรมการที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน

๓. ผู้นำท้องถิ่นมอบหมายผู้รับผิดชอบ

๔. คณะกรรมการหมู่บ้านโดยกรรมการศึกษา และวัฒนธรรม

๕. นักศึกษารศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ครูการศึกษานอกโรงเรียน

๖. หน่วยงานที่ตั้ง ศูนย์การเรียนรู้ เช่น โรงเรียน ศาสนสถาน เป็นต้น

๗. อื่นๆ

จอยซ์ และเวลด์ (Joyce & Weil) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนการสอนไว้ ๔ ประเภท คือ^{๑๖}

๑. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทางด้านสังคม (the social family)

๒. การเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการส่งถ่ายข้อมูล (the information- processing family)

๓. การเรียนการสอนที่เน้นปัจเจกบุคคล (the personal family)

๔. การเรียนการสอนที่เน้นระบบพฤติกรรม (the behavioral system family)

สรุปได้ว่า ทฤษฎีแนวคิดอันเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้นั้น ซึ่งมีอยู่หลากหลายที่จะนำมาใช้กับในองค์การศูนย์การเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เข้ามาใช้บริการควรมีการพัฒนาทางระบบการสื่อสารองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อให้ทันเหตุการณ์ปัจจุบันที่นำสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาสมัยใหม่ การศึกษาด้านความรู้ที่ทันสมัย เพื่ออำนวยความสะดวกกับนักเรียนและผู้สนใจที่เข้ามาศึกษาและมาใช้บริการให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรและผู้ให้บริการได้เป็นอย่างดี ที่จะนำไปสู่สังคมยุคใหม่ เพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมสืบต่อไป

๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

^{๑๖} จอยซ์ และเวลด์ B. Joyce and M. Weil, *Model of Teaching*. (Boston: Allyn and Bacon.1996), p. 70.

การวิจัยเรื่อง “การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร” จากการศึกษาค้นคว้าทางเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่ามีเอกสารงานวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

๒.๔.๑ งานวิจัยในประเทศ

กัมปนาท ศรีสุนทร ได้ศึกษา การพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนรู้ : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์สองห้องวิทยา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ก่อนดำเนินการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนรู้พบว่า ผู้ปกครอง และชุมชนไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนในการจัดการศึกษาไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อการดำรงชีวิต ไม่เห็นความสำคัญของการให้ความร่วมมือแก่ทางโรงเรียนบุคลากรขาดความรู้ขาดทักษะ และขาดประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ด้านงานอาชีพ ภายหลังจากที่ได้ดำเนินการพัฒนา โดยใช้การศึกษาดูงานชุมชนเป็นวิทยากรสอนนักเรียน นักเรียนออกไปศึกษาและฝึกงานที่บ้านกับชุมชน พบว่าชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการริเริ่มพัฒนา มีส่วนร่วมในการวางแผนในการพัฒนา มีส่วนร่วมในการประเมินการพัฒนา มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนาและมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนา ชุมชนเกิดความตระหนักในการมีส่วนร่วมสนับสนุนการจัดการศึกษาได้เห็นความสำคัญของการศึกษาต่อการดำรงชีวิต และเห็นว่าทำให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็น ชุมชนให้ความร่วมมือดีขึ้น บุคลากรครูและนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถจัดการเรียนรู้ด้านอาชีพ ๔ งาน การเลี้ยงปลา ตกบ่อปลาสาธิต การดำนา หวดด้วยไม้ไผ่ฟุ้ง การทำบายศรีพรหม การทำบายเบกาดีได้ผลดี แต่ยังคงประสบปัญหาในเรื่องการประดิษฐ์บายศรีพรหม นักเรียนบางประดิษฐ์ได้ไม่ประณีตไม่สวยงามเท่าที่ควร จึงได้เพิ่มเวลาให้วิทยากรให้สอนมากกว่าเดิม จนนักเรียนปฏิบัติได้ดีขึ้น และสามารถประดิษฐ์บายศรีพรหมด้วยตนเองได้^{๒๖}

นัฐวุฒิ กิ่งตระกูล ได้ศึกษา นาฏยลีลาหุ่นกระบอกไทยสูงงานออกแบบภายในศูนย์การเรียนรู้ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ผลของการศึกษาและการออกแบบศูนย์การเรียนรู้ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นเห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของศิลปะการเชิดหุ่นกระบอกไทย ได้นำไปสู่คุณค่าสำคัญในการออกแบบ คือความเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยนำองค์ประกอบและความสัมพันธ์ของศิลปะการเชิดหุ่นกระบอกมาวิเคราะห์และแปรรูปผ่านกระบวนการการออกแบบภายใน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ให้กับโครงการและคำนึงถึงความสอดคล้องของกิจกรรมต่อพื้นที่ บริบทสังคมของคนในชุมชนการแทนค่า และความหมาย เป็นการถ่ายทอดทางความคิดระหว่างองค์ความรู้ของศิลปะการเชิดหุ่นกระบอกสู่งานออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์ให้กับท้องถิ่น ทำให้คนในชุมชนเกิดความภาคภูมิใจ ร่วมแรงร่วมใจเกิดความเป็นหนึ่งเดียวกันที่นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป^{๒๗}

อชิรญาณันันนทร ได้ศึกษา การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ชุมชนบางขุนไทร ตำบลบางขุนไทร อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจุบันชุมชนมีศูนย์การเรียนรู้ แบบชุมชนมีส่วนร่วมด้านเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับคำแนะนำและการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ เป็นการร่วมมือกันทำงาน ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมแก้ปัญหา ร่วมปฏิบัติและร่วมรับผลประโยชน์ โดยหน่วยงานที่เข้ามาสนับสนุนต้องไม่ขึ้นหรือตั้งการ มีปัญหาที่พบคือ การขาดเอกสารทางวิชาการต่างๆ ที่ได้จัดทำโดยกรมประมงลดความรู้จากพี่หรือปราชญ์ชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพระบบนิทรรศการที่สร้างความน่าสนใจ ศูนย์ยังไม่มีมีการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้บุคคลภายนอกมาใช้บริการ

^{๒๖} กัมปนาท ศรีสุนทร, “การพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนรู้ : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์สองห้องวิทยา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม”, **คำค้นคำศัพท์มนุษยชาติ**, (มนุษยชาติวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๐),

^{๒๗} นัฐวุฒิ กิ่งตระกูล, “นาฏยลีลาหุ่นกระบอกไทยสูงงานออกแบบภายในศูนย์การเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม”, **ศิลปศาสตร์มนุษยชาติ**, (มนุษยชาติวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๓),

อย่างเพียงพอ การขาดระบบอินเทอร์เน็ต ผู้ใช้ส่วนใหญ่มาจากภายนอกชุมชน เพื่อมาเข้าอบรมตามโครงการของรัฐ มากกว่าเป็นประชาชนในตำบล และการขาดระบบการประเมินผลงาน ศูนย์ควรมีแนวทางในการพัฒนาคือ การสร้าง เอกสารความรู้ โดยร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น ควรมีระบบการจัดนิทรรศการที่น่าสนใจ การเพิ่มช่องใน ทางการประชาสัมพันธ์ พื้นที่แสดงวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น การหางบประมาณสนับสนุนด้านระบบอินเทอร์เน็ต การรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่มาใช้ประโยชน์จากศูนย์ การสร้างเครือข่าย ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนและการพัฒนา ระบบการประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์^{๕๐}

จิรวัดส์ เรือนพันธ์ ได้ศึกษา การใช้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาชีววิทยาเรื่อง ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต ผลการวิจัยพบว่า

๑. แหล่งเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน วิชาชีววิทยาเรื่องความหลากหลายของ สิ่งมีชีวิต ได้แก่ สวนสัตว์เชียงใหม่ สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พิพิธภัณฑ์สิ่งมีชีวิต อาคารชีววิทยา 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อุทยานแห่งชาติตอยอินทนนท์ และ อุทยานแห่งชาติตอยสุเทพ-ปุย

๒. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แหล่งการเรียนรู้ชุมชนประกอบการสอน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้วิชาชีววิทยาหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕^{๕๑}

ทศศิธ เป็นดวงเนตร ได้ศึกษาศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาอาชีพ โดย ชุมชนชาวเงินยูนนาน บ้านสันติซัด ตำบลเวียงใต้ อำเภอป่าซาง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่า การรวบรวม และจัดระบบองค์ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและอาชีพของชาวเงินยูนนาน บ้านสันติซัด แบ่งได้ ๓ ด้าน คือ ๑) ด้านประวัติศาสตร์ของชาวเงินยูนนาน ๒) ด้านวัฒนธรรม มีประเพณีเกี่ยวกับ วิถีชีวิต ความเชื่อ พิธีกรรมและ ภูมิปัญญาด้านสุขภาพ และ ๓) ด้านการประกอบอาชีพ อาชีพหลัก คือ เกษตรกรรมและ อาชีพที่ถนัดกรรมเป็นอาชีพ เสริม

ความสำเร็จของการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการพัฒนาอาชีพโดย ชุมชนเงินยูนนาน บ้านสันติซัด มีกระบวนการ ๖ ขั้นตอน คือ ๑) การสร้างความเข้าใจ โครงการวิจัย ๒) การ ตั้งเครือข่ายข้อมูลประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และอาชีพ ๓) การเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยว ๔) การฝึกอบรม มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ๕) การศึกษาฐานศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบและ ๖) การออกแบบและผลิตสื่อ

ผลการสำรวจของนักท่องเที่ยวต้องการเห็นรูปแบบการถ่ายทอดองค์ความรู้โดยใช้ ๑) ห้อง จัดแสดง วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒) วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนในชุมชน ๓) ควรมีมัคคุเทศก์ชุมชนให้ความรู้และ ป้ายสื่อความหมายประจำตามจุดต่าง ๆ และ ๔) กิจกรรมที่ให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วม แนวทางการจัดการศูนย์ การเรียนรู้ชุมชน พบว่า ชุมชนต้องจัดการด้านต่างๆ โดยชุมชนและวิสัยทัศน์ของผู้นำ^{๕๒}

ศุริศรา นวนิด ได้ศึกษา การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ศิลปวัฒนธรรมพื้น ถิ่นตามออร์ยาตัย :กรณีศึกษาจังหวัดขอนแก่น มีอยู่ ๒ ด้าน ผลการศึกษาพบว่า

^{๕๐} อธิรญาณี ยันตพร, “การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ชุมชนบางขุนไทร ตำบลบางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม จังหวัด เพชรบุรี” **ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๒),

^{๕๑} จิรวัดส์ เรือนพันธ์, “การใช้แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาชีววิทยาเรื่อง ความ หลากหลายของสิ่งมีชีวิต”, **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๐),

^{๕๒} ทศศิธ เป็นดวงเนตร, “ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาอาชีพ โดยชุมชนชาวเงินยูนนาน บ้านสันติซัด ตำบลเวียงใต้ อำเภอป่าซาง จังหวัดแม่ฮ่องสอน”, **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๔),

การศึกษาแนวคิด ทศนคติรูปแบบ ลักษณะกระบวนการเรียนรู้คิดพัฒนาธรรมพินถิ่นในจังหวัด
ขอนแก่นว่า การนำเอาจริตประเพณีพิธีกรรมคิดพัฒนาธรรมตั้งเดิมที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาสร้างสรรค์ประยุกต์ขึ้นใหม่
เพื่อนเชื่อมโยงกับสังคมสมัยใหม่ โดยมีกลุ่มบุคคลที่จะเป็นพลังสำคัญคือ นักวิชาการคิดพัฒนาธรรม นักการศึกษา
ศิลปิน ผู้นำชุมชน เป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของยุคสมัยและนำไปสู่การฟื้นฟู
การทำงานพื้นฐานอาชีพในชุมชน โดยเน้นการกระจายการบริหารจัดการ การเรียนรู้งานวัฒนธรรมลงสู่ชุมชนบนฐาน
วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านระบบเครือข่ายการเรียนรู้

การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ คิดพัฒนาธรรมพินถิ่นตามอชยาศัย :
กรณีศึกษาจังหวัดขอนแก่น เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ด้านการบริหารจัดการ การตลาด การเงิน เศรษฐศาสตร์
เป็นแบบจำลองศูนย์การเรียนรู้ ชื่อเอียนโฮมคิดปี่ ที่เน้นแนวคิดการเรียนรู้ผ่านอุตสาหกรรมพินถิ่น
หลอมรวมเข้ากับปัจจัยที่เป็นพื้นฐานผ่านกระบวนการเรียนรู้ กินอยู่ ต ึ่ง ใช้ เพื่อปรับสมดุลในการพัฒนา
ภายนอกและภายในของบุคคลและชุมชน เพื่อให้กินเป็นเครือข่ายการเรียนรู้คิดพัฒนาธรรมพินถิ่นของกลุ่มผู้นำการ
เปลี่ยนแปลงและปราชญ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นต่อไป^{๔๓}

รุ่นรัตน์ จิณะเสน ได้ศึกษา การพัฒนาระบบการให้บริการสื่อ ของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตัวเอง คณะ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า เป็นระบบที่พัฒนาขึ้นเพื่อสร้างฐานข้อมูลสื่อสำหรับสืบค้น
และให้บริการ ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของศูนย์การเรียนรู้และช่วยให้ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึง
สารสนเทศได้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น อีกทั้งผู้บริหารก็จะได้รับข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหาร
จัดการศูนย์การเรียนรู้ด้วยตัวเองในอนาคต

ระบบการให้บริการสื่อของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตัวเองพัฒนาขึ้นโดยใช้ภาษาพีเอชที และฐานข้อมูลมา
เอ็ดคิวแอดในการพัฒนา ได้แบ่งงานออกเป็น ๔ ส่วนด้วยกันคือ ระบบการบริหารจัดการสื่อ ระบบงานบริการ
สารสนเทศ ระบบสืบค้นสารสนเทศ และการออกรายงาน

ผลจากการทดสอบประสิทธิภาพการทำงานของระบบ โดยการใช้แบบสอบถาม ซึ่งประเมินโดยผู้ใช้
๔ กลุ่มได้แก่ ผู้ใช้บริการทั้งป่ เจ้าหน้าที่ ผู้บริหาร และผู้ดูแลระบบ พบว่าผู้ใช้มีความพึงพอใจ ในการทำงานของ
ระบบในระดับดี^{๔๔}

นัฐพล สันธิพิบูล ได้ศึกษา ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่มีความยืดหยุ่นในการใช้งานพื้นที่ศูนย์บริการการศึกษา
นอกรัเรียนเขตพระแสง: แนวทางการออกแบบและบริหารจัดการ พบว่า รูปแบบของกิจกรรมที่เกิดขึ้นจะแตกต่าง
กันไปตามประเภทของผู้ใช้งานทั้ง ๕ กลุ่ม คือ ผู้เรียน ผู้สอน ผู้ดูแลสถานที่ ผู้ติดตาม และบุคคลทั่วไป โดยมีศูนย์
การเรียนรู้ชุมชนเป็นสถานที่ที่เป็นเสมือนศูนย์กลางของชุมชนในการจัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ทั้งการจัดการศึกษา
ขึ้นพื้นฐานสายสามัญและสายอาชีพ การศึกษาตามอัธยาศัย รวมถึงกิจกรรมนันทนาการตลอดจนกิจกรรมส่งเสริม
ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นสามารถแบ่งรูปแบบของกิจกรรมที่เกิดขึ้นได้เป็น ๓ ประเภท คือ กิจกรรม
ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องในพิธีกรรมและโอกาสสำคัญต่างๆ และกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ โดย
สถานที่ตั้งที่มีความเหมาะสมสำหรับศูนย์การเรียนรู้ชุมชน คือ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนพื้นที่ที่เป็น
ของตนเอง รองลงไป คือ ตั้งรวมอยู่ในบริเวณพื้นที่ของโรงเรียน และตั้งรวมอยู่ในบริเวณพื้นที่ของวัด แต่ในความเป็น
จริงรูปแบบของกิจกรรมต่างๆ ตั้งกล่าวยังไม่สอดคล้องกับลักษณะการจัดพื้นที่ใช้สอยที่เกิดขึ้นจริงเท่าที่ควร ดังนั้น
แนวคิดในเรื่องความยืดหยุ่นในการใช้งานของพื้นที่ ซึ่งประกอบไปด้วย เรื่องการเปิดมุมมอง การเชื่อมต่อของพื้นที่

^{๔๓} สุริศรา บัวนิล, “การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ คิดพัฒนาธรรมพินถิ่นตามอชยาศัย :
กรณีศึกษาจังหวัดขอนแก่น”, **ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๐),

^{๔๔} รุ่นรัตน์ จิณะเสน, “การพัฒนาระบบการให้บริการสื่อ ของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตัวเอง คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่”, **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๐),

การผสมผสานในส่วนของพื้นที่ และการใช้อุปกรณ์ จึงถูกนำมาใช้เป็นตัวกำหนดแนวทางในการออกแบบและปรับปรุงพื้นที่ใช้สอยต่างๆ ภายในศูนย์การเรียนรู้ชุมชน โดยพื้นที่ห้องเรียนห้องสมุด และห้องคอมพิวเตอร์เป็นพื้นที่ ๓ ส่วนหลักๆ ที่สามารถนำแนวทางดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ได้มากที่สุด รองลงไป คือ พื้นที่ในส่วนลานใต้ สนาม และศาลา/ม้านั่ง

แนวทางการปรับปรุงพื้นที่ใช้สอยต่างๆ ภายในศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ในส่วนของห้องเรียนและห้องสมุดสามารถทำได้โดยเพิ่มความโปร่งโล่ง และออกแบบใหม่พื้นที่ส่วนกลาง ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานพื้นที่บริเวณนั้นได้ รวมถึงอุปกรณ์ที่ปรับเปลี่ยนการใช้งานได้ตามความเหมาะสม ในขณะที่การปรับปรุงในส่วนของลานใต้ สนาม และศาลา/ม้านั่ง สามารถทำได้โดยการออกแบบให้พื้นที่มีความโปร่ง โล่งมากยิ่งขึ้น จัดบริเวณพื้นที่ใหม่ ให้ดูสบายตา เป็นสัดส่วนส่วนมาขึ้น รวมทั้งสร้างความต่อเนื่องระหว่างพื้นที่ลานใต้กับพื้นที่รอบๆ และเพิ่มสัดส่วนบริเวณพื้นที่ที่ของลานใต้และสนามให้มากยิ่งขึ้น รวมถึงให้ความสำคัญกับพื้นที่บริเวณนี้ เช่น ให้พื้นที่ในส่วนของลานใต้และสนามในการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการเพิ่มบทบาทการมีอยู่ของพื้นที่บริเวณนี้ โดยแนวทางดังกล่าวจะต้องคำนึงควบคู่ไปกับหลักการบริหารจัดการทั้งในด้านของอาคารจัดหามาจัดกิจกรรมในด้านต่างๆ ที่มีความรู้หลากหลาย การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน รวมถึงนโยบายและหลักสูตรต่างๆ ที่ควรปรับเปลี่ยนให้มีความเหมาะสม เช่น การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน หรือการเน้นรูปแบบให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งทั้งหมดนี้เพื่อตอบโจทย์ และช่วยฟื้นฟูศักยภาพในการใช้งานพื้นที่ให้แก่ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนให้มากยิ่งขึ้น^{๕๕}

ณัฐนันท์ ขอตธนันชัย ได้ศึกษา ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน กับการแนะแนวการศึกษา อาชีพชีวิตและสังคม ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะการจัดศูนย์การเรียนรู้ชุมชน มีผู้นำชุมชนและประชาชนเป็นคณะทำงานมีส่วนร่วมทำงานในทุกขั้นตอนของการจัดศูนย์การเรียนรู้ชุมชน กับการแนะแนวการศึกษา อาชีพชีวิตและสังคม ทำให้ประชาชนในชุมชนมีศูนย์กลางการศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นสถานที่เสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ ล้ำยุคสุด แดกเปี่ยมประโยชน์ วิทยาการ ตลอดจนภูมิปัญญาของชุมชน โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ในวิถีชีวิตของคนในชุมชน เพื่อประโยชน์ของประชาชนในชุมชนอย่างแท้จริง^{๕๖}

จากผลของงานวิจัยที่เกี่ยวกับหลักการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ว่า การที่ปฏิบัติตามแนวพระพุทธศาสนามาใช้ในการบริหารงานต่างๆ นั้น ซึ่งเป็นหนทางที่ดีสำหรับผู้บริหารจัดการศึกษาและผู้บริหารองค์กร ควบคู่ไปกับการบริหารได้อย่างเหมาะสม และมีคุณภาพอันดีงามพร้อมทั้งการมีประโยชน์สุขให้แก่ผู้ร่วมงานในองค์กร และผู้มาใช้บริการอย่างเป็นที่พอใจต่อโครงการที่ได้จัดขึ้น แลถมเป็นที่ชื่นชม ของคนทั้งหลายที่ได้รับผลประโยชน์อย่างเป็นการสื่อสารถึงชุมชนเข้ามาใช้บริการเป็นอย่างมาก ทำให้เป็นไปตามการวางแผนกลุ่มเป้าหมายบรรลุผลอย่างประสิทธิผลดียิ่งขึ้น และส่งผลให้ผู้เรียนผู้สอนเกิดความรู้ความเข้าใจได้ชัดเจน เป็นผลดีต่อตนเองและผู้อื่นอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตประจำวันของตน จะมีคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม ประพฤติปฏิบัติตัวทำให้เรามีความสุขกายสุขใจอยู่กับธรรมชาติสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีความสุข สร้างบุญบารมีช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นจากความทุกข์ มีใจเมตตาต่อกันอยู่ร่วมกันในสังคมได้ดียิ่งขึ้นเป็นต้น

^{๕๕} ณัฐพล สียงพิบูล, “ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่มีความยืดหยุ่นในการใช้งานพื้นที่ศูนย์บริการการศึกษาออกโรงเรียนเขตพระโขนง : แนวทางการออกแบบและบริหารจัดการ”, **สถาบันศึกษาคาสตร์มหาบัณฑิต**, (มณฑลวิทยาดุษฎี : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๒),

^{๕๖} ณัฐนันท์ ขอตธนันชัย, “ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน กับการแนะแนวการศึกษา อาชีพชีวิตและสังคม”, **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต**, (มณฑลวิทยาดุษฎี : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๒),

๒.๔.๒ งานวิจัยในต่างประเทศ

แบลง (Blanks) ได้ศึกษาวิจัย รูปแบบของงานสำหรับผู้ทำหน้าที่การบริหารบุคคลภายในระบบโรงเรียนชุมชนในมลรัฐแคโรไลนาเหนือ (North Carolina) สหรัฐอเมริกา ผลการศึกษา พบว่า^{๔๖}

๑. การบริหารบุคคล ของโรงเรียนยังอยู่ในช่วงของการพัฒนา แต่ยังคงล่าช้ากว่าการบริหารบุคคลของหน่วยงานอื่นๆ

๒. ถึงแม้ว่าบุคลากรที่รับผิดชอบด้านบริหารบุคคลจะมีพื้นฐานความรู้สูงก็ตาม แต่ในด้านวิชาการแล้ว เขาเหล่านั้นก็ยังไม่พร้อมในด้านการบริหารบุคคล จึงต้องให้บุคคลเหล่านั้นฝึกทักษะความชำนาญ ไม่ว่าจะเป็นด้านการฝึกอบรมในลักษณะประจำการ หรือการศึกษานอกระบบโรงเรียน

๓. การบริหารบุคคลของโรงเรียนจำเป็นต้องกำหนดความสำคัญก่อนหลัง โดยเฉพาะงบประมาณและการวางตัวทำงาน หรือตำแหน่งของบุคลากร

๔. ถ้าอาศัยรูปแบบการพัฒนาองค์การ หรือบุคลากรของภาครัฐกิจเอกชนเป็นตัวอย่าง การบริหารบุคคลของโรงเรียนเป็นงานที่เป็นไปได้

UNESCO ได้วิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาชีพของบางประเทศในทวีปเอเชียได้แก่ ออสเตรเลีย บังคลาเทศ อินเดีย มาเลเซีย ซิปปินส์ และศรีลังกา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการขาดประสานงานที่กระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารระดับต่างๆ ไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและการติดตามการใช้หลักสูตรของครูไม่ต่อเนื่อง นอกจากนั้นหลักสูตรยังไม่มีประสิทธิภาพเอกสารหลักสูตรไม่เพียงพอตำราเรียนไม่ทันสมัย ขาดแคลนหนังสืออ่านประกอบ ภาระการสุดท้ายคือ ศูนย์พัฒนาหลักสูตรการวางแผนในการนำหลักสูตรไปใช้ไม่เท่าที่ควร^{๔๗}

ฮัมฟรีย์ (Humphry) ได้ศึกษาถึงความร่วมมือระหว่างห้องสมุดมหาวิทยาลัย ห้องสมุดโรงเรียนและห้องสมุดประชาชนในรัฐโรดไอแลนด์ ซึ่งมหาวิทยาลัย มรวานู ได้ทำการศึกษาไว้ 129 แห่ง พบว่า สถานศึกษาทุกแห่งต้องการให้ห้องสมุดเป็นศูนย์กลางในการสอนนอกจากนี้ยังได้ชี้ให้เห็นจุดดีและจุดอ่อนของห้องสมุดแต่ละประเภท รวมทั้งได้เสนอหลักการและมาตรฐานที่ห้องสมุดเป็นที่ยอมรับ เช่น ให้ห้องสมุดที่มีความพร้อมมากกว่าทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางทรัพยากรจัดหาที่มีความรู้ออกไปแนะนำและให้ความช่วยเหลือห้องสมุดอื่น เป็นต้น^{๔๘}

สรุปได้ว่า จากการศึกษาข้อมูลงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่ได้ศึกษาแล้วนั้นจะเห็นได้ว่าบริหารศูนย์การเรียนรู้ เยาวชน จำเป็น ที่จะต้องมีการจัดการศึกษาให้มีหลักสูตรห้องสมุดระบบการเรียนการสอนพื้นฐานความรู้และความร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ เพื่อ การพัฒนาการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น จึงควรศึกษาความคิดเห็นดังกล่าวเพื่อผู้บริหารจะได้นำข้อมูลต่าง ๆ มาพัฒนาการบริหาร

^{๔๖} แบลง(Blanks),[ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.google.co.th/#q=%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%B7%E0%B8%ADA+Model+Job+Description+For+Personnel+Administration+position+in+North+Carolina+Public+School+System&spell=1> [28 ส.ค.2556].

^{๔๗} UNESCO, "Strategies and Procedures in developing and Implementing Curriculum", Bangkok: the Unesco Regional office for Education in Asia Oceania, 1978, p. 66.

^{๔๘} แหล่งที่มา: http://research-all.blogspot.com/2011/08/2_2515.html [23 ก.ค. 2556].

๒.๕ กรอบแนวคิดในการวิจัย

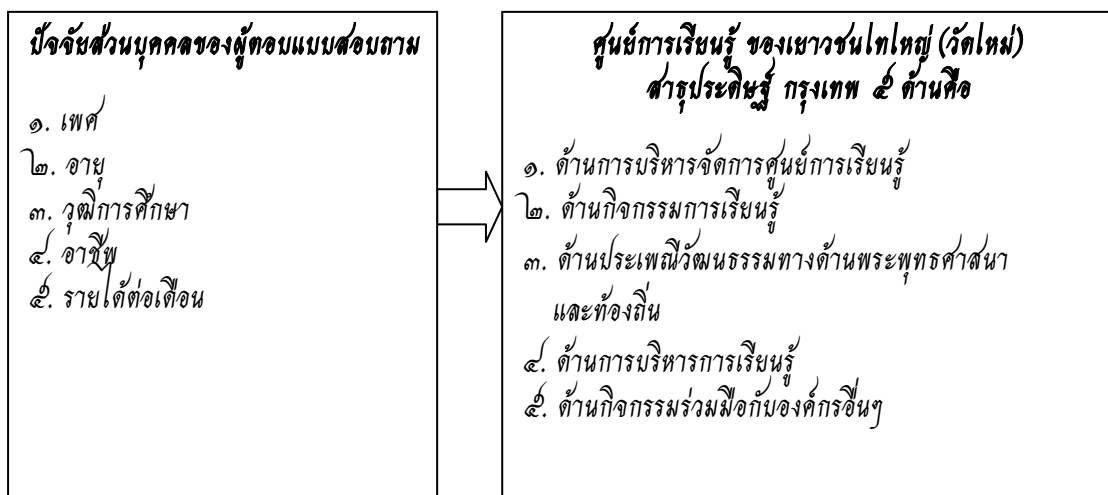
งานวิจัยเรื่อง “การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สุราษฎร์ธานี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ประกอบด้วยตัวแปรต้น (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังแผนภูมิที่ ๒.๑ ดังนี้

ตัวแปรต้น

(Independent variables)

ตัวแปรตาม

(Dependent Variables)

แผนภูมิที่ ๒.๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย

มทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative research) โดยใช้วิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษา การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สุราษฎร์ธานี เขตยาน นาวา กรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการวิจัย ดังนี้

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- ๑) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ เจ้าอาวาส ผู้บริหาร ครู และ เยาวชนไทใหญ่ ผู้เข้าศึกษา ในมูลนิธิพระธรรมแสง (วัดใหม่) สุราษฎร์ธานี จำนวน ๒๐๐ คน
- ๒) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ เจ้าอาวาส ผู้บริหาร ครู และ เยาวชนไทใหญ่ ผู้เข้าศึกษา ในมูลนิธิพระธรรมแสง (วัดใหม่) สุราษฎร์ธานี จำนวน ๑๓๒ คน ดังตารางที่ ๓.๑

ตารางที่ ๓.๑ แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่เป็นเยาวชนไทใหญ่	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
นักเรียนชั้นเรียนภาษาไทย รุ่นที่ ๒๐ - ๒๑	๗๐	๕๗
นักเรียนชั้นเรียนภาษาไท (ไทใหญ่) รุ่นที่ ๒๐ - ๒๑	๗๐	๕๗
นักเรียนชั้นเรียนภาษาอังกฤษ รุ่นที่ ๒๐ - ๒๑	๖๐	๕๒
รวม	๒๐๐	๑๓๒

ตารางที่ ๓.๒ แสดงจำนวนผู้บริหารที่ใช้สัมภาษณ์

สัมภาษณ์คณะผู้บริหาร	จำนวน	รูป/คน
เจ้าอาวาส	๑	รูป
คณะผู้บริหาร	๓	คน
ครูสอน	๓	คน
รวม	๗	รูป/คน

๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ๓.๒.๑ รูปแบบการวิจัย ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Survey) โดยศึกษา

จากแนวคิดและทฤษฎีจากตำรา บทความและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย และผลสำรวจ

๓.๒.๒ ศึกษาโดยวิจัยภาคสนาม (Field Survey) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัย ได้จาก การทบทวนวรรณกรรม เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลที่จะมาทำการวิเคราะห์ และเก็บข้อมูลด้วย แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เจาะลึกผู้บริหารครูผู้สอน วิเคราะห์ที่เป็นเชิงพัฒนา จากมูลนิธิ พระธรรมแสง ศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) อำเภอประตัญญู เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

๓.๓ ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

๓.๓.๑ ขั้นเตรียมการ คือ ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำรา บทความและผลงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

๓.๓.๒ ขั้นการพัฒนาเครื่องมือ คือ ใช้กรอบแนวคิดเป็นแนวทางในการจัดการทำแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย และหาคุณภาพของแบบสอบถามแบบเต็มภาษา ณ เชียงพัฒนา โดยหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จาก ผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้กับศูนย์การเรียนรู้เยาวชนไทใหญ่ ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แล้วนำเสนอคณะกรรมการควบคุมการวิจัยตรวจสอบ แนะนำ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ของ แบบสอบถามแบบเต็มภาษา

๓.๓.๓ ขั้นการเก็บข้อมูล คือ นำแบบสอบถามที่คณะกรรมการปรับปรุงแล้วเก็บข้อมูลจากประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ในมูลนิธิพระธรรมแสงการบริหาร ศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) อำเภอประตัญญู เขต ยานนาวา กรุงเทพมหานคร

๓.๓.๔ ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล คือ นำข้อมูลที่ได้มาประเมินผลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าต่างๆ เพื่อใช้ในการวิจัย

๓.๓.๕ ขั้นสรุปและอภิปรายผล คือ นำข้อมูลที่ได้มาอภิปรายและสรุปเป็นผลการศึกษาวิจัย โดยการ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปเนื้อหา แล้วนำเสนอเป็นรายงานการวิจัยต่อไป

๓.๔ การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

๓.๔.๑ ศึกษาตำรา เอกสาร แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ตลอดจนทฤษฎีและแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร

๓.๔.๒ กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือโดยการจัดทำโครงสร้างและเนื้อหาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ตรวจสอบแก้ไข

๓.๔.๓ สร้างแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ โดยสอบถาม ความคิดเห็น เกี่ยวกับ การเรียนในมูลนิธิพระธรรมแสง (วัดใหม่) เยาวชนไทใหญ่ ตามองค์ประกอบของการบริหารศูนย์การเรียนรู้

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)^๑ แบ่งเป็น ๕ ระดับดังนี้

๕ หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด

๔ หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมาก

๓ หมายถึง มีระดับการปฏิบัติปานกลาง

๒ หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อย

^๑แหล่งที่มา : <http://119.46.184.39/ULIB/dublin.php?ID=7468> [6 ก.ค. 2556].

๑ หมายถึง มีระดับการปฏิบัติที่น้อยที่สุด

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลของเบสที่หาค่าเฉลี่ยของคะแนน

ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ - ๕.๐๐ หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ - ๔.๔๙ หมายถึง อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ - ๓.๔๙ หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ - ๒.๔๙ หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๔๙ หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

๓.๔.๔ นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ ที่ปรึกษา ตรวจสอบเนื้อหา และภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

๓.๔.๕ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๕ ท่าน คือ ๑) ดร. นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ ๒) ดร. กิตติ กอบัวแก้ว ๓) ผศ.ดร. ชวาล ศิริวัฒน์ ๔) ผศ. สัมหมาย ตูยอตรัมย์ ๕) อาจารย์ประกิจ เสลาหลัก ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถาม (Index of Item Objective Congruence : IOC) อ้างอิงใน เชอร์ อินโย^๒ จากนั้นเลือกคำถามข้อที่มีค่า IOC อยู่ในระดับ ๐.๘๐ - ๑.๐๐ โดยแบบสอบถามการบริหาร ศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สารุ ประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ซึ่งถือว่ามีความสอดคล้องที่ใช้ได้

๓.๔.๖ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับการบริหาร ศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สารุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้บริหารและเยาวชนไทใหญ่ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๐ คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ค่าชี้แจงต่าง ๆ ของแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์วิเคราะห์ทัศนภาพของแบบสอบถาม คือค่าความเที่ยง (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient)^๔ โดยใช้สูตร ของ ครอนบาค (Cronbach) โดยภาพรวมอยู่ที่ ๐.๙๒๘

๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๕.๑ ผู้วิจัยขอหนังสือ จากโครงการ หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงผู้บริหารมูลนิธิพระธรรมแสง ศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สารุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๕.๒ นำหนังสือจาก โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ไปยื่นต่อ ผู้บริหารมูลนิธิพระธรรมแสง ศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สารุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการอนุมัติให้เก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมกับเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาวิจัย โดยเห็นนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ที่เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ส่งไปพร้อมกับหนังสือขออนุญาต

๓.๕.๓ ผู้วิจัยนัดหมายวันเวลาสำหรับเก็บแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยเดินทางไปเก็บ แบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามวันเวลาที่นัดหมาย เพื่อให้ได้ แบบสอบถามแบบสัมภาษณ์กลับคืนครบทุกฉบับ

^๒ แหล่งที่มา : <http://dict.longdo.com/?search=ibid> [6 ก.ค. 2556].

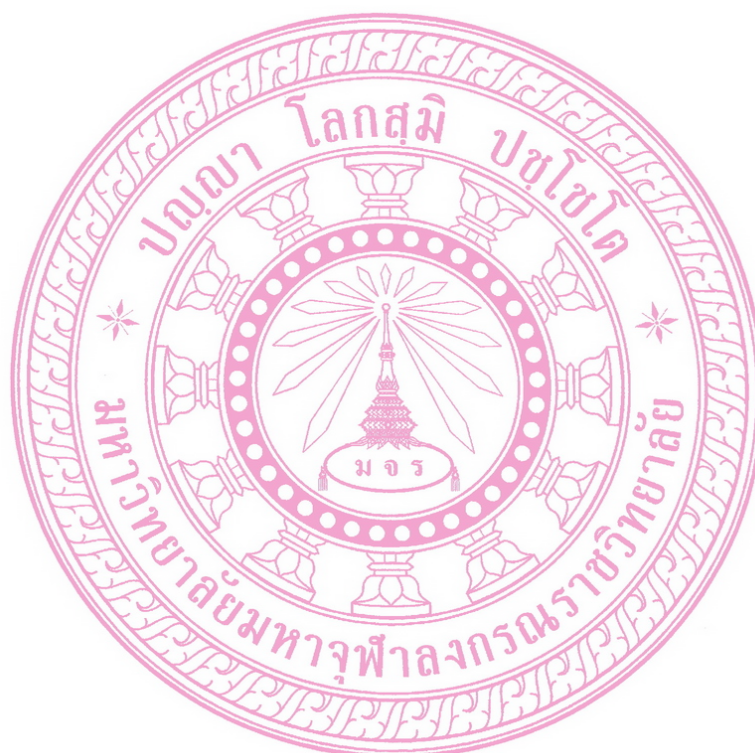
^๓ เชอร์ อินโย, *เอกสารประกอบการสอนการประเมินผลการเรียน*, (เฉย : โรงพิมพ์รุ่งแสงธุรกิจการพิมพ์), ๒๕๔๓), หน้า ๒๕๑.

^๔ บุญชม ศรีสะอาด, *การวิจัยเบื้องต้น*, พิมพ์ครั้งที่ ๖ (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๓๕), หน้า ๙๖.

๓.๖ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ได้แก่

สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ ๔ ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธูประติษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหาร ศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชน ไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธูประติษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษานโยบายสมัคร และข้อเสนอแนะการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธูประติษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑๓๒ ฉบับ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์สถิติสำเร็จรูป ซึ่งผู้ศึกษาได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

- ๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่
- ๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธูประติษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พิจารณาเป็นรายข้อ รายด้าน และภาพรวม
- ๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแก้ไขนโยบายสมัคร และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธูประติษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
- ๔.๔ ผลวิจัยการสัมภาษณ์ เจ้าอาวาส คณะกรรมการผู้บริหารและครูผู้สอน ในมูลนิธิพระธรรมแสง (วัดใหม่) สาธูประติษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัย จึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
 \bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่

ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนผู้สนใจศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖ ซึ่งมีนักเรียนแนวชนบทใหญ่ ได้กลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง รวม ๑๓๒ คน จาก ๒๐๐ คน วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage) รายละเอียดตั้ง แสดงใน ตารางที่ ๔.๑

ตารางที่ ๔.๑ จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๗๖	๕๗.๖
หญิง	๕๖	๔๒.๔
รวม	๑๓๒	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า นักเรียนเป็นผู้ชาย จำนวน ๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๖ เป็น ผู้หญิง จำนวน ๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๔

ตารางที่ ๔.๒ จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๑๖ ปี	๗	๕.๓
๑๖ - ๒๐ ปี	๒๓	๑๗.๔
๒๑ - ๒๕ ปี	๖๖	๕๐.๐
๒๖ - ๓๐ ปี	๑๘	๑๓.๖
มากกว่า ๓๐ ปีขึ้นไป	๑๒	๙.๗
รวม	๑๓๒	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า นักเรียน มีอายุระหว่าง ๒๑ - ๒๕ ปี จำนวน ๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐ อายุ ๑๖ - ๒๐ ปี จำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔ อายุ ๒๖ - ๓๐ ปี จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖ อายุ มากกว่า ๓๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๗ และอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๓ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓ จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ ๓	๕๖	๔๒.๔
ประถมศึกษาปีที่ ๖	๑๒	๙.๑
มัธยมศึกษาปีที่ ๓	๘	๖.๑
มัธยมศึกษาปีที่ ๖	๘	๖.๑

อนุปริญญาตรี/ปวศ.	๕	๓.๘
ปริญญาตรี	๕	๓.๘
อื่น ๆ ไม่ระบุ	๓๑	๒๓.๕
รวม	๑๓๑	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ไม่ระบุ จำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕ ประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๑ มัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๑ มัธยมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๑ และอนุปริญญาตรี/ปวศ. จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๘ ปริญญาตรี จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๘ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔ จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอาชีพ

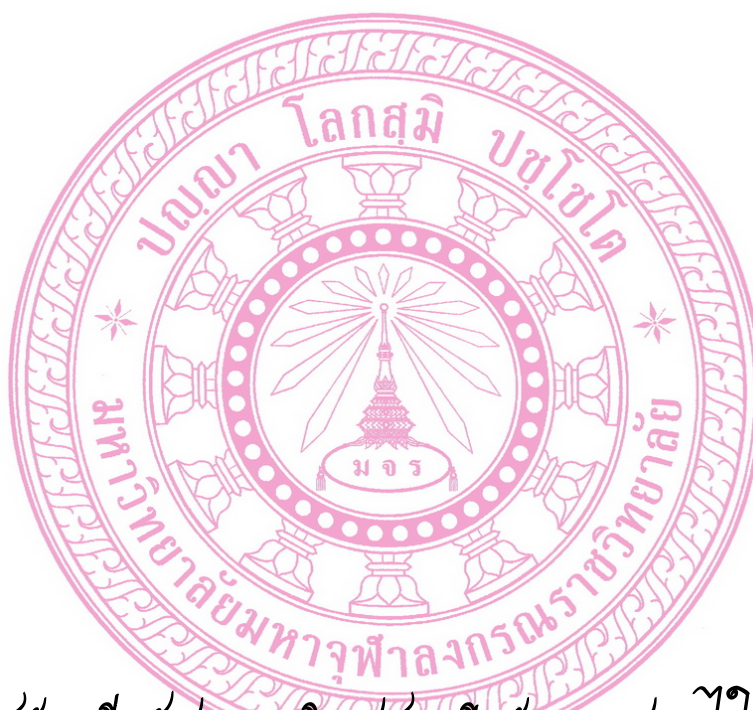
อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ทำงานรับเหมาทั่วไป	๑๙	๑๔.๕
ทำงานส่วนตัว	๒๐	๑๕.๒
ทำงานแม่บ้าน	๒๖	๑๙.๙
ทำงานโรงงาน	๒๘	๒๑.๒
ทำงานบริษัท	๒๐	๑๕.๒
อื่น ๆ ไม่ระบุ	๑๙	๑๔.๕
รวม	๑๓๑	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า นักเรียน มีอาชีพทำงานโรงงาน จำนวน ๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๒ ทำงานแม่บ้าน จำนวน ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๙ ทำงานส่วนตัว จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๒ ทำงานบริษัท จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๒ และทำงานรับเหมาทั่วไป จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕ กับอื่น ๆ ไม่ระบุ จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕ จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
๘,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท/เดือน	๗๒	๕๕.๕
๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท/เดือน	๓๖	๒๗.๓
๑๕,๐๐๑ - ๑๙,๐๐๐ บาท/เดือน	๑๕	๑๑.๕
๑๙,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท/เดือน	๔	๓.๐
๒๐,๐๐๑ - ๒๒,๐๐๐ บาท/เดือน	๔	๓.๐
มากกว่า ๒๒,๐๐๐ บาท/เดือนขึ้นไป	๑	.๘
รวม	๑๓๑	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า นักเรียน มีรายได้ต่อเดือน ๘,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๕ ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน ๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๓ ๑๕,๐๐๑ - ๑๗,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๔ ๑๗,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๐ กับ ๒๐,๐๐๑ - ๒๒,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๐ และมากกว่า ๒๒,๐๐๐ บาท/เดือนขึ้นไป จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ .๘ ตามลำดับ

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชน ไทใหญ่ (วัดใหม่) สารุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ที่จรรยาเป็น รายชื่อ รายด้าน และภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สารุประดิษฐ์ โดยภาพรวมและจำแนกตามกระบวนการ ในการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ทั้ง ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ๒) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ๓) ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพุทธศาสนา และท้องถิ่น ๔) ด้านการบริหารการเรียนรู้ ๕) ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ มีรายละเอียดภาพรวมดังปรากฏในตาราง ๔.๖

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลเกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ โดยรวม และจำแนกเป็นรายด้าน

การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่		\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑.	ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้	๓.๘๖	๐.๖๙	มาก
๒.	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	๓.๖๔	๐.๗๔	มาก

๓.	ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น	๔.๐๑	๐.๖๗	มาก
๔.	ด้านการบริหารการเรียนรู้อื่นๆ	๓.๗๔	๐.๗๗	มาก
๕.	ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ	๓.๕๗	๐.๗๒	มาก
	รวม	๓.๗๗	๐.๖๗	มาก

จากตารางที่ ๕.๖ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้อื่นๆ ของเขาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สารประติษฐ์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๕๗ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักเรียนมีความเห็นพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนา และท้องถิ่น ๔.๐๑ ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้อื่นๆ ๓.๗๔ ด้านการบริหารการเรียนรู้อื่นๆ ๓.๗๔ ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ๓.๕๗ และข้อที่นักเรียนมีความ คิดเห็นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ๓.๕๗ ตามลำดับ

ตารางที่ ๕.๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผล เกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้อื่นๆ ของเขาวชนไทใหญ่ ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้อื่นๆ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน (n = ๓.๕๖)

การบริหารศูนย์การเรียนรู้อื่นๆของเขาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) จัดการศูนย์การเรียนรู้อื่นๆ	ด้านการบริหาร	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. การเปิดโอกาสให้บุคคลผู้สนใจได้มาศึกษา ณ ศูนย์การเรียนรู้อื่นๆ (วัดใหม่) สารประติษฐ์		๔.๕๖	๐.๗๗	มาก
๒. ส่งเสริมการเรียนการสอนเขาวชนไทใหญ่พหุวัฒนธรรม (ในเมืองไทย)		๔.๒๓	๐.๘๓	มาก
๓. มีการเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้น (ให้อ่านออกเขียนได้)		๔.๐๘	๐.๗๓	มาก
๔. มีการเรียนภาษาไท (ไทใหญ่) เบื้องต้น และทักษะการเขียนระดับกลาง		๔.๐๘	๐.๘๗	มาก
๕. มีการเรียนภาษาอังกฤษ (ขั้นต้น และขั้นกลาง)		๓.๗๗	๑.๐๓	มาก
๖. มีการเรียนศิลปะการแสดง และภูมิปัญญาท้องถิ่น		๓.๕๐	๑.๑๖	ปานกลาง
๗. การเรียนการสอนคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต และความรู้เกี่ยวกับสิทธิแรงงานด้านกฎหมายสิทธิมนุษยชน		๓.๖๘	๑.๑๑	มาก
๘. มีโครงการส่งเสริมการเรียนการสอนแรงงานข้ามชาติ (ภาคพิเศษ)		๓.๓๑	๑.๒๕	ปานกลาง
	รวม	๓.๕๖	๐.๖๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สารประติษฐ์ ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๖ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ๖ ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ การเปิดโอกาสให้บุคคลผู้สนใจได้มาศึกษา ณ ศูนย์การเรียนรู้ (วัดใหม่) สารประติษฐ์ ๔.๕๖ ส่งเสริมการเรียนรู้การสอนเยาวชนไทใหญ่พลุดูถิ่น (ในเมืองไทย) ๔.๒๓ มีการเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้น (ให้อ่านออกเขียนได้) ๔.๐๘ มีการเรียนภาษาเต (ไทใหญ่) เบื้องต้น และทักษะการเขียน ระดับกลาง ๔.๐๔ มีการเรียนภาษาอังกฤษ (ขั้นต้น และขั้นกลาง) ๓.๗๙ การเรียนการสอนคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต และความรู้เกี่ยวกับ สิทธิแรงงานด้านกฎหมายสิทธิมนุษยชน ๓.๖๘ และข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็น ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ มีการเรียนศิลปะการแสดง และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๓.๔๐ มีโครงการส่งเสริมการเรียนการสอนแรงงานข้ามชาติ (ภาคพิเศษ) ๓.๓๑ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผล เกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวม และจำแนกเป็นรายด้าน (n = ๓.๖๔)

การบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่)		\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
๑.	การเรียนรู้วิธีทำอาหารพื้นบ้าน (อาหารไทใหญ่)	๓.๓๓	๑.๒๗	ปานกลาง
๒.	มีกิจกรรมการแสดงรำลึก ก้านก หมอธำ หรือดิเกเต (ไทใหญ่)	๓.๙๔	๑.๐๑	มาก
๓.	กิจกรรมการเข้าร่วมสังคัม ในงานทำบุญทำทาน	๔.๒๑	๐.๙๐	มาก
๔.	โครงการจัดกิจกรรมไป ทักษะศึกษา นอกสถานที่	๓.๐๘	๑.๒๖	ปานกลาง
๕.	การเรียนรู้ชุมชนเข้าไปดูแลช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส	๓.๓๓	๑.๐๙	ปานกลาง
๖.	การส่งเสริมการเรียนรู้ เทคโนโลยีต่างๆ	๓.๔๗	๑.๑๗	ปานกลาง
๗.	มีสิ่งเสริมถ่ายทอดองค์ความรู้ ให้แก่คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ด้าน ศิลปวัฒนธรรม	๓.๙๐	๐.๙๙	มาก
๘.	การรวมตัวร่วมใจช่วยกันในงานจัดกิจกรรมต่างๆ โดยอาสาสมัครใจ ที่ดี	๔.๐๒	๐.๙๕	มาก
รวม		๓.๖๔	๐.๗๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สารประติษฐ์ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๔ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ๔ ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ ข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ กิจกรรมการเข้าร่วมสังคัม ในงานทำบุญทำทาน ๔.๒๑ การรวมตัวร่วมใจช่วยกัน ในงานจัดกิจกรรมต่างๆ โดยอาสาสมัครใจที่ดีต่อกันของชาวไท (ไทใหญ่) ๔.๐๒ มีสิ่งเสริมถ่ายทอดองค์ความรู้ ให้แก่คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ๓.๙๐ มีกิจกรรมการแสดงรำลึก ก้านก หมอธำ หรือดิเกเต (ไทใหญ่)

๓.๘๔ และอยู่ในระดับปานกลาง ๔ ข้อ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ การส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยี ต่างๆ ๓.๔๗ การเรียนรู้วิถีทำอาหารพื้นบ้าน (อาหารไทใหญ่) ๓.๓๓ การเรียนรู้ชุมชนเข้าไปดูแลช่วยเหลือ ผู้ด้อยโอกาส ๓.๓๓ และโครงการจัดกิจกรรมไปทัศนศึกษาสถานอกสถานที่ ๓.๐๘ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผล เกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนา และท้องถิ่น โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน (n = ๔.๐๑)

การบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) วัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. มีกิจกรรมร่วมทำบุญได้บาตร ในวันเฉลิมพระเกียรติ พระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ของทุกปี	๔.๓๔	๐.๘๕	มาก
๒. มีการร่ำ “กำป๋นก่อง” และศิลปะการฟ้อนสมัยใหม่ (กำป๋นใหม่) ดนตรีดีตรู (ดีซอ) พร้อมด้วยการแสดง ร้านกึ่งกะ ห่อ หรือ ก๋านก รำไท หรือกำไต ก๋าดาย ก๋าดายแฉว (ศิลปะป้องกันตัว)	๔.๒๐	๐.๙๖	มาก
๓. มีกิจกรรมวิถีถีกลองไต หรือ กลองกันยาว และวิถีฉายไหมมองร่วมทั้ง วิถี ฉายฉิ่ง (ฉายให้แสง)	๓.๙๘	๑.๑๑	มาก
๔. การส่งเสริมสนับสนุน และอนุรักษ์ประเพณี และวัฒนธรรมไต	๔.๒๘	๐.๗๖	มาก
๕. การทำบุญมอบทุนการศึกษา แก่พระนิสิตไทใหญ่	๔.๐๒	๐.๙๒	มาก
๖. มีงานมวช้ดกแก้วด้วยประเพณีของชาวไต ทุกๆ ปี	๓.๔๘	๑.๔๗	ปานกลาง
๗. สร้างจิตสำนึกต่อคุณค่าทางวัฒนธรรมที่สืบทอดมาอย่างยาวนาน	๓.๘๗	๑.๐๙	มาก
๘. มีการส่งเสริมวัฒนธรรมของท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นอันหลากหลายด้วย ประเพณีวัฒนธรรมของตน	๓.๘๔	๑.๐๑	มาก
รวม	๔.๐๑	๐.๖๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สำหรับประเพณี วัฒนธรรมทางด้าน พระพุทธศาสนา และท้องถิ่น โดยภาพรวม มี ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๔.๐๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ๗ ข้อ โดยเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ มีกิจกรรมร่วมทำบุญได้บาตร ในวันเฉลิมพระเกียรติพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ของทุกปี ๔.๓๔ การส่งเสริมสนับสนุน และอนุรักษ์ประเพณี และวัฒนธรรมไต ๔.๒๘ มีการร่ำ “กำป๋นก่อง”

อง” และศิลปกรรมวัฒนธรรมใหม่ (กำป่านใหม่) ดนตรีสีตโร (สีซอ) พร้อมด้วยการแสดง รำนกกิ่งกะหร่า หรือ บ้านก
 รำไต หรือกำไต กำลาย กำลายแฉว (ศิลปะป้องกันตัว) ๔.๒๐ การทำบุญมอบทุนการศึกษา แก่พระนิสิตไทใหญ่
 ๔.๐๒ มีกิจกรรมวิถีทดลองไต หรือ กลองกันยาว และวิถีสายไหมมองร่วมทั้งวิถี ฉายผึ้ง (ฉาย ให้แสง) ๓.๙๘สร้าง
 จิตสำนึกต่อคุณค่าทางวัฒนธรรมที่สืบทอดมาอย่างยาวนาน ๓.๙๗ มีการส่งเสริมวัฒนธรรมของท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่น
 ดันหลากหลายด้วยประเพณีวัฒนธรรมของตน ๓.๙๘ และข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็น ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
 ได้แก่ มีงานมวยลูกแก้วด้วยประเพณีของชาวไต ทุกๆ ปี ๓.๔๘ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๐ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผล เกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้
 ของเยาวชนไทใหญ่ ด้านการบริหารการเรียนรู้
 โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน (n = ๓.๗๔)

การบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่)	ด้านการบริหาร	\bar{X}	S.D.	แปลผล
การเรียนรู้				
๑. การเสริมสร้างความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไต และไทย แก่แรงงานพลัดถิ่น		๔.๐๒	๑.๐๔	มาก
๒. การช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติในเวลารีกฤตทุกขัยาก		๓.๕๕	๑.๑๙	มาก
๓. จัดกิจกรรมสร้างแนวร่วมความสัมพันธ ระหว่างกลุ่มต่างๆ มา รวมกัน เป็นนำหนึ่งใจเดียว		๓.๙๖	๑.๐๙	มาก
๔. มุฉนัธิพระธรรมแสง มีโครงการจัดหางานให้แก่ผู้ตกงาน		๓.๕๐	๑.๑๐	มาก
๕. มุฉนัธิพระธรรมแสง มีการสอนทำงานอาชีพที่หลากหลาย ที่ น่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อตนเอง		๓.๗๓	๑.๐๒	มาก
๖. มีการจัดประชุมปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดในหมู่คณะ เพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาองค์กรให้ดียิ่งขึ้น		๓.๗๕	๑.๐๙	มาก
๗. ส่งเสริมผู้สนใจทำงานประกอบอาชีพ ด้านการทำธุรกิจต่างๆ เช่น การปลูกผักการค้าขาย		๓.๕๑	๑.๑๒	มาก
๘. มีวิธิฝึกรำหรือ กำนกรำดิเก ก่าดิเก เพื่อให้มีความรู้ ด้านศิลปะในการแสดงพื้นบ้านชาวไต		๔.๑๖	๐.๙๗	มาก
รวม		๓.๗๔	๐.๗๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไท
 ใหญ่ (วัดใหม่) สำหรับประติษฐ์ ด้านการบริหารการการเรียนรู้ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๗๔ เมื่อพิจารณาเป็น
 รายข้อ พบว่าข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ
 ดังนี้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ มีวิธิฝึกรำหรือ กำนกรำดิเก ก่าดิเก เพื่อให้มีความรู้ ด้านศิลปะในการแสดง
 พื้นบ้านชาวไต ๔.๑๖ การเสริมสร้างความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไต และไทย แก่แรงงานพลัดถิ่น ๔.๐๒ จัด
 กิจกรรมสร้างแนวร่วมความสัมพันธระหว่างกลุ่มต่างๆ มารวมกัน เป็นนำหนึ่งใจเดียว ๓.๙๖ มีการจัดประชุม
 ปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดในหมู่คณะเพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาองค์กรให้ดียิ่งขึ้น ๓.๗๕ มุฉนัธิพระ
 ธรรมแสง มีการสอนทำงานอาชีพที่หลากหลายที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ๓.๗๓ การช่วยเหลือแรงงาน
 ข้ามชาติในเวลารีกฤตทุกขัยาก ๓.๕๕ ส่งเสริมผู้สนใจทำงานประกอบอาชีพ ด้านการทำธุรกิจต่างๆ เช่น การ
 ปลูกผักการค้าขาย ๓.๕๑ และมุฉนัธิพระธรรมแสง มีโครงการจัดหางานให้แก่ผู้ตกงาน ๓.๕๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๑ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผล เกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้
ของเยาวชนไทใหญ่ ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ
โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน (n = ๓.๕๗)

การบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. มีกิจกรรมจัดงานฉลองต้อนรับปีใหม่ไท (ไทใหญ่) ทุกๆ ปี ด้วย ความพร้อมเพียงร่วมมือกันหลายกลุ่ม	๔.๒๐	๐.๘๓	มาก
๒. มีกิจกรรมอนุเคราะห์แก่ผู้ป่วยไร้ญาติ และงานฌาปนกิจศพผู้ยาก และผู้ไร้ญาติ	๓.๕๖	๑.๑๑	ปานกลาง
๓. มีการเข้าร่วมสมาชิกใหม่ สมาคมสันนิบาตมุทธนิธแห่งประเทศไทย (ส.ม.ท.)	๓.๓๔	๑.๑๘	ปานกลาง
๔. มุทธนิธพระธรรมสังฆกิจโครงการปันน้ำใจ แก่ผู้ด้อยโอกาส	๓.๕๒	๑.๑๓	มาก
๕. มุทธนิธพระธรรมสังฆกิจโครงการแบ่งปันน้ำใจ ช่วยเหลือ ผู้ประสบอุทกภัย	๓.๖๔	๑.๑๐	มาก
๖. มีการจัดประชุมนานาชาติ “ไทใหญ่” ศึกษา (International Conference on Asia Shan Studies) ให้เกิดความรู้กับผู้ร่วมงาน	๓.๖๐	๑.๑๖	มาก
๗. มีการประชุมกับเครือข่ายองค์กร ด้านประชากรข้ามชาติ (Migrat Working Group = MWG)	๓.๓๔	๑.๑๘	ปานกลาง
๘. มีโครงการเข้าร่วมสัมมนาเชิงวิชาการ มุทธนิธสมาคมร่วมใจเทิดไท้ องค์ราชันย์ ประชุมนานาชาติประเทศ	๓.๔๘	๑.๑๘	ปานกลาง
รวม	๓.๕๗	๐.๘๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไท
ใหญ่ (วัดใหม่) สาธิตประดิษฐ์ ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ โดยภาพรวมมี ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๓.๕๗ เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ๔ ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหา
น้อยตามลำดับดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดแก่ มีกิจกรรมจัดงานฉลองต้อนรับปีใหม่ไท (ไทใหญ่) ทุกๆ ปี
ด้วยความพร้อมเพียงร่วมมือกันหลายกลุ่ม ๔.๒๐ มุทธนิธพระธรรมสังฆกิจโครงการแบ่งปันน้ำใจ ช่วยเหลือ ผู้ประสบ
อุทกภัย (๓.๖๔) มีการจัดประชุมนานาชาติ “ไทใหญ่” ศึกษา (International Conference on Asia Shan
Studies) ให้เกิดความรู้กับผู้ร่วมงาน ๓.๖๐ มุทธนิธพระธรรมสังฆกิจโครงการปันน้ำใจ แก่ผู้ด้อยโอกาส ๓.๕๒ และ
อยู่ในระดับปานกลาง ๔ ข้อ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางได้แก่ มีโครงการเข้าร่วมสัมมนาเชิงวิชาการ มุทธนิธ
สมาคมร่วมใจเทิดไท้ องค์ราชันย์ ประชุมนานาชาติประเทศ ๓.๔๘ มีกิจกรรมอนุเคราะห์แก่ผู้ป่วยไร้ญาติ และงาน
ฌาปนกิจศพผู้ยากและผู้ไร้ญาติ ๓.๕๖ มีการประชุมกับเครือข่ายองค์กร ด้านประชากรข้ามชาติ (Migrat
Working Group = MWG) ๓.๓๔ และมีการเข้าร่วมสมาชิกใหม่ สมาคมสันนิบาตมุทธนิธแห่งประเทศไทย
(ส.ม.ท.) ๓.๓๔ ตามลำดับ

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลแก้ไขปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการบริหารศูนย์ การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) อำเภอประตัญญา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค ของนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การ เรียนรู้ ของ เยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) อำเภอประตัญญา โดยวิเคราะห์จากแบบสอบถามที่นักเรียนให้ข้อมูลเพิ่มเติมมานั้น ผู้วิจัยได้ นำมาหาค่าทางสถิติร้อยละ ตามตารางที่ ๔.๘ - ๔.๙

ตารางที่ ๔.๘ แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับ ปัญหา และอุปสรรค ที่ต่อมีการบริหารศูนย์การ เรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) อำเภอประตัญญา ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์จาก แบบสอบถามที่นักเรียนเสนอมา จำนวนนักเรียน $N = ๑๓๒$

ปัญหา และอุปสรรคการบริหารศูนย์การ เรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่	จำนวน	ร้อยละ
๑. ไม่มีหลักสูตรที่แน่นอนและหนังสือเรียน ขาดอุปกรณ์การสอนงบประมาณ ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอไม่มีเงินเดือนให้ หาผู้ช่วยสอนยาก	๑๒	๑๑
๒. สถานที่แคบไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมอื่นๆ ไม่เป็นระบบดูความสะอาด	๑๐	๑๓.๖
๓. คนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญประเพณีน้อยลง ทำบุญทำพิธีต่างๆ ร่วมตัวยาก เนื่องจากอยู่คนละที่	๖	๒๒
๔. เยาวชนส่วนมากเป็นแรงงานพื้นฐานความรู้นักเรียนแตกต่างกันเวลาเรียน น้อย	๑๐	๑๓.๖
๕. หาตัวแทนไปประสานร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ยาก ยังไม่มีความพร้อม ขาด ความชัดเจนเสนองานที่ต้องการ	๗	๑๘.๙๕

ตารางที่ ๔.๙ ข้อเสนอแนะแนวทางในการบริหารศูนย์การ เรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) อำเภอประตัญญา ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์จากแบบสอบถามที่นักเรียนเสนอแนะ จากจำนวนนักเรียน $N = ๑๓๒$

ข้อเสนอแนะแนวทาง ในการบริหารศูนย์การ เรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่	จำนวน	ร้อยละ
๑. อยากให้เป็นศูนย์การ เรียนรู้ เป็นที่กระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรมี หนังสือเรียน	๑๙	๖.๙๔

๒. ต้องการสถานที่ เพื่อแบ่งห้องแบ่งเป็นชั้นๆ แบ่งเวลาเรียนเวลา จัดกิจกรรม ผู้ใหญ่ควรให้ความร่วมมือส่งเสริมนักเรียน	๑๖	๙.๒๕
๓. ต้องเอาใจผู้สอน และหัวหน้าที่ถ่ายทอดวัฒนธรรมแต่แก่นักเรียน เพื่อรักษาเอาไว้ให้คนรุ่นหลังได้รู้จักและปฏิบัติต่อไป	๑๔	๙.๕๒
๔. อยากให้ส่งเสริมความรู้ใหม่ๆ ให้กับนักเรียน และผู้พระ (มจร.) มาช่วยสอนภาษาเตรียมต้อนรับอาเซียน ควรจะปรับห้องเรียนให้เป็นมาตรฐาน	๑๒	๑๑
๕. อยากให้มีสัปดาห์/ช่วงเวลาไปร่วมงานกับองค์กรอื่นๆ และจัดประชุมการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ผู้บริหารน่าจะอำนวยความสะดวกและสนับสนุนให้นักเรียน	๑๐	๑๓.๒

๔.๔ ผลการสัมภาษณ์ เจ้าอาวาส คณะกรรมการผู้บริหารและครูผู้สอน ในมุนีธิ พระธรรมแสง (วัดใหม่) ศาธุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

การสัมภาษณ์งานวิจัยครั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ได้แก่ เจ้าอาวาส คณะกรรมการผู้บริหาร และครูผู้สอน ในมุนีธิพระธรรมแสง ซึ่งมีรายชื่อ และความคิดเห็นข้อเสนอแนะดังนี้

๑. พระมหาญาณินทร์ (ขวัญฟ้า) มีอายุ ๕๐ ปี วุฒิการศึกษาปริญญาธรรม ๔ ประโยค และตำแหน่งเจ้าอาวาส (วัดใหม่) และเป็นที่ปรึกษาของมุนีธิพระธรรมแสง^๑ ท่านได้ให้ความคิดเห็นว่า การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) ศาธุประดิษฐ์

^๑พระมหาญาณินทร์ (ขวัญฟ้า), เจ้าอาวาส (วัดใหม่) และเป็นที่ปรึกษาของมุนีธิพระธรรมแสง. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ ณ ศูนย์ศึกษาปฏิบัติธรรม (วัดใหม่) ศาธุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร, (วันอาทิตย์ที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖),

ด้าน การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ท่านได้เสนอว่า

- ๑.๑ การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ มีแนวทาง ๓ อย่าง
- ๑) การพัฒนาด้านจิตใจ
 - ๒) ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - ๓) ส่งเสริมด้านการศึกษา ให้ความรู้ต่างๆ
- ๑.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้าน การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ท่านได้กล่าวว่า
- ๑) เยาวชนที่เข้ามาในศูนย์แห่งนี้มีทุกระดับมีปัญหาด้วยด้านการศึกษา เพราะส่วนมากเขาไม่ได้เรียนการศึกษาภาคบังคับมา
 - ๒) เยาวชนไม่มีเวลาที่แน่นอนในการมาร่วมกิจกรรม ในวันอาทิตย์ หรือวันหยุดเทศกาลต่างๆ
- ๑.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้าน การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ท่านเสนอว่า การเรื่องนี้ได้พยายามอธิบาย เพื่อทำความเข้าใจกับคุณเยาวชนเหล่านั้น โดยมีเดือนนำเวลากำหนดการจัดการกิจกรรม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่เยาวชน โดยให้อาสาสมัครเขาเข้าร่วมกิจกรรมที่ศูนย์ได้

ด้าน กิจกรรมการเรียนรู้ ท่านได้เสนอว่า

- ๒.๑ กิจกรรมการเรียนรู้ มีแนวทางจัดกิจกรรมการศึกษา ๕ อย่าง
- ๑) การสอนภาษาไทย
 - ๒) การสอนภาษาอังกฤษ
 - ๓) การสอนภาษาท้องถิ่น (ภาษาไทใหญ่)
 - ๔) การสอนคอมพิวเตอร์
 - ๕) การฝึกทักษะการดำรงอาชีพประจำวันความรู้ต่างๆ
- ๒.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ท่านกล่าวว่า สถานที่แคบไม่เพียงพอต่อจำนวนเยาวชนสำหรับจัดกิจกรรมอื่นๆ
- ๒.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ท่านเสนอว่า ทางศูนย์พยายามก่อสร้างเพิ่มเติมสถานที่ให้กว้างขึ้น เพื่อรับพี่น้องเยาวชนไทใหญ่ ในการเข้าร่วมกิจกรรม

ด้าน ประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น ท่านได้เสนอว่า

- ๓.๑ ประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น ไม่ค่อยแตกต่างกัน เช่น เข้าพรรษาออกพรรษามาร่วมกันแก้ผ้าผัดผัสน้ำ เพื่อถวายพระพุทธรูปที่ วันออกพรรษาจะมีการบูชาเจ้าอุปคุตประติมาประธานเรือร่วมทั้งงานภูรินิจงานวันมาฆบูชา และเทศกาลปีใหม่ (ไตย) สงกรานต์ จะมีประเพณีท้องถิ่นทำเป็นการบูชา และความบันเทิงในงานนั้นๆ
- ๓.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้าน พระพุทธศาสนาและท้องถิ่น ท่านได้กล่าวว่า ปัญหาสถานที่สิ่งแวดล้อมไม่อำนวย จะฝึกเพื่อนำต่าง เพื่อถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณีให้เยาวชนรุ่นใหม่เป็นไปได้ยาก
- ๓.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้าน พระพุทธศาสนาและท้องถิ่น ท่านได้เสนอว่า งานใหญ่ต้องการใช้สถานที่กว้างขวาง เพราะฉะนั้นต้องไปขอสถานที่ใช้เครื่องเสียง

ด้าน การบริหารการเรียนรู้ ท่านได้เสนอว่า

- ๔.๑ การบริหารการเรียนรู้ในศูนย์แห่งนี้ ให้บริการอำนวยความสะดวกและเปิดสถานที่ให้แก่ผู้เข้ามาใช้บริการสถานที่ตั้งนี้
- ๑) ด้านการศึกษา

- ๒) ด้านจิตใจ คำปรึกษาข้อแนะนำต่างๆ
- ๓) ด้านค่าเล่าเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกที่พึงอาศัยได้
- ๕.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ ท่านได้กล่าวว่า การแบ่งชั้นเรียนห้องเรียนคนเข้ามาใช้บริการศูนย์ ส่วนมากเป็นเยาวชนแรงงาน จึงเป็นปัญหาในการจัดการศึกษา เนื่องจากมีความรู้ต่างกัน จะทำอะไรก็ไม่ค่อยขี้อายเท่าที่ควร
- ๕.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ ท่านได้ เสนอว่า ให้ข้อคิดและเปรียบเทียบ แก่นักเรียนและคำแนะนำเสริมความรู้ใหม่ๆ ให้เขาย่าง

ด้าน กิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ท่านได้เสนอว่า

- ๕.๑ ในการร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ มีแนวทาง ๓ อย่าง
- ๑) วันสำคัญเสริมพระเกียรติ วันพ่อ วันแม่แห่งชาติ
 - ๒) การกุศล และช่วยเหลืออุทกภัยต่างๆ
 - ๓) การเข้าร่วมกิจกรรมกับองค์กรอื่นๆ
- ๕.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ท่านได้ กล่าวว่า ในส่วนช่วยเหลืออาจไม่เป็นเท่าที่ควร เนื่องจากองค์กรมูลนิธิพระธรรมแสง เป็นองค์กรใหม่ ตั้งขึ้นมาไม่นาน แรงบ้งจจัยที่ จะไปช่วยกิจกรรมต่างๆ อาจจะช่วยได้บ้าง
- ๕.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ท่านได้เสนอว่า อยากให้ช่วยกันออกความคิดเห็นหาแนวทาง เพื่อองค์กรก้าวหน้าพัฒนาต่อไป

๒. นายโสภิต กันนี่ มีอายุ ๒๕ ปี วุฒิการศึกษา ป.๔ อาชีพ ค้าขาย และตำแหน่งรองประธานกรรมการ ของมูลนิธิพระธรรมแสง^๒ ท่านได้ให้ความคิดเห็นว่า การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สารุประดิษฐ์

ด้าน การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ได้เสนอว่า

- ๑.๑ การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ มีการส่งเสริมช่วยเหลือให้เยาวชนไทใหญ่ (ไทใหญ่) ได้มีการจัดการศึกษา ๔ ด้าน
- ๑) ภาษาไทย
 - ๒) ภาษาไทใหญ่ (ภาษาท้องถิ่น)
 - ๓) ภาษาอังกฤษ
 - ๔) และคอมพิวเตอร์
- มีผู้บริหารช่วยจัดการดูแลในศูนย์เสมอ
- ๑.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ได้ กล่าวว่า สถานที่แคบไม่เพียงพอต่อความต้องการ เนื่องจากมีนักเรียนเข้ามาเรียนมากขึ้น
- ๑.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ได้เสนอว่า มีแนวทาง ๒ อย่าง
- ๑) มีการวางแผนขยายพื้นที่การศึกษา

^๒ นายโสภิต กันนี่ ,รองประธานกรรมการ ของมูลนิธิพระธรรมแสง. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ ณ ศูนย์ศึกษาปฏิบัติธรรม (วัดใหม่) สารุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร, (วันอังคารที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖),

๒) มีโครงการประสานงานทางราชการให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ ฝ่ายกระทรวงศึกษาธิการ

ด้าน กิจกรรมการเรียนรู้ ได้เสนอว่า

๒.๑ กิจกรรมการเรียนรู้ มีแนวทาง ๒ อย่าง

- ๑) กิจกรรมนิทรรศการให้นักเรียนได้สัมผัสกับสิ่งใหม่
 - ๒)พานักเรียนไปเข้าร่วมการสัมมนาวิชาการนอกสถานที่ เมื่อถูกรับเชิญเข้าร่วมกิจกรรม
- ๒.๒ ปัญหาและอุปสรรค ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ได้กล่าวว่า มีอยู่ ๒ อย่าง

- ๑) นักเรียนขาดเรียนหยุดงานไม่ได้มาไม่ทันเวลา
- ๒) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำกิจกรรม

๒.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ได้เสนอว่า ให้มีการหยุดหยวนน้อย วางทำความเข้าใจให้กับนักเรียนและแนะนำวิธีช่วยเหลือเขา

ด้าน ประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น ได้เสนอว่า

๓.๑ ประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น เกี่ยวกับเรื่องนี้ บอกว่า วัฒนธรรม แบ่งเป็น ๒ พนก วัฒนธรรมดั้งเดิม และวัฒนธรรมประยุกต์สมัยใหม่ มีการสอนรำลึก รำไท ศิลปะป้องกันตัว และ จัดพิธีทำบุญทำทานเข้าพรรษาออกพรรษาพานักเรียนเข้าวัดฟังธรรม เพื่อรักษาประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามไว้ต่อไป

๓.๒ ปัญหาและอุปสรรค ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนา และท้องถิ่น ได้กล่าวว่า สถานที่แคบไม่เพียงพอ

๓.๓ ข้อเสนอแนะ ยังไม่แนวทางแก้ไข ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น ได้เสนอว่า ฝ่ายผู้บริหารเขามีโครงการจะขยายพื้นที่ เพื่อรองรับให้เป็นสถานที่ที่พิธีกรรมพร้อมสมัยชาวไท และเป็น สถานที่แสดงประเพณีวัฒนธรรมของเขา

ด้าน การบริหารการเรียนรู้ ได้เสนอว่า

๔.๑ การบริหารการเรียนรู้ ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนตามความสนใจและสมัครใจ เช่น สนใจภาษาไทย ภาษาไท (ไทใหญ่) หรือภาษาอังกฤษ และคอมพิวเตอร์ อยากรให้เป็นวิชาที่ติดตัวไป

๔.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านการบริหารการเรียนรู้ ได้กล่าวว่า นักเรียนขาดเรียนมาไม่ได้ ลำบากการเดินทาง

๔.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านการบริหารการเรียนรู้ ได้เสนอว่า ให้นักเรียนที่มาคือช่วยเหลือเพื่อนที่ไม่มา ให้เป็นกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันไป

ด้าน กิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ได้เสนอว่า

๕.๑ กิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ นั้นฝ่ายศูนย์การเรียนรู้มีการส่งตัวแทนไปร่วมมือกับองค์กรอื่น เช่น การช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส และร่วมมือกับองค์ที่เป็นช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยรัฐฐานประเทศพม่า เป็นต้น

๕.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ได้กล่าวว่า หาตัวแทนผู้จะไปประสานงานร่วมมือกับองค์กรอื่น ๆ และยังไม่มีความพร้อม

๕.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ได้เสนอว่า มีการวางแผน จะส่งคนไปสมัครมาเข้าร่วมโครงการองค์กรอื่น

๒. นายอัครวัฒน์ ชูดีพัฒน์วารางกูร มี อายุ ๔๕ ปี วุฒิการศึกษามัธยมศึกษา อาชีพครูสอนภาษา และทำ
 แห่งกรรมการและเลขาธิการ ของมูลนิธิพระธรรมแสง^๓ ท่านได้ให้ความคิดเห็นว่า การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของ
 เยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์

ด้าน การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ได้เสนอว่า

๑.๑ การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ เริ่มโครงการส่งเสริมการเรียนการสอนเยาวชนชนไต (ไทใหญ่)
 และเริ่มมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยมีการเปิดสอนอยู่ ๔ อย่าง

- ๑) ภาษาไท
- ๒) ภาษาไทใหญ่
- ๓) ภาษาอังกฤษ
- ๔) และคอมพิวเตอร์

๑.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ได้กล่าวไว้ว่า มีอยู่ ๓ อย่าง

- ๑) งบประมาณในการใช้จ่ายโครงการ
- ๒) สถานที่ ค่อนข้างแคบ
- ๓) เมื่อก่อนปัญหาความปลอดภัยกับผู้มาเรียน แต่ตอนนี้ลดลง เพราะผู้เรียนไม่ถูกต้อนกันแล้ว

๑.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ได้เสนอว่า

มีแนวทาง ๓

- ๑) ปัญหางบประมาณ ระดมจากผู้มีจิตศรัทธา มีงานช่วยกันหาทุน
- ๒) เก็บค่าเล่าเรียน จากผู้มาเรียนบ้าง
- ๓) ปัญหาสถานที่ ข้างแก้มेतก

ด้าน กิจกรรมการเรียนรู้ ได้เสนอว่า

๒.๑ กิจกรรมการเรียนรู้สอนภาษาไทยให้กับเยาวชนชาวไต (ไทยใหญ่) ซึ่งเป็นคนแรงงาน และสอน
 ภาษาอังกฤษ ภาษาไทใหญ่ ให้แก่ผู้ที่ยังไม่เป็นรวมถึงคนไทย ผู้สนใจด้วย มีกิจกรรมสอนเล่นคอมพิวเตอร์รวมถึง
 อินเทอร์เน็ตเป็นพื้นฐาน Social Media เป็นต้น

๒.๒ ปัญหาและอุปสรรค ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ได้กล่าวไว้ว่า มีอยู่ ๒ อย่าง

- ๑) ปัญหาครูไม่เพียงพอต่อความต้องการ
- ๒) ปัญหาหลักสูตร ยังไม่มีหลักสูตรที่แน่นอน

๒.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ได้เสนอว่า

มีแนวทาง ๒ อย่าง

- ๑) ต้องการผู้ช่วยจัดการวางแผนเขียนหลักสูตร
- ๒) ต้องการผู้ที่มีจิตศรัทธาเข้ามาช่วยสอน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และคอมพิวเตอร์

ด้าน ประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น ได้เสนอว่า

๓.๑ ประเพณีวัฒนธรรมทางด้าน พระพุทธศาสนาและท้องถิ่น เกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมนี้ได้เปิดสอน
 ศิลปะ การเต้นรำ รำไท และศิลปะการป้องกันตัว และการเต้นการรำสมัยใหม่ รวมถึงการทำพิธีการกราบพระไหว้

^๓ นายอัครวัฒน์ ชูดีพัฒน์วารางกูร, กรรมการและเลขาธิการของมูลนิธิพระธรรมแสง. เป็นผู้ที่สัมภาษณ์ ณ ศูนย์
 ศึกษาปฏิบัติธรรม (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร, (วันอังคารที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๑),

พระพุทธรองค์และไปกราบทูลวงพ่อเจ้าอาวาสก่อนเข้าชั้นเรียนได้ปฏิบัติกันมาชั่วคราวเนื่องจากต้องการใช้สถานที่อีก
ที่หนึ่งก็คือนักเรียนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากเป็นต้น

๓.๒ ปัญหาและอุปสรรค ค ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้าน พระพุทธรศาสนา และท้องถิ่น ได้กล่าวว่
ก็ยังเป็นเรื่องเกี่ยวกับสถานที่แคบ จัดกิจกรรมเล่นรำกัก็ไม่สะดวก

๓.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้าน พระพุทธรศาสนาและท้องถิ่น ได้
เสนอว่า ข้อเสนอแนะยังมีแนวทางแก้ไขปัญหา

ด้าน การบริหารการเรียนรู ได้เสนอว่า

๔.๑ การบริหารการเรียนรู

เกี่ยวกับครูฝึกสอน เนื่องจากเป็นอาสาสมัคร มีสอนภาษาไทย ใต อังกฤษ และคอมพิวเตอร์
ร่วมถึงการเรียนรูแรงงานข้ามชาติ

๔.๒ ปัญหา อุปสรรค ด้านการบริหารการเรียนรู ได้กล่าวว่ ปัญหาครสอนบ้างครั้งก็ติดธุระส่วนตัว
มาไม่ได้และบ้างท่านก็มาสายไม่สามารถบังคับให้เป็นระเบียบได้ เนื่องจากเป็นอาสา สมัครและหาผู้ที่จะมาช่วยสอน
ยาก

๔.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านการบริหารการเรียนรู ได้เสนอว่า ต้องการสรรหา
อาสาสมัครมาร่วมงานให้มากขึ้นกว่าเดิม

ด้าน กิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่นๆ ได้เสนอว่า

๕.๑ กิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่นๆ

ฝ่ายศูนย์การเรียนรูมีการส่งตัวแทนไปร่วมมือกับองค์กรอื่น เช่น องค์กร NGO ที่เกี่ยวข้องด้วยด้าน
เสรีแรงงาน

๕.๒ ปัญหา อุปสรรค ด้านกิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่นๆ ได้ กล่าวว่ ปัญหาคือไม่มีบุคลากร ที่จะ
ไปทำกิจกรรมร่วมอย่างจริงจัง เพราะส่วนมากถ้าเป็นวันอาทิตย์ตัวแทนที่เคยส่งไม่ต้องมาสอนหนังสือ จึงไม่สะดวก
ที่จะไป

๕.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านกิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่นๆ ได้เสนอว่า ต้องการสรรหา
บุคลากร ที่จะไปร่วมกิจกรรมได้

๔ . นายนิกร แสนคำกอน มี อายุ ๖๗ ปี วุฒิการศึกษา ป.๔ อาชีพ ค้าขาย และตำแหน่งคณะกรรมการ
ฝ่ายสังคม ของมูลนิธิพระธรรมแสง ท่านได้ให้ความคิดเห็นว่ การบริหารศูนย์การเรียนรู ของเยาวชนไทใหญ่ (วัด
ใหม่) สารุประติษฐ์

ด้าน การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู ได้เสนอว่า

๑.๑ การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู มีส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรูตั้งนี้

๑) ภาษาไท

๒) ภาษา ท้องถิ่น (ไทใหญ่)

๓) ภาษา สากล (อังกฤษ) และคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

นายนิกร แสนคำกอน, คณะกรรมการฝ่ายสังคม ของมูลนิธิพระธรรมแสง. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ ณ ศูนย์ศึกษา
ปฏิบัติธรรม (วัดใหม่) สารุประติษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร, (วันอาทิตย์ที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖),

- ๑.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ได้กล่าวว่ามีอยู่ ๓ อย่าง
- ๑) ปัญหาสถานที่ไม่เพียงพอ
 - ๒) การเดินทางและการขาดหยุดของนักเรียนเนื่องจากเป็นคนทำงาน
- ๑.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ได้เสนอว่า อยากรู้จักให้มีห้องเรียน

ด้าน กิจกรรมการเรียนรู้ ได้เสนอว่า

- ๒.๑ กิจกรรมการเรียนรู้
- ก่อนเข้าสู่ กิจกรรมการเรียนรู้ ให้กราบไหว้พระ และสวดิติผู้ใหญ่ หลังจากเลิกเรียนก่อนกลับบ้าน ให้ทำความสะอาดกวาด ซิงวางกฎให้นักเรียนปฏิบัติตาม
- ๒.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ได้กล่าวว่า สถานที่แคบไป
- ๒.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ได้เสนอว่า ที่แคบยังไม่ได้แก้

ด้าน ประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น ได้เสนอว่า

- ๓.๑ ประเพณีวัฒนธรรมทางด้าน พระพุทธศาสนาและท้องถิ่น ได้เสนอว่า
- ก่อนเรียนให้ตั้ง นะโม ๓ จบ ซึ่งเป็นประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่นของชาวพุทธ
- ๓.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้าน พระพุทธศาสนาและท้องถิ่น ได้กล่าวว่า ไม่มีปัญหาอุปสรรค
- ๓.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้าน พระพุทธศาสนาและท้องถิ่น ได้เสนอว่า ไม่ต้องแก้

ด้าน การบริหารการเรียนรู้ ได้เสนอว่า

- ๔.๑ การบริหารการเรียนรู้
- เรื่องเวลาเรียน และการวางแผนรูปแบบอย่างชัดเจน
- ๔.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านการบริหารการเรียนรู้ ได้กล่าวว่า มีปัญหาที่นักเรียนมาไม่ทันเวลา และไม่ได้หยุดงานตรงกับวันอาทิตย์เป็นต้น
- ๔.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านการบริหารการเรียนรู้ ได้เสนอว่า ให้เตรียมตัวแต่เช้าและลงทะเบียนเป็นป้าย เพื่อให้ทันเพื่อน

ด้าน กิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ได้เสนอว่า

- ๕.๑ กิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ
- มีการประชุมระหว่างมูลนิธิหรือสมาชิก มศว. และงานเฉลิมพระเกียรติ ๕ ธันวาคมร่วมทั้งงานวันแม่แห่งชาติสิงหาคม เป็นต้น
- ๕.๒ ปัญหา อุปสรรค ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ได้กล่าวว่า ไม่ค่อยมี
- ๕.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ได้เสนอว่า ผู้ใหญ่ว่างหรือไม่ว่าง ขึ้นอยู่กับต้องตัวแทนได้เสมอ

๕ . Mr. NANDA KHER มี อายุ ๓๒ ปี วุฒิการศึกษาปริญญาเอก อาชีพนักศึกษ การค้นคว้า (Research Student) และตำแหน่ง ครูสอนภาษาอังกฤษ ระดับกลาง ของมูลนิธิพระธรรมแสง^๕ ท่านได้ให้ความคิดเห็นว่า การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดโหม่) สาธิตะติษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

ด้าน การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ได้เสนอว่า

- ๑.๑ การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ มีแผนอยู่ ๔ อย่าง
- ๑) การเขียนหลักสูตรให้เป็นระบบอันหนึ่งอันเดียวกัน
 - ๒) การทำ Database ให้อยู่ในระบบของการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้
 - ๓) หาสถานที่ อื่นกว้างขวางกว่าเดิม เพื่อรองรับนักศึกษาที่มากขึ้น
 - ๔) หาอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ ที่จะมาเป็นคณาจารย์
- ๑.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ได้ กล่าวว่ามีอยู่ ๒ อย่าง
- ๑) งบประมาณในการใช้จ่าย
 - ๒) เวลา และพื้นฐานนักเรียนแตกต่างกัน
- ๑.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ได้เสนอว่า ให้หาแนวทาง ความช่วยเหลือจากผู้มีจิตศรัทธามาสมทบร่วมทั้งฝ่าย U.N เข้ามาช่วยเหลือในการศึกษาเป็นต้น

ด้าน กิจกรรมการเรียนรู้ ได้เสนอว่า

- ๒.๑ กิจกรรมการเรียนรู้ ทบทวนใหม่ให้นักเรียนอีกครั้ง และพูดให้กำลังใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ เป็นต้น
- ๒.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ กล่าวว่ามีอยู่ ๒ อย่าง
- ๑) พื้นฐานความรู้ไม่เท่ากัน
 - ๒) ไม่มีสมาธิในการเรียน เพราะมีเสียงรบกวน
- ๒.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ได้เสนอว่า ต้องการสถานที่ เพื่อแบ่ง ห้องแบ่งเป็นชั้นๆ ไม่

ด้าน ประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนา และท้องถิ่น ได้เสนอว่า

- ๓.๑ มีการสอนรำลึก รำไท (ก้านก ก้าไต) จัดพิธีทำบุญทำทานเข้าพรรษออกพรรษา รวมถึงประเพณี วัฒนธรรมของท้องถิ่นอีกด้วย
- ๓.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้าน พระพุทธศาสนา และท้องถิ่น ได้กล่าวว่ามี สถานที่ และเครื่องอุปกรณ์
- ๓.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น ได้เสนอว่า เก็บนักเรียนและรางวัลที่ได้จากการแข่งรำลึกรำไท

ด้าน การบริหารการเรียนรู้ ได้เสนอว่า

- ๔.๑ การบริหารการเรียนรู้เกี่ยวกับ มีแนวทาง ๒ อย่าง

^๕Mr. NANDA KHER, ครูสอนภาษาอังกฤษ ระดับกลาง ของมูลนิธิพระธรรมแสง. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ ณ ศูนย์ศึกษาปฏิบัติธรรม (วัดโหม่) สาธิตะติษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร, (วันอาทิตย์ที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖),

- ๑) หาหนังสือ และซื้อหนังสือมาให้เขาอ่านเขาเรียน
 ๒) นำเอาเพลงอังกฤษ มาให้เขาฟัง (ถ้าเป็นภาษาไทยก็เช่นกัน)
 ๒.๒ ปัญหา อุปสรรค ด้านการบริหารการเรียนรู้อย่างไร ได้กล่าวว่า นักเรียนบางคนมาไม่เสมอ เนื่องจาก
 ไม่ได้หยุดงาน ทำให้ไม่ทันเพื่อน
 ๒.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านการบริหารการเรียนรู้อย่างไร ได้เสนอว่า ให้ครูโทรหานักเรียนนอก
 ให้อ่านหนังสือไปที่ละหน้าอันได้สอนไปแล้ว

ด้าน กิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ได้เสนอว่า

- ๕.๑ กิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ
 พานักเรียนไปแสดงประเพณีวัฒนธรรมไปเข้าร่วมงาน เข้าร่วมประชุมการศึกษาและสังคม ซึ่ง
 ฝ่ายธุรกิจเป็นผู้ติดต่อประสานงาน
 ๕.๒ ปัญหา อุปสรรค ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ได้กล่าวว่า เรื่องรถ และคนที่จะไป
 ๕.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ได้เสนอว่า อยากระบาย
 รม/ส่ง และจัดประชุมการแลกเปลี่ยนความรู้อีกกันและกัน

๖ . นางห่มทวย มี อายุ ๓๘ ปี วุฒิการศึกษาปริญญาโท (M.A Candidate, Buddhist Studies, MCU) อาชีพ อาจารย์สอนภาษา และตำแหน่ง ครูสอนภาษาอังกฤษ ของมูลนิธิพระธรรมแสง
 ท่านได้ให้ความคิดเห็นว่า การบริหารศูนย์การเรียนรู้อย่างไร ของเยาวชนเทเวศย์ (วัดใหม่) สารุประติษฐ์
 เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

ด้าน การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้อย่างไร ได้เสนอว่า

- ๑.๑ การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้อย่างไร มีแนวทาง ๒ อย่าง
 ๑) มีนักเรียนมาเรียนเยอะจำเป็นต้องมีสถานที่รับรองให้เขา
 ๒) กำลังประชุมกันว่า จะทำหนังสือเรียนให้แก่นักเรียน
 ๑.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้อย่างไร ได้ กล่าวว่า มีอยู่ ๓ อย่าง
 ๑) พื้นฐานความรู้นักเรียนแตกต่างกัน
 ๒) ค่า ห้มจัดสถานที่รับรองนักเรียนก็ยาก
 ๑.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้อย่างไร ได้เสนอว่า อยากระบาย
 สอนช่วยเหลือนักเรียนและนักเรียนก็ช่วยเหลือซึ่งกันและกันไป

ด้าน กิจกรรมการเรียนรู้อย่างไร ได้เสนอว่า

- ๒.๑ กิจกรรมการเรียนรู้อย่างไร ครูดึงให้นักเรียนฝึกอ่าน ฝึกเขียนและฝึกดู แล้วมาสนทนากันว่าใครอ่านได้
 ถึงไหนแล้ว
 ๒.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านกิจกรรมการเรียนรู้อย่างไร ได้ กล่าวว่า มีอยู่ ๒ อย่าง
 ๑) บางคนไม่มีเวลาอ่าน อ่านไม่ออก เนื่องจากเวลาเรียนน้อย
 ๒) อยู่ในห้องเรียน เขียนอ่านได้ ไปที่บ้านไม่ยอมอ่านเขียนมา
 ๒.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้อย่างไร ได้เสนอว่า

^๖นางห่มทวย, ครูสอนภาษาอังกฤษ ของมูลนิธิพระธรรมแสง. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ ณ ศูนย์ศึกษาปฏิบัติธรรม (วัดใหม่) สารุประติษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร, (วันที่ตีพิมพ์ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖),

มีแนวทาง ๒ อย่าง

- ๑) แบ่งเวลาเรียนและเวลาจัดกิจกรรมการเรียนไปด้วย จับนักเรียนเล่นเกมส์
- ๒) ใช้เวลา ๑๐ - ๑๕ ให้นักเรียนเว้นกันออกมาหน้าชั้นเรียนที่ละคนอ่านให้เพื่อนฟัง

ด้าน ประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนา และท้องถิ่น ได้เสนอว่า

๑.๑ ประเพณีวัฒนธรรมทางด้าน พระพุทธศาสนาและท้องถิ่น เกี่ยวกับเรื่องนี้ มีการสอนแต่นำ **รัตนก**
ราโต (ก้านก ก้าโต) ก้าปั่นกลองสมัยใหม่ และวิถีทดลองร่วมทั้งการรำลึก การพานักเรียนเข้าวัดทำทานด้วยความ
นับเคารพเป็นต้น

๓.๒ ปัญหาอุปสรรค ค ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนา และท้องถิ่น ได้กล่าวว่า มีอยู่
๒ อย่าง

๑) สถานที่ไม่เพียงพอต่อการฝึกเพื่อนำ

๒) สำหรับการรวมตัวกันมาทำบุญทำทานก็ยาก เนื่องจากทำงานอยู่คนละที่กัน

๓.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านประเพณีวัฒนธรรมทาง ด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น ได้
เสนอว่า มีแนวทาง ๒ อย่าง

๑) ข้อสำคัญคือ ต้องเอาใจผู้สอนและหัวหน้าที่ดี เพื่อให้การถ่ายทอดวัฒนธรรมได้ ตลอดไปให้
นักเรียนได้รับรู้อย่างเต็มความสามารถ

๒) การร่วมตัวกันไปแสดงหรือทำบุญทำทาน อยากรให้ผู้นำออกได้ล่วงหน้าประมาณหนึ่งอาทิตย์
เพื่อให้นักเรียนได้บอกเล่าฝ่ายผู้ปกครอง

ด้าน การบริหารการเรียนรู ได้เสนอว่า

๔.๑ การบริหารการเรียนรู เกี่ยวกับการเรียนรู ปัจจุบันได้เปิดไว้ ๔ ด้าน คือ

๑) ภาษาไทย

๒) ภาษาใต้ (ภาษาท้องถิ่นที่ใหญ่)

๓) ภาษาอังกฤษ

๔) และภาษาคอมพิวเตอร์ โดยอยากให้เป็นการดำรงอาชีพได้ในอนาคตเป็นต้น

๔.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านการบริหารการเรียนรู ได้กล่าวว่า สถานที่ไม่เพียงพอ และครูสอนที่มันคง

๔.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านการบริหารการเรียนรู ได้เสนอว่า ต้องการสถานกว้างขวาง
และรับนักเรียนได้มากขึ้น

ด้าน กิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ได้เสนอว่า

๕.๑ กิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ เราต้องฝึกอบรมให้นักเรียนมีความพร้อมสำหรับเข้าสู่สังคมโลก
ได้ในอนาคต และมีประจักษ์ผลที่ชัดเจนด้วยความเต็มตัว

๕.๒ ปัญหา อุปสรรค ด้านการบริหารการเรียนรู ได้กล่าวว่า มีปัญหาการเงิน สำหรับการเดินทาง
และความพร้อม

๕.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ได้เสนอว่า

๑) เมื่อส่งตัวแทนไปอยากให้ทางมูลนิธิช่วยเหลือค่าเดินทาง

๒) ต้องการแจ้งล่วงหน้า เพื่อความเต็มตัวและข้อมูลที่ชัดเจน

๗ . นางสาวบุษมา วิจัยพัฒนา มี อายุ ๒๔ ปี วุฒิมัธยมศึกษาปริญญาโท (Sri Lanka)

อาชีพ พนักงาน ประชาสัมพันธ์ และตำแหน่ง ครูสอนภาษาอังกฤษ พื้นฐาน ของมูลนิธิพระธรรมแสง^{๓)}
ท่านได้ให้ความคิดเห็นว่า การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

สารุประดิษฐ์

ด้าน การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ได้เสนอว่า

๑.๑ การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ มีแนวทางการพัฒนา ๓ ด้าน

๑) มีการโฆษณาตีตโป๊ยประกาศรับสมัครนักศึกษา

๒) มีการเรียนการสอนผ่านสื่อทาง (Internet)

๓) พัฒนาทางด้านการศึกษาและเปิดโอกาสรับสมัครนักเรียนเพิ่มขึ้นทุกๆ ปี

๑.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ได้ ระบุว่า สถานที่อำนวยความสะดวกไม่เพียงพอต่อเด็กนักเรียนมีเสียงรบกวนขาดสมาธิ และขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ค่อยเป็นไปตามเท่าที่ควร

๑.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ได้เสนอว่า
อย่าง

มีแนวทาง ๒

๑) ควรปรับปรุงห้องเรียน เพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งรบกวน

๒) ควรเพิ่มอุปกรณ์การศึกษาให้มากขึ้นและจัดห้องสมุดให้นักเรียน

ด้าน กิจกรรมการเรียนรู้ ได้เสนอว่า

๒.๑ กิจกรรมการเรียนรู้ ครูมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนทำกิจกรรมบ่อย โดยมันสามารถทำนักเรียนมีความสามัคคีและร่วมมือกันดีเป็นปกติ เพื่อให้ใกล้ชิดไว้วางใจช่วยเหลือกันเป็นต้น

๒.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ ระบุว่า ขาดเครื่องมืออุปกรณ์ด้านการศึกษาและการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น หนังสือตำราเรียน ทำให้นักเรียนไม่มีความมั่นใจจากด้านแสดงออก

๒.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ได้เสนอว่า ผู้ใหญ่ควรให้ความร่วมมือส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนออกมาและควรให้คำแนะนำสอบถามปัญหาต่างๆ เพื่อให้นักเรียนหันมาสนใจในการเรียนมากขึ้น

ด้าน ประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนา และท้องถิ่น ได้เสนอว่า

๓.๑ ประเพณีวัฒนธรรมทางด้าน พระพุทธศาสนาและท้องถิ่น

มีการสอนถ่ายทอดวัฒนธรรมต่างๆ ให้กับนักเรียนเช่นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา คือ ไม่ต่างจากประเพณีวัฒนธรรมไทยมากนัก เช่น วันวิสาขบูชา วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา ออกพรรษา เป็นต้น

๓.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้าน พระพุทธศาสนา และท้องถิ่น ได้ ระบุว่า คนรุ่นใหม่สมัยนี้ให้ความสำคัญในการปฏิบัติตามประเพณีน้อยลง เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาด้วยเป็นปัญหาในการสอน

๓.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น ได้เสนอว่า คนรุ่นใหม่ควรให้ความสำคัญประเพณีวัฒนธรรมอย่างถ่องแท้ เพื่อรักษาประเพณีเอาไว้ให้คนรุ่นหลังได้รู้จักและปฏิบัติต่อไป

^{๓)}นางสาวบุษมา วิจัยพัฒนา, ครูสอนภาษาอังกฤษ พื้นฐาน ของมูลนิธิพระธรรมแสง. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ ณ ศูนย์ศึกษาปฏิบัติธรรม (วัดใหม่) สารุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร, (วันอาทิตย์ที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖),

ด้าน การบริหารการเรียนรู้ ได้เสนอว่า

๔.๑ การบริหารการเรียนรู้ **เกี่ยวกับเรื่อง** ที่ผ่านมาและปัจจุบันถือว่าได้รับการพัฒนาขึ้นมาจนถึงเป็นศูนย์การเรียนรู้สำหรับเยาวชนโตได้ศึกษา

๔.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านการบริหารการเรียนรู้ ได้ กล่าว ว่า ห้องเรียนไม่เพียงพอต่อการรองรับนักเรียน

๔.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านการบริหารการเรียนรู้ ได้เสนอว่า ควรจะปรับห้องเรียนให้เป็นมาตรฐานกันห้องให้นักเรียน

ด้าน กิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่นๆ ได้เสนอว่า

๔.๑ กิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่นๆ **นั้นฝ่ายศูนย์การเรียนรู้** ได้จัดโครงการเข้าร่วม เช่นจัดขบวนเดินทางถวายพระพรในวันพ่อและวันแม่แห่งชาติทุกๆ ปี รวมถึงการแสดงวัฒนธรรมชาวไทให้กับองค์กรอื่นหรือคนชาติอื่นได้ชมและรับรู้ เช่น ร้านก ร้าโต

๔.๒ ปัญหาอุปสรรค ด้านกิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่นๆ ได้กล่าวว่า เรียกคนมาร่วมตัวกันยาก และลำบากการเดินทาง

๔.๓ ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา ด้านกิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่นๆ ได้เสนอว่า ผู้บริหารน่าจะอำนวยความสะดวกและสนับสนุนให้นักเรียน

๔.๔.๑ สรุปวิเคราะห์แบบสอบถาม และเครื่องบันทึกเสียง เจ้าอาวาส คณะกรรมการผู้บริหารและครูผู้สอนจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ ๗ รูป/คน เกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่

สรุปได้ว่า การบริหารศูนย์การเรียนรู้ มีการวางแผนขยายพื้นที่การศึกษาและจัดระบบการศึกษาให้เป็นทาง ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีการส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความสามารถของตนเอง ด้านภาษา ไท ภาษาไทย และอังกฤษ ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนาและท้องถิ่น โดยการถ่ายทอดประเพณีวัฒนธรรมโดยด้านศิลปะ ร้านก ร้าโต ร้าโตเก ศิลปะป้องกันตัว ก้าวป่าก่อง รวมทั้งพิธีทำบุญทำทานต่างๆ ด้านการบริหารการเรียนรู้ มีครูให้คำแนะนำเสริมความรู้ใหม่ แก่นักเรียน และปรับปรุงระบบการเรียนการสอนพร้อมห้องเรียน ด้านกิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่นๆ มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันช่วยกันออกความคิดเห็นหาแนวทาง พัฒนาองค์กร ส่งตัวแทนไปเข้าร่วมโครงการ เพื่อขยายโครงการร่วมกับองค์กรอื่น

๔.๔.๒ สรุป วิเคราะห์แบบสอบถาม และเครื่องบันทึกเสียง เจ้าอาวาส คณะกรรมการผู้บริหารและครูผู้สอนจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ ๗ รูป/คน เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่

สรุปได้ว่า เยาวชนเข้ามาในศูนย์แห่งนี้จำนวนมาก สถานที่แคบไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมอื่นๆ ส่วนช่วยเหลือไม่อาจเป็นไปเท่าที่ควร เนื่องจากองค์กรมูลนิธิพระธรรมแสงเป็นองค์กรใหม่ฯ ตั้งขึ้นมาไม่นาน สำหรับจัดสถานที่หรือห้องเรียนรับรองนักเรียนและอำนวยความสะดวกที่ยาก ไม่มีหลักสูตรที่แน่นอนไม่หนังสือเรียนขาดอุปกรณ์การสอนงบประมาณค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ไม่มีเงินเดือนให้ หากผู้ช่วยสอนยาก คนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญประเพณีน้อยลง พื้นฐานความรู้นักเรียนแตกต่างกันเวลาเรียนหนอยหาตัวแทนไปประสานงานร่วมกับองค์กรอื่นๆ ยากอยากให้เป็นศูนย์การเรียนรู้เป็นศูนย์การศึกษาวัฒนธรรมไทย จัดหลักสูตรและหนังสือเรียน ต้องการสถานที่ เพื่อแยก ห้องแบ่งเป็น ระดับชั้นเรียน อยากให้ส่งเสริมความรู้ใหม่ๆ ควรจะปรับห้องเรียนให้เป็นมาตรฐานและจัดประชุมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนาระบบการจัดการบริหารศูนย์การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์
เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ๒ ประการ คือ

๑. เพื่อศึกษาการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ เขตยานนาวา
กรุงเทพมหานคร

๒. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชน ไทใหญ่ (วัด
ใหม่) สาธุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักเรียนศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์
เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร จำนวน ๑๓๒ คน และสัมภาษณ์เจ้าอาวาส (วัดใหม่) และคณะผู้บริหารครูผู้สอน
จึงได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๑) วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์
เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

๒) วิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทาง แก้ปัญหาการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่)
สาธุประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถสรุปและอภิปรายผลและข้อเสนอแนะได้ต่อไปนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ เขตยานนาวา
กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

๕.๑.๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า นักเรียนเป็นผู้ชาย จำนวน ๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๖ เป็นผู้หญิง จำนวน ๕๖ คน
คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๔ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง ๒๑ - ๒๕ ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐
รองลงมา คือ มีอายุระหว่าง ๑๖ - ๒๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔ ที่มีอายุ ๒๖ - ๓๐ ปี คิดเป็นร้อยละ
๑๓.๖ มีอายุ มากกว่า ๓๐ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๙ และอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี คิดเป็นร้อยละ ๕.๓ ตามลำดับ
เมื่อมาแยกตามวุฒิการศึกษา พบว่า นักเรียน ประถมศึกษาปีที่ ๓ มีจำนวน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๔
รองลงมา คือ ไม่ระบุ คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕ ประถมศึกษาปีที่ ๒ คิดเป็นร้อยละ ๙.๑ มัธยมศึกษาปีที่ ๓ คิดเป็นร้อย
ละ ๖.๑ มัธยมศึกษาปีที่ ๒ คิดเป็นร้อยละ ๖.๑ อนุปริญญาตรี/ปวศ. คิดเป็นร้อยละ ๓.๘ และปริญญาตรี คิดเป็น
ร้อยละ ๓.๘ ตามลำดับ เมื่อมาดูอาชีพ พบว่า นักเรียน ทำงานโรงงาน มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๒
รองลงมา คือ ทำงานแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๗ ทำงานส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๒ ทำงานบริษัท คิดเป็นร้อย
ละ ๑๕.๒ และทำงานรับเหมาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔ กับอื่น ๆ ไม่ระบุ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔ ตามลำดับ
นักเรียนมีรายได้ต่อเดือน พบว่า นักเรียนได้รับ ๙,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท/เดือน มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
๕๔.๕ รองลงมา คือ ๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๓ ๑๕,๐๐๑ - ๑๗,๐๐๐ บาท/เดือน
คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕ ๑๗,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ ๓.๐ ๒๐,๐๐๑ - ๒๒,๐๐๐ บาท/เดือน คิด
เป็นร้อยละ ๓.๐ และมากกว่า ๒๒,๐๐๐ บาท/เดือนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ .๘ ตามลำดับ

๕.๑.๒ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์

เขตยานนาวา

กรุงเทพมหานคร

ความเห็นเกี่ยวกับ “การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์” ปรากฏตามการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ ออกเป็น ๕ ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเห็นอยู่ในระดับมาก และปานกลางเป็นส่วนน้อย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชน ไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ๖ ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ เปิดโอกาสให้บุคคลผู้สนใจได้มาศึกษา จึงขวนศูนย์การเรียนรู้ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ ได้เปิดรับสมัคร ส่งเสริมการเรียนการสอนด้านภาษาไทยเบื้องต้นภาษาไท (ไทใหญ่) เบื้องต้น พร้อมทั้งทักษะการเขียน และภาษาอังกฤษ (ขั้นต้นและขั้นกลาง) ร่วมทั้งการสอนคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต และความรู้เกี่ยวกับสิทธิแรงงานด้านกฎหมายสิทธิมนุษยชน ซึ่งเยาวชนไทใหญ่ ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นปานกลาง ก็จะมีการเรียนศิลปะการแสดง และภูมิปัญญาท้องถิ่น โครงการส่งเสริมการเรียนการสอนแรงงานข้ามชาติ (ภาคพิเศษ) ตามลำดับ

๒) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชน ไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ๔ ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ กิจกรรมการเข้าร่วมสังคม การทำบุญทำทาน การรวมตัวร่วมใจช่วยกันจัดกิจกรรมต่างๆ โดยอาสาสมัครใจดีต่อกันของชาวไท (ไทใหญ่) ส่งเสริมถ่ายทอดองค์ความรู้ ให้แก่คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมทั้งกิจกรรมการแสดงรำลึก ก้านก หมอรำ หรือดึกเต (ไทใหญ่) ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นปานกลาง คือ การส่งเสริมการเรียนรู้ เขตโนโลยี การเรียนรู้วิถีทำอาหารพื้นบ้าน (อาหารไทใหญ่) และชุมชนเข้าไปดูแลช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส จัดกิจกรรมไปที่ชน ะศึกษานอกสถานที่ ตามลำดับ

๓) ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนา และท้องถิ่น

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชน ไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์ ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนา และท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ๗ ข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ มีกิจกรรมร่วมทำบุญได้บาตร ในวันเฉลิมพระเกียรติพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ของทุกปี มีการแสดงส่งเสริมสนับสนุนอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมไท รำนกกิ่งกะเหรี่ยง หรือ ก้านก รำไต หรือกำไต ก้าลาย ก้าลาย แดว (ศิลปะป้องกันตัว) ร่วมทั้งศิลปะรำฟ้อนสมัยใหม่ (กำบ้านใหม่) ดนตรีดีตรอ (ดีซอ) สร้างจิตสำนึกต่อคุณค่าทางวัฒนธรรมที่สืบทอดมาอย่างยาวนาน เป็นการ ส่งเสริมวัฒนธรรมของท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นอันหลากหลาย โดยประเพณีวัฒนธรรมของตน และจัดกิจกรรม วิถีปลูกองโต (กลองกันยาว) ดาย หม่อมร่วม วิถีดาบดิง (ดาบ ให้แสง) ทำบุญมอบทุนการศึกษา แก่พระนิสิตไทใหญ่ ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็น ปานกลาง คือ งานบวชลูกแก้วด้วยประเพณีของชาวไท ทุกๆ ปี ตามลำดับ

๑) ด้านการบริหารการเรีนนรู้

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรีนนรู้ ของเยาวชน ไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธูประดิษฐ์ ด้านการบริหารการเรีนนรู้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ การเสริมสร้างความรู้ด้านภาษาวัฒนธรรมไทยและไทย ให้แก่คนแรงงานพลัดถิ่น จัดกิจกรรมสร้างแนวร่วมความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มต่างๆ มารวมกัน เป็นนำหนึ่งใจเดียว เพื่อให้มีความรู้ ด้านศิลปะในการแสดงพื้นบ้านชาวไท จัดประชุมปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด ในหมู่คณะเพื่อปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาองค์กรให้ดียิ่งขึ้น ช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติ ในเวลาวิกฤตทุกขยัก มุฉนธิพระธรรมแสง มีการสอนทำงานอาชีพที่หลากหลายที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ส่งเสริมผู้สนใจทำงานประกอบอาชีพ ด้านการทำธุรกิจต่างๆ เช่น การปลูกผักการค้าขาย รวมทั้งฝึกทำหรือ กำนกรำลึก ก่าลิก โครงการจัดหางานให้แก่ผู้ตกงาน ตามลำดับ

๒) ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรีนนรู้ ของเยาวชน ไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธูประดิษฐ์ ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ โครงการเข้าร่วมสัมมนาเชิงวิชาการ มุฉนธิศมาศรวมใจเทิดไท้องค์ราชันย์ ประชุมนานาชาติประเทศไทย และจัดประชุมนานาชาติ “ไทใหญ่” ศึกษา (International Conference on Asia Shan Studies) ให้เกิดความรู้กับผู้ร่วมงาน ร่วมทั้งประชุมกับเครือข่ายองค์กร ด้านประชากรข้ามชาติ (Migrant Working Group = MWG) และเข้าร่วมสมาชิกใหม่ สมาศมสันนิบาตมุฉนธิแห่งประเทศไทย (ส.ม.ท) กิจกรรมจัดงานฉลองต้อนรับปีใหม่ไท (ไทใหญ่) ด้วยความพร้อมเพียงรวมมือกันหลายกลุ่ม มุฉนธิพระธรรมแสงจัดโครงการแบ่งปันน้ำใจ ช่วยเหลือ ผู้ประสบทุกข์กับผู้ที่ด้อยโอกาส กิจกรรมอนุเคราะห์แก่ผู้ป่วย ไร้ญาติ งานฃาปนกิจศพผู้ยากและดู่ไร้ญาติ ตามลำดับ

๕.๑.๓ ปัญหาและขอเสนอแนะการบริหารศูนย์การเรีนนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธูประดิษฐ์

เขตชานานาวา กรุงเทพมหานคร

- ๑) ปัญหาการบริหารศูนย์การเรีนนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธูประดิษฐ์ ตั้งนี้ ปัญหาอุปสรรค และขอเสนอแนะการบริหารศูนย์การเรีนนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธูประดิษฐ์ ตั้งนี้ ไม่มีหลักสูตที่แน่นอนและหนังสือเรียน ขาดอุปกรณ์การศอน งบประมาณค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ไม่มีเงินเดือนให้ ครูสอนผู้ช่วยสอนหายาก สถานที่แคบต่อการจัดกิจกรรม ไม่เป็นระบบดูแลความสะอาด คนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญประเพณีน้อยลง การประกอบวิถีกรรมต่างๆ ร่วมตัวยาก เนื่องจากอยู่คนละที่ เยาวชนส่วนมากเป็นคนแรงงานพื้นฐานความรู้นักเรียนแตกต่างกันเวลาเรียนหน้อย หาตัวแทนไปประสานงานร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ยาก
- ๒) ขอเสนอแนะการบริหารศูนย์การเรีนนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธูประดิษฐ์ ตั้งนี้ ข้อเสนอแนะการบริหารศูนย์การเรีนนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ มีคณะกรรมการที่แน่นอนโดยให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นดูแล ให้การสนับสนุนการบริหาร มีหลักสูตการเรียนที่ดี มีสถานที่ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้เยาวชนได้มาเรียนมาฝึกอาชีพ และจัดกิจกรรมอนุรักษ์ประเพณีของตนของชุมชนชาวไทใหญ่ และมีครูสอนมีตัวหน้าศูนย์ที่เก่งสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมที่ดีให้แก่เยาวชนรุ่นหลังต่อไป นอกจากนี้ อยากให้ส่งเสริมความรู้ใหม่ๆ ให้กับนักเรียน และมีพระนิตฺ มจร. มาช่วยสอนภาษาเตรียมต้อนรับอาเซียน ควรจะปรับห้องเรียนให้เป็นมาตรฐาน อยากให้มีกรับส่งของเวลาไปร่วมงานกับองค์กรอื่นๆ และจัดประชุมการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ ควรต้องจัดการเรียนให้ดีเพื่อให้อยู่ในความสะอาดแก่เยาวชนไทใหญ่ต่อไป

๕.๒ การอภิปรายผล

จากผลวิจัยการบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธูประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร มีประเด็นสำคัญที่ จะนำมาอภิปราย ดังนี้

๒.๑ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธูประดิษฐ์ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามความเห็น พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

๑. ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก การเปิดโอกาสให้บุคคล ผู้สนใจได้มาศึกษา ณ ศูนย์การเรียนรู้ (วัดใหม่) สาธูประดิษฐ์ ส่งเสริมการริเริ่มการสอนเยาวชนไทใหญ่พลัดถิ่น มีการเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้น (ให้อ่านออกเขียนได้) มีการเรียนภาษาไท (ไทใหญ่) เบื้องต้น และทักษะการ เขียน ระดับกลาง มีการเรียนภาษาอังกฤษ (ขั้นต้น และขั้นกลาง) การเรียนการสอนคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต และ ความรู้เกี่ยวกับสิทธิแรงงานด้านกฎหมายสิทธิมนุษยชนร่วมทั้งการมีโครงการส่งเสริมการเรียนการสอนแรงงานข้าม ชชาติ (ภาคพิเศษ) ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ **เจ้าอาวาส (วัดใหม่) และคณะผู้บริหาร** หลายท่านกล่าวว่า การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ มีการส่งเสริมด้านการศึกษาให้ความรู้ต่างๆ ช่วยเหลือให้เยาวชนไท (ไทใหญ่) ได้มี การจัดการศึกษา ๔ ด้าน ๑) ภาษาไท ๒) ภาษาไทใหญ่ (ภาษาท้องถิ่น) ๓) ภาษาอังกฤษ ๔) และคอมพิวเตอร์ มี ผู้บริหารช่วยจัดการดูแลในศูนย์เสมอ ผลการวิจัยดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **รุณรงค์ จิณะเด่น** ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาระบบการให้บริการสื่อ ของศูนย์การเรียนรู้ด้วยตัวเอง คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า เป็นระบบที่พัฒนาขึ้นเพื่อสร้างฐานข้อมูลสื่อสำหรับสืบค้นและให้บริการ ซึ่งจะช่วยให้มี ประสิทธิภาพการทำงานของศูนย์การเรียนรู้และช่วยให้ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงสารสนเทศได้สะดวกและรวดเร็วมาก ยิ่งขึ้น อีกทั้งผู้บริหารก็จะได้รับข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ด้วยตัวเองใน อนาคต และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ณัฐนที ขอตระนชัย** ได้ศึกษาเรื่อง ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนกับการแนะแนว การศึกษาอาชีพชีวิต และสังคม ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะการจัดการศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ของการจัดการศูนย์การ เรียนรู้ชุมชน กับการแนะแนวการศึกษา อาชีพชีวิตและสังคม ทำให้ประชาชนในชุมชนมีศูนย์กลางการศึกษาเรียนรู้ ตลอดชีวิต และเป็นสถานที่เสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ ง่ายทอด แลกเปลี่ยนประสบการณ์ วิทยากร ตลอดจน ภูมิปัญญาของชุมชน โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ในวิถีชีวิตของคนในชุมชน เพื่อประโยชน์ของประชาชนในชุมชนอย่าง แท้จริง

๒. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก กิจกรรมการเข้าร่วมสังคม ทำบุญทำ ทานตัวร่วมใจช่วยกันในงานอุทิศกรรมต่างๆ โดยอาสาสมัครใจที่ติดอกกันของชาวไท (ไทใหญ่) มีส่งเสริมถ่ายทอด องค์ความรู้ ให้แก่คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และมีกิจกรรมการแสดงรำลึก ก้านก หมอธา หรือดึกเก (ไทใหญ่) และเรียนรู้วิถีทำอาหารพื้นบ้าน (อาหารไทใหญ่) ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ **เจ้าอาวาส (วัดใหม่) และคณะผู้บริหาร ครูผู้สอน** หลายท่านกล่าวว่า ก่อนเข้าสู่กิจกรรมการเรียนให้กราบไหว้พระ และสวดมนต์ใหญ่ หลังจากเลิกเรียนให้ทำความสะอาดกวาดลานวัด จึงวางกฎให้นักเรียนปฏิบัติตาม ครมมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนทำ กิจกรรมบ่อย โดยมันสามารถทำนักเรียน มีความสามัคคีและร่วมมือกันดีเป็นอย่างมาก เพื่อให้ใกล้ชิดไว้วางใจ ช่วยเหลือกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ณัฐพล สันธิพิบูล** ได้ศึกษาเรื่อง ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่มีความยืดหยุ่นใน การใช้งานพื้นที่ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนเขตพระเชนง: พบว่า รูปแบบของกิจกรรมที่เกิดขึ้นจะแตกต่างกัน ไปตามประเภทของผู้ใช้งานทั้ง ๕ กลุ่ม คือ ผู้เรียน ผู้สอน ผู้ดูแลสถานที่ ผู้ติดตาม และบุคคลทั่วไป โดยมีศูนย์การ เรียนรู้ชุมชนเป็นสถานที่ที่เป็นเสมือนศูนย์กลางของชุมชนในการจัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ทั้งการจัดการศึกษาชั้น พื้นฐานสายสามัญและสายอาชีพ การศึกษาตามอัธยาศัย รวมถึงกิจกรรมนันทนาการตลอดจนกิจกรรมส่งเสริม ศาสตร์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นสามารถแบ่งรูปแบบของกิจกรรมที่เกิดขึ้นได้เป็น ๓ ประเภท คือ กิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องในพิธีกรรมและโอกาสสำคัญต่างๆ และกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ โดย

สถานที่ตั้งที่มีความเหมาะสมสำหรับศูนย์การเรียนรู้ชุมชน คือ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนที่ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนมีพื้นที่ที่เป็นของตนเอง รองลงไป คือ ตั้งรวมอยู่ในบริเวณพื้นที่ของโรงเรียน และตั้งรวมอยู่ในบริเวณพื้นที่ของวัด

๓. ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพระพุทธศาสนา และท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีกิจกรรมร่วมทำบุญได้มาตรฐาน ในวันเฉลิมพระเกียรติพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ของทุกปี การส่งเสริมสนับสนุน และอนุรักษ์ประเพณี และวัฒนธรรมไทย มีการรำ “กำปันท้อง” และศิลปะการฟ้อนสมัยใหม่ (กำปันท้องใหม่) ดนตรีดีตรอ (ดีซอ) พร้อมด้วยการแสดง รำนกกิ่งกุหลาบ หรือ ก้านก รำโต หรือกำโต ก้าลาย ก้าลายแฉว (ศิลปะป้องกันตัว) การทำบุญมอบทุนการศึกษา แก่พระนิสิตใหญ่ สร้างจิตสำนึกต่อคุณค่าทางวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์เจ้าอาวาส (วัดใหม่) และคณะผู้บริหารครูผู้สอนหลายท่านกล่าวว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ **เจ้าอาวาส (วัดใหม่) และคณะผู้บริหารครูผู้สอน** หลายท่านกล่าวว่า วัฒนธรรมแบ่งเป็น ๒ พนัก วัฒนธรรมดั้งเดิม และวัฒนธรรมประยุกต์สมัยใหม่ ไม่ต่างจากประเพณีวัฒนธรรมไทยมากนัก เช่น วันวิสาขบูชา วันสงกรานต์ มีการสอนรำนกก รำโต ศิลปะป้องกันตัว และการเต้นการรำสมัยใหม่ จัดพิธีทำบุญทำทานเข้าพรรษาออกพรรษาพานักเรียนเข้าวัดฟังธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

สุวิศรา บัวนิล

ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ศิลปวัฒนธรรมพื้นถิ่นตามอัญญาตีย์ : ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาแนวคิด ที่คนคิดรูปแบบ ลักษณะกระบวนการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมพื้นถิ่นในจังหวัดขอนแก่นว่า การนำเอาจารีตประเพณีพิธีกรรมศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาสร้างสรรค์ประยุกต์ขึ้นใหม่ เพื่อเชื่อมโยงกับสังคมสมัยใหม่ โดยมีกลุ่มบุคคลที่จะเป็นพลังสำคัญคือ นักวิชาการศิลปวัฒนธรรม นักการศึกษา ศิลปิน ผู้นำชุมชน เป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับบริบทของยุคสมัยและนำไปสู่การพัฒนาการงานพื้นฐานอาชีพในชุมชน โดยเน้นการกระจายการบริหารจัดการ การเรียนรู้งานวัฒนธรรมลงสู่ชุมชนบนฐานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านระบบเครือข่ายการเรียนรู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ทศศิธ เป็นดวงเนตร** ได้ศึกษาเรื่อง ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาอาชีพ โดยชุมชนชาวเงินยูนนาน บ้านสันติชล ตำบลเวียงใต้ อำเภอป่าเมี่ยง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่า การรวบรวม และจัดระบบองค์ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและอาชีพของชาวเงินยูนนาน บ้านสันติชล แบ่งได้ ๓ ด้าน คือ ๑) ด้านประวัติศาสตร์ของชาวเงินยูนนาน ๒) ด้านวัฒนธรรม มีประเพณีเกี่ยวกับวิถีชีวิต ความเชื่อ พิธีกรรมและ ภูมิปัญญาด้านสุขภาพ และ ๓) ด้านการประกอบอาชีพ อาชีพหลัก คือ เกษตรกรรม และ อาชีพหัตถกรรมเป็นอาชีพเสริม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **นัฐวุฒิ กิ่งกระการ** ได้ศึกษาเรื่องนาฏยลีลาหุ่นกระบอกไทยสูงนอกรูปแบบภายในศูนย์การเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ผลของการศึกษาและการออกแบบศูนย์การเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นเห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของการเชิดหุ่นกระบอกไทย ได้นำไปสู่คำสำคัญในการออกแบบ คือความเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยนำองค์ประกอบและความสัมพันธ์ของศิลปะการเชิดหุ่นกระบอกมาวิเคราะห์และแปรรูปผ่านกระบวนการการออกแบบภายใน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ให้กับโครงการและคำนึงถึงความต้องการของกิจกรรมต่อพื้นที่ บริบทสังคมของคนในชุมชนการแทนค่า และความหมาย เป็นการถ่ายทอดทางความคิดระหว่างองค์ความรู้ของศิลปะการเชิดหุ่นกระบอกสู่งานออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์ให้กับท้องถิ่น ทำให้คนในชุมชนเกิดความภาคภูมิใจ ร่วมแรงร่วมใจเกิดความเป็นหนึ่งเดียวกันที่นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

๔. ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีวิธีฝึกรำหรือ ก้านก รำดีเก ป้าดีเก เพื่อให้มีความรู้ ด้านศิลปะในการแสดงพื้นบ้านชาวไต การเสริมสร้างความรู้ ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย และไทย มีการจัดประชุมปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นในหมู่คณะเพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาองค์กรให้ดียิ่งขึ้น มูลนิธิพระธรรมแสง มีการสอนทำงานอาชีพที่หัดจากลายที่นำสอนใจ และเป็นประโยชน์ต่อตนเอง การช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติในเวลาดูถูกทุกขัยาก ส่งเสริมผู้สนใจทำงานประกอบอาชีพ ด้านการทำธุรกิจต่างๆ เช่น การปลูกผักการค้าขาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ **พระมหาญาณันท์ (ขวัญฟ้า) เจ้าอาวาส (วัดใหม่)** การบริหารจัดการเรียนรู้ในศูนย์แห่งนี้ ให้บริการอำนวยความสะดวกและเปิดสถานที่ให้แก่ผู้เข้ามาใช้บริการสถานที่ดังนี้ ๑) ด้านการศึกษา ๒) ด้านจิตใจ

คำปรึกษาข้อแนะนำต่างๆ ๓) ด้านศาสนาและสังคมส่วนร่วมที่พี่อาสาได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของ **นางสาวบุษมา วิจัยพัฒนา** การบริหารการเรียนรู้ ที่ผ่านมาและปัจจุบันถือว่าได้รับการพัฒนาขึ้นมาจนถึงเป็นศูนย์การเรียนรู้สำหรับเยาวชนโตได้ศึกษา

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **กัมปนาท ศรีสุนทร** ได้ศึกษา การพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนรู้: ผลการวิจัยพบว่า ก่อนดำเนินการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนรู้พบว่า ผู้ปกครองและชุมชนไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนในการจัดการศึกษาไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อการดำรงชีวิต ไม่เห็นความสำคัญของการให้ความร่วมมือแก่ทางโรงเรียนบุคลากรขาดความรู้ขาดทักษะ และขาดประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ด้านงานอาชีพ ภายหลังจากที่ได้ดำเนินการพัฒนา โดยใช้การศึกษาตามชุมชนเป็นวิทยากรสอนนักเรียน นักเรียนออกไปศึกษาและฝึกงานที่บ้านกับชุมชน ชุมชนเกิดความตระหนักในการมีส่วนร่วมสนับสนุนการจัดการและการพัฒนาการศึกษาให้เห็นความสำคัญของการศึกษาต่อการดำรงชีวิต และเห็นว่า การให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็น ชุมชนให้ความร่วมมือดีขึ้น

๕. ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีกิจกรรมจัดงานฉลองต้อนรับปีใหม่โต (ไทใหญ่) ทุกๆ ปี ด้วยความพร้อมเพียงร่วมมือกันหลายกลุ่ม มีการจัดประชุมนานาชาติ “ไทใหญ่” ศึกษา (International Conference on Asia Shan Studies) ให้เกิดความรู้กับผู้ร่วมงาน นอกจากนั้น มีโครงการเข้าร่วมสัมมนาเชิงวิชาการ มุฉินธิสตามคมร่วมเจติเขตท้องคราชนันย์ ประชุมนานาชาติประเทศ มีกิจกรรมธนาคารที่แก่ผู้วัยเร่ร่อน และงานมาป็นกิจศัพ์ผู้ยากและผู้เร่ร่อน มีการประชุมกับเครือข่ายองค์กร ด้านประชากรข้ามชาติ (Migrant Working Group = MWG) และมีการเข้าร่วมสมาชิกใหม่ สมาคมสันนิบาตมุฉินธิแห่งประเทศไทย (ส.ม.ท.) ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ **พระมหาญาณินทร์ (ชาวยุฑ์)เจ้าอาวาส (วัดใหม่)** ในการร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ มีแนวทาง ๓ อย่าง ๑) วันสำคัญเสริมพระเกียรติ วันพ่อ วันแม่แห่งชาติ ๒) การกุศล และช่วยเหลืออกุทภัยต่างๆ ๓) การเข้าร่วมกิจกรรมกับองค์กรอื่นๆ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **อชิรญาณันต์ ยืนนทร** ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ชุมชนบางขุนไทร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจุบันชุมชนมีศูนย์การเรียนรู้ แบบชุมชนมีส่วนร่วมด้านเกษตรอินทรีย์ ที่ได้รับคำแนะนำและการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ เป็นการร่วมมือกันทำงาน ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมแก้ปัญหา ร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบ โดยหน่วยงานที่เข้ามาสนับสนุนต้องไม่ขึ้นหรือสั่งการ เพื่อมาเข้าอบรมตามโครงการของรัฐมากกว่าเป็นประชาชนในตำบล โดยร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น การหางบประมาณสนับสนุนด้านระบบอินเทอร์เน็ต การบรรจุค้ให้ประชาชนในพื้นที่มาใช้ประโยชน์จากศูนย์ การสร้างเครือข่าย ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนและการพัฒนาระบบการประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์

ซึ่งให้เห็นได้ว่าในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแต่ละเรื่องจะมีบริบทของการวิจัยที่แตกต่างกัน แต่โดยภาพรวมแสดงให้เห็นว่ามีแนวทางและกระบวนการพัฒนาจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้หรือแหล่งการเรียนรู้ ที่เป็นแบบเดียวกับผู้วิจัย จึงเห็นว่าสมควรนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาได้

๕.๒.๒ ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สำหรับประติษฐ์

เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พบว่า
๑. ปัญหาการบริหารศูนย์การเรียนรู้ คือไม่มีหลักสูตรที่แน่นอนและหนังสือเรียน ขาดอุปกรณ์การสอน งบประมาณค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ไม่มีเงินเดือนให้ ครูสอนผู้ช่วยสอนหายาก สถานที่แคบต่อการจัดกิจกรรม ไม่เป็นระบบดูแลความสะอาด คนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญประเพณีน้อยลง การประกอบวิถีกรรมต่างๆ ร่วมตัวยาก เยาวชนส่วนมากเป็นคนแรงงานพื้นฐานความรู้ที่เรียนแตกต่างกัน หากตัวแทนไปประสานงานร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ยาก ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ **พระมหาญาณินทร์ (ชาวยุฑ์)เจ้าอาวาส (วัดใหม่) นายอัครวัฒน์ ชูดีพัฒนาร่างกูร และ**

นางสาวบุษยา วิจัยพัฒนา ปัญหาอุปสรรค ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ท่านได้กล่าวว่า สถานที่อำนวยความสะดวกไม่เพียงพอต่อนักเรียนมีเสียงรบกวนขาดสมาธิ และขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน จึงเป็นปัญหาในการจัดการศึกษาการแบ่งชั้นเรียนห้องเรียน คนเข้ามาใช้บริการศูนย์ ส่วนมากเป็นเยาวชน คนแรงงานมีความรู้ต่างกัน จะทำอะไรก็ไม่ค่อยข้องตัวเท่าที่ควร เนื่องจากขาดงบประมาณในการใช้จ่ายโครงการสถานที่ ห้องข้างแคบ และเมื่อก่อนปัญหาความปลอดภัยผู้มาเรียน แต่ตอนนี้ลดลง เพราะผู้เรียนมีใบถูกต้อง คนรุ่นใหม่สมัยนี้ให้ความสำคัญในการปฏิบัติตามประเพณีน้อยลง เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

๒. ข้อเสนอแนะการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ มีคณะกรรมการที่แน่นอนโดยให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นดูแล ให้การสนับสนุนการบริหาร มีหลักสูตรการเรียนที่ดี มีสถานที่ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้เยาวชนได้มาเรียนมาฝึกอาชีพ และจัดกิจกรรมอนุรักษ์ประเพณีของชนของชุมชนชาวไทใหญ่ และมีครูสอนมีหัวหน้าศูนย์ที่เก่งสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมที่ดีให้กับเยาวชนรุ่นหลังต่อไป นอกจากนี้ อยากให้ส่งเสริมความรู้ใหม่ๆ ให้กับนักเรียน และมีพระนิสิต มจร. มาช่วยสอนภาษาเตรียมต้อนรับอาเซียน ควรจะปรับห้องเรียนให้เป็นมาตรฐาน อยากให้มีอุปกรณ์สื่อต่างไปร่วมงานกับองค์กรอื่นๆ และจัดประชุมกรรมการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ควรต้องจัดการเรียนให้ดีเพื่อให้อยู่ในความสะอาดแก่เยาวชนไทใหญ่ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของ **นายเสกีส กันนี้**

Mr. NANDA KHER นายนิกร แค้นคำก้อน และนางหน่มทวย ข้อเสนอแนะการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ ท่านได้กล่าวว่า มีแนวทาง ๒ อย่าง ๑) มีการวางแผนขยายพื้นที่การศึกษา ๒) มีโครงการประสานงานทางราชการให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ ฝ่ายกระทรวงศึกษาธิการ ต้องการสถานที่ เพื่อแบ่งห้องแบ่งเป็นชั้นๆ ไป เพื่อรองรับให้เป็นสถานที่ที่พิธีกรเข้าร่วมด้วยชาวไต และเป็นสถานที่แสดงประเพณีวัฒนธรรมของไต โดยมี ข้อสำคัญว่าต้องเอาใจผู้สอนและหัวหน้าที่ดี เพื่อให้การถ่ายทอดวัฒนธรรมไต ตลอดไป ให้นักเรียนได้รับรู้อย่างเต็ม ความสามารถ ร่วมทั้งการร่วมตัวกันไปแสดงหรือทำบุญทำทาน นอกจากนี้แล้วยังได้กล่าวถึงการเข้ากิจกรรมร่วมกับองค์กรอื่นๆ ว่า ๑) เมื่อส่งตัวแทนไปอยากให้งานมูลนิธิช่วยเหลือค่าเดินทาง ๒) ต้องการแจ้งล่วงหน้า เพื่อความเต็มตัวและข้อมูลที่ดีเจเน เพื่อการพัฒนาองค์กรให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพดีขึ้น จึงหาแนวทางการช่วยเหลือจากผู้มีจิตศรัทธามาสมทบรวมทั้งฝ่าย U.N เข้ามาสมทบช่วยเหลือในการศึกษา รวมถึงมีการจัดประชุมกรรมการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ฝ่ายการบริหารจัดการเรียนรู้ ควรแบ่งเวลาเรียนและเวลาจัดกิจกรรมการเรียนไปด้วย เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเยาวชนไทใหญ่ ได้พัฒนาด้านความรู้ความสามารถในการฝึกฝนให้เกิดผลดีต่อไป

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยเชิงนโยบาย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธารณรัฐจีน เขต ยานนาวา กรุงเทพมหานคร นำมาใช้ในศูนย์การเรียนรู้ นั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา และอุปสรรคในการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สาธารณรัฐจีน เขต ยานนาวา กรุงเทพมหานคร ดังนี้

๑. การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ อยากรู้ที่ทางศูนย์การเรียนรู้ (วัดใหม่) เพิ่มอุปกรณ์การศึกษาให้มากขึ้น และหลักสูตรหนึ่งคือเรียนในห้องเรียน จัดห้องสมุดให้นักเรียน หาผู้มีจิตศรัทธามาสมทบรวมทั้งฝ่าย U.N เข้ามาช่วยเหลือในการศึกษาเป็นต้น

๒. กิจกรรมการเรียนรู้อีกฝ่ายคณะผู้บริหารครูผู้สอน แบ่งเวลาเรียน และเวลาจัดกิจกรรม ให้เป็นระบบ ทำความเข้าใจให้กับนักเรียนและแนะนำวิธีช่วยเหลือ เยาวชนตลอดติ ผู้ใหญ่ควรให้ความร่วมมือส่งเสริมนักเรียน เพื่อให้นักเรียนหันมาสนใจในการเรียนมากขึ้น

- ๓. ประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพุทธศาสนา และท้องถิ่น คนรุ่นใหม่ควรให้ความสำคัญประเพณีวัฒนธรรมอย่างถ่องแท้ แม้ว่าการทำบุญทำทาน งานประเพณีท้องถิ่น เพื่อรักษาเอาไว้ให้คนรุ่นหลังได้รู้จักและปฏิบัติต่อไป
- ๔. การบริหารการเรียนรู้อย่างให้พระภิกษุ (มจร.) ช่วยสอนภาษาอาเซียนแก่นักเรียน ฝ่ายผู้บริหารควรจะมีห้องเรียนให้เป็นมาตรฐาน เพื่อจัดระบบการบริหารการเรียนรู้อย่างดียิ่งขึ้น
- ๕. กิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ อยุ่กให้ช่วยกันออกความคิดเห็นหาแนวทาง เพื่อองค์กรก้าวหน้าพัฒนาต่อไป นำพานักเรียนสมัครเข้าร่วมโครงการองค์กรอื่นในเครือข่ายองค์กรอื่น เพื่อให้เกิดความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1. ควรมีการพัฒนากระบวนการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ ให้มีประสิทธิภาพ นำเชื่อถือมากขึ้น มีหลักสูตรการสอนหนังสือ เรียนและจัดระบบการเรียนการสอนตอบสนองความต้องการของนักเรียนรวมถึงเยาวชนชาวไตอีกด้วยเมื่อมาใช้บริการ
- 2. ควรมีการฝึกอบรมแก่ ภาวงานวิชาชีพ ส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมองค์ความรู้สิ่งใหม่ๆ ใ้แก่นักเรียน เพื่อให้เขาเกิดความภูมิใจสนใจสนใจในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น
- ๓. ควรมีการศึกษาประวัติศาสตร์ชาวไต (ไทใหญ่) เกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมของชาวไทใหญ่ รวมถึงความเชื่อถือของชาวบ้าน ทางด้านพระพุทธศาสนาแต่ละท้องถิ่น

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Sources)

(๑) หนังสือ

- กรมวิชาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, **แผนการพัฒนาคณาจารย์และการสอนภาษาไทย และการใช้ภาษาไทย**, กรุงเทพมหานคร : ครูสภาลาดพร้าว, ๒๕๕๕.
- กระทรวงศึกษาธิการ, **การบริหารสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล**, กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๖
- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการศึกษา, **“คู่มือพัฒนาดีของการเรียนรู้”** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว, ๒๕๕๕.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ, **แนวทางการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ฉบับปรับปรุง**, กรุงเทพมหานคร : ครูสภาลาดพร้าว, ๒๕๕๐.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน, **คู่มือปฏิบัติงานสำหรับครู ครูช.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าววัดสำเนา, ๒๕๕๑.
- จอห์น เดน, **ต้นไม้สายใยชีวิต – ศิลปะกับความศักดิ์สิทธิ์**, แปลโดยศตเสขจันทร์วรพงศ์. มูลนิธิเด็ก, กรุงเทพมหานคร พ.ศ ๒๕๕๕.
- เจริญ ต้นมหาพราน, **ประเพณีท้องถิ่น (LOCAL CUSTOMS)**, กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์แสงแดดจำกัด, ๒๕๕๔.
- ชาญชัย อาจิมสม่าจาร, **ศัพท์การบริหารการศึกษา**, กรุงเทพมหานคร : ต้นอ่อนแถมมี, ๒๕๕๐.
- เซาว์ อินโย, **เอกสารประกอบ การสอนการประเมินผลการเรียนรู้** โดย: โรงพิมพ์รุ่งแสงธุรกิจการพิมพ์, ๒๕๕๓.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช, **คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับประถมศึกษา**, กรุงเทพมหานคร : พิสิศักดิ์เซ็นเตอร์, ๒๕๕๕.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์, **เทคโนโลยี และสื่อการสอนเอกสารประกอบวิชาหน่วยที่ ๑๑ นวัตกรรมทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ๒๕๒๓.
- ทีศนา แชมมณี และคณะ, **กระบวนการเรียนรู้ ความหมาย แนวทางการพัฒนาและปัญหาข้อใจ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, ๒๕๕๔.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี, **พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา**, กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี, ๒๕๓๓.
- ธนจรด พนดิษฐ์, **การจัดการองค์การ และการบริหาร**, กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก, ๒๕๕๑.
- ธงชัย สันตวงศ์, **องการ และการบริหาร**, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทย วัฒนาพานิช, ๒๕๓๗.
- บันเทิง พาพิจิตร, **ประเพณีวัฒนธรรมไทยและความเชื่อ** พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : ไอ.เอศ.พรินติ้งเฮาส์. ๒๕๕๙.
- ปราณี ศิริธร และคณะ, **สารคดี คนไทย ทุกสาขาจนกราชอาณาจักร**, พิมพ์ที่โรงพิมพ์ ช่างเผือก (สำนักพิมพ์ ลานนาสาร) เชียงใหม่, ๒๕๒๙.
- ประเวศ วะสี, **การระดมสรรพกำลังเพื่อการเรียนรู้** วารสารการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๓๖.

- พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต ป.ธ.๙, Ph.D.), **พุทธวิธีบริหาร**, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๙.
- พระมหาไพฑูริย์ วรรณบุตร, **การบริหารคณะสงฆ์ไทย**, กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีปทุม, ๒๕๕๐. พงษ์พันธ์พงษ์ไศลา, **จิตวิทยาการศึกษา**, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พัฒนาการศึกษา, ๒๕๕๒.
- นิธิเอียว ศรีวงศ์, **ศึกษาศาสตร์แก่ประชาชน**, กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโกลดตีพิมพ์ของเชิงอรธสังคัมไทย. ๒๕๓๒.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, **การบริหารวิชาการศึกษาขั้นพื้นฐาน** ศูนย์หนังสือ มหาวิทยาลัยทักษิณ ตุลาคม ๒๕๕๐.
- ภูวดพร คุณชัย, **หลักการสอน**, กรุงเทพมหานคร : กองส่งเสริมวิทยากรฐานะครูกรมการฝึกหัดครู, ๒๕๓๐.
- วีโรจน์ สารรัตน์, **การบริหารหลักการทฤษฎีและประเด็นทางการศึกษา**, กรุงเทพมหานคร : ทิพย์วิสุทธิ, ๒๕๕๕.
- สุทร โคตรบรรเทา, **หลักการ และทฤษฎีการบริหารการศึกษา**, โดยสำนักพิมพ์ปัญญาชน. กรุงเทพมหานคร : ๒๕๕๑.
- สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา, **หลักการจัดการศึกษายุคใหม่**, กรุงเทพมหานคร : ๒๕๕๙.
- สมัยศ นาวีการ, **การบริหารเพื่อความเป็นเลิศ**, กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ, ๒๕๕๔.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, **มาตรฐานการศึกษา ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนนานาชาติ: การศึกษาประถม และมัธยมศึกษา รอบที่สอง (พ.ศ ๒๕๕๙-๒๕๕๓)**, กรุงเทพมหานคร : ๒๕๕๒.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, **ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนการพิมพ์, ๒๕๕๓.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาวัฒนธรรมแห่งชาติ, **“คู่มือการดำเนินงานวัฒนธรรมขององค์กรบริหารส่วนตำบล”**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนการพิมพ์, ๒๕๕๕.
- สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), **มาตรฐาน การศึกษาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การพิจารณา เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก การศึกษาขั้นพื้นฐาน, โรงเรียนนานาชาติการศึกษาประถมและมัธยมศึกษา รอบที่สอง, ๒๕๕๙-๒๕๕๓.**
- สมบัติ บุญประเคน, “ผู้บริหารยุคปฏิรูปการศึกษาตามลักษณะ ๖ ปี”, **วารสารครูขอนแก่น** ปีที่ ๔๔ ฉบับที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔.
- สุนทร โคตรบรรเทา, **หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา**, จัดพิมพ์ โดยสำนักพิมพ์ปัญญาชน, กรุงเทพมหานคร : ๒๕๕๑.
- ศิริพงษ์ เต่าถายน, **หลักการบริหารการศึกษาทฤษฎีและแนวปฏิบัติ (Educational Administration: Theory and Practices)**, จัดพิมพ์และจำหน่าย โดยบริษัทผู้ดีพอยท์จำกัด. กรุงเทพมหานคร : ๒๕๕๗.
- ศูนย์ศึกษาพุทธศาสนาวัดอาทิตย์ วัดสวนดอก, **คู่มือนักเรียนและผู้ปกครอง**, เชียงใหม่: วัดสวนดอก, (เอกสารอัดสำเนา), ๒๕๕๙.
- เมตต์เมตต์ การณ์จิต, **การจัดการศึกษาท้องถิ่นโดยชุมชน เพื่อชุมชนและสังคมไทย** จัดพิมพ์ และจำหน่ายโดยบริษัทผู้ดี พอยท์จำกัด. กรุงเทพมหานคร : ๒๕๕๓.
- อัครวัฒน์ ชูดีพัฒนาบรรณการ, **วารสารมูลนิธิพระธรรมแสง**, กรุงเทพมหานคร : ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕.

แหล่งที่มา, ๕๐ วัฒนธรรมเกล้าฯ ศูนย์เด็กต๋อยโอกาส, **หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ**, ๒๒ มิถุนายน ๒๕๓๙.
เดือน เดือน, **ปีนเคอไทยและปีนเมืองไทย**, วันที่ ๓๑ เดือน พฤศจิกายน, ปี ๑๙๙๖.

(๒) ข้อมูลสารออนไลน์

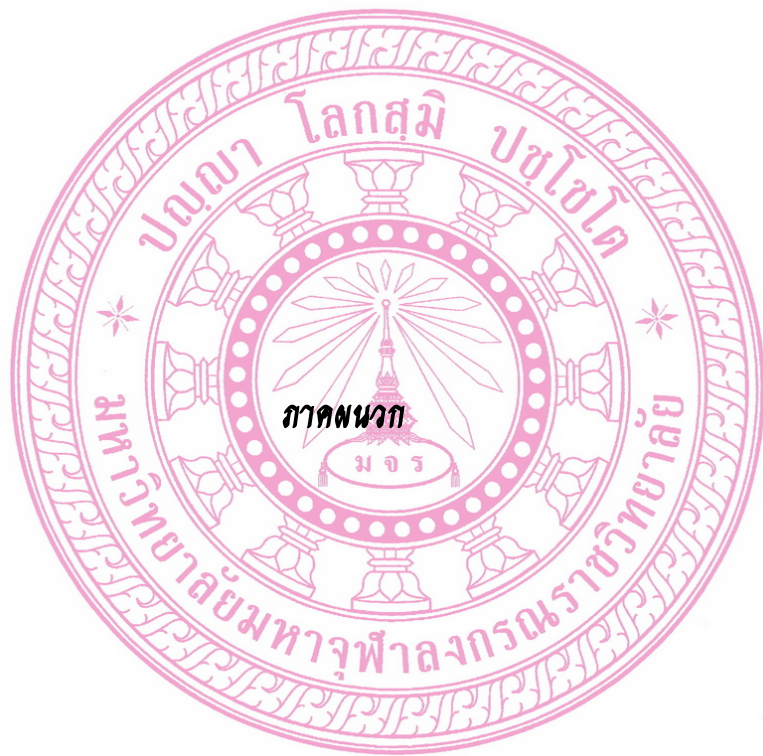
ศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐฉาน(สหภาพพม่า), แหล่งที่มา : http://www.khonkhurtai.org/index.php?option=com_content&view=article&id=1461:-qq&catid=34:2009-11-23-07-01-45 [26.เม.ย. 2556].
นรินทร์. ข้อมูลเพื่อการค้นคว้า:สังคมศาสตร์และจิตวิทยา, [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=2796.0;wap2> [14 ก.ค.2556].
วัฒนธรรมไท เชียงใหม่, [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.taiculture.com/index.php/culture-and-literature/49-feature/88-2010-09-08-07-40-52.html> [๒๘ ส.ค. 2556].
ข้อมูลกิจกรรมท่องเที่ยวและเทศกาลงานประเพณี จังหวัดแม่ฮ่องสอน, [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.oceansmile.com/N/Mahongson/Mahongson5.htm> [14 ส.ค.2556].
แบลง(Blanks), [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.google.co.th/#q=%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%B7%E0%B8%AD+h+Carolina+Public+School+System&spell=1> [28 ส.ค.2556].
แหล่งที่มา : http://www.thailocaladmin.go.th/servlet/EbookServlet?_mode=etail&page=&ebookid=146. [23 ก.ค. 2556].
แหล่งที่มา : <http://www.edknovate.com/2011/06/20/> [12 ก.พ. 2556].
แหล่งที่มา : <http://blog.eduzones.com/tambralinga/9013> [23 เม.ย. 2556].
แหล่งที่มา : <http://www.taiyai.net/> [23 เม.ย. 2556].
แหล่งที่มา : <http://becreativetv.com/blog/> retrieved: [6 ก.ค. 2556].
แหล่งที่มา : <http://119.46.184.39/ULIB/dublin.php?ID=7468> [6 ก.ค. 2556].

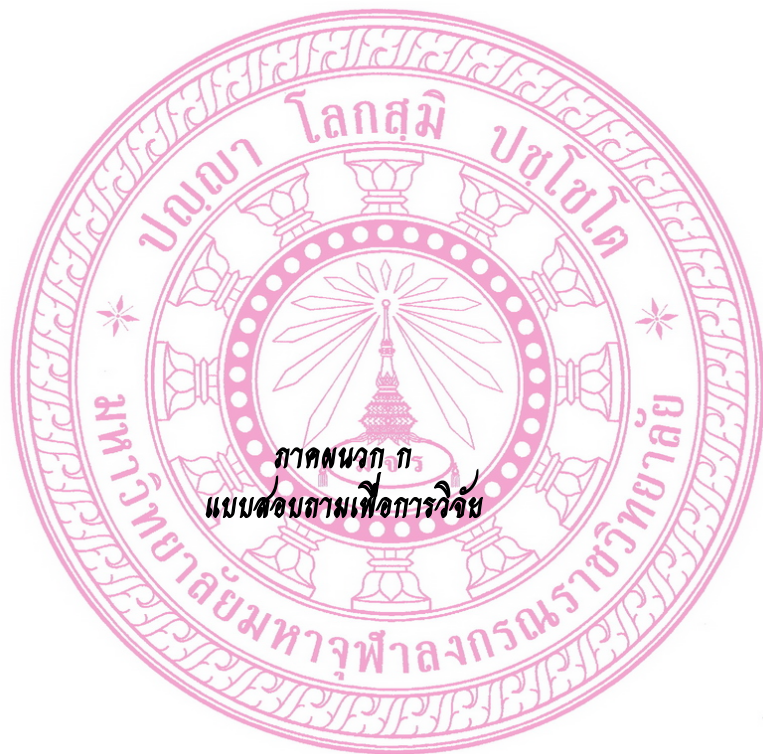
(๓) วิทยานิพนธ์

กัทยา วิดาพรรณ, “การปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายธุรการ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา”, **วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต**, บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

กัมปนาท ศรีสุนทร, “การพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนรู้: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนชุมชนบ้านโพธิ์ สองห้องวิทยา อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม”,

- Coon, C.S. *The Story of Man*. New York : Knopf, 1954.
- Coats, Thomas. "Educatio Community," *College*. 57 (4) 1986.
- Deighton, Lec C. *The Encyclopedia of Education*. New york:Holt Rimehard and Winston, 1971.
- Gulick "Notes on the Theory of organization" In *papers on the Science of Administration*, Gulick and Urwick, 1936.
- Greenwood, W.T. *Management and Organization Behaveor Theories: an Interdisciplinary Approach*. New Yok: South-Western. 1965.
- Herbert A. Simon, *ADministrative Behavior*, New York : Macmillan, 1947.
- Hoy, Wayne K. & Cecil, Miskel G.*Educational Administration Theory, Rescarch, and Practice*. New York : McGraw – Hill Inc, 1996.
- Sergiovanni, Thomas J., Martin Burlingame, and Fred S. Coomb. *Education Governmence and Administration*. 2 ed.NewJersey: Englewood Cliffs, 1987.
- UNESCO, "Strategies and Procedures in developing and Implementing Curriculum", *Bangkok: the Unesco Regional office for Education in Asia Oceania*, 1978.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่องการบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สารบุรีประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สารบุรีประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร” เป็นแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการศึกษา วิเคราะห์ในการทำวิทยานิพนธ์ ในระดับปริญญาโท พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. แบบสอบถามมีทั้งหมด ๓ ตอน

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับ การบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สารบุรีประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร เท่านั้น

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Type) แบ่งเป็น ๕ ระดับดังนี้

๕ หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด

๔ หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมาก

๓ หมายถึง มีระดับการปฏิบัติปานกลาง

๒ หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อย

๑ หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สารบุรีประดิษฐ์ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

๓. ในการตอบแบบสอบถาม ขอความกรุณาท่านได้โปรดตอบข้อความทุกข้อในการแปลผล วิเคราะห์ ข้อมูล ผู้วิจัยจะแปลผลโดยภาพรวมทั่วไป อีกทั้งคำตอบของท่านจะถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับ ดังนั้นการตอบแบบสอบถามนี้จะไม่เปิดเผยหาต่อตัวท่านหรือผู้อื่นแต่ประการใด

๔. เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จแล้ว กรุณาตรวจสอบดูอีกครั้งว่าท่านได้ตอบครบทุกข้อแล้วหรือไม่ แบบสอบถามที่ตอบครบทุกข้อเท่านั้น จะเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์และนำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้ ผู้วิจัยหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอขอบคุณในความร่วมมืออย่างดียิ่งจากทุกท่าน

พระครูหน่อม วัฒนศิริ (เงินเหรียญ)
นิติติปริญญาโท หลีกภัยพุทธศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับสภาพของท่าน

๑. เพศ

๑.๑ ชาย ๑.๒

หญิง

๒. อายุ

๒.๑ ต่ำกว่า ๑๖ ปี ๒.๒

๑๖ - ๒๐ ปี

๒.๓ ๒๑ - ๒๕ ปี ๒.๔

๒๖ - ๓๐ ปี

๒.๕ มากกว่า ๓๐ ปีขึ้นไป

๓. วุฒิการศึกษา

๓.๑ ประถมศึกษาปีที่ ๓ ๓.๒

ประถมศึกษาปีที่ ๖

๓.๓ มัธยมศึกษาปีที่ ๓ ๓.๔

มัธยมศึกษาปีที่ ๖

๓.๕ อนุปริญญาตรี/ปวส.

๓.๖ ปริญญาตรี

๓.๗ อื่น ๆ (ระบุ).....

๔. อาชีพ

๔.๑ ทำงานรับเหมาทั่วไป ๔.๒

ทำงานส่วนตัว

๔.๓ ทำงานแม่บ้าน ๔.๔

ทำงานโรงงาน

๔.๕ ทำงานบริษัท

๔.๖ อื่น ๆ (ระบุ).....

๕. รายได้ต่อเดือน

๕.๑ ๙,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท/เดือน ๕.๒

๑๐,๐๐๑ - ๑๕,๐๐๐ บาท/เดือน

๕.๓ ๑๕,๐๐๑ - ๑๗,๐๐๐ บาท/เดือน ๕.๔ ๑๗,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท/เดือน

๕.๕ ๒๐,๐๐๑ - ๒๒,๐๐๐ บาท/เดือน ๕.๖ มากกว่า ๒๒,๐๐๐ บาท/เดือนขึ้นไป

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามการการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สารุประดิษฐ์

เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง ขอให้ท่านได้กรุณาโปรดใช้เครื่องหมาย ✓ ลงช่องว่างข้อที่ท่านคิดว่าถูกต้องที่สุดตรงกับสภาพความเป็นจริง

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชน	ระดับความคิดเห็น				
		มาก	มาก	ปาน	น้อย	น้อย

ไทใหญ่		ที่สุด ๕	๔	กลาง ๓	๒	ที่สุด ๑
๑) ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้						
๑	การเปิดโอกาสให้บุคคลผู้สนใจได้มาการศึกษา ณ ศูนย์การเรียนรู้ (วัดใหม่) สาธุประดิษฐ์					
๒	ส่งเสริมการเรียนการสอนเยาวชนไทใหญ่พลัดถิ่น (ในเมืองไทย)					
๓	มีการเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้น (ให้อ่านออกเขียนได้)					
๔	มีการเรียนภาษาไต (ไทใหญ่) เบื้องต้น และทักษะการเขียนระดับกลาง					
๕	มีการเรียนภาษาอังกฤษ (ขั้นต้น และชั้นกลาง)					
๖	มีการเรียนศิลปะการแสดง และภูมิปัญญาท้องถิ่น					
๗	การเรียนการสอนคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต และความรู้เกี่ยวกับสิทธิแรงงานด้านกฎหมายสิทธิมนุษยชน					
๘	มีโครงการส่งเสริมการเรียนการสอนแรงงานข้ามชาติ (ภาคพิเศษ)					
๒) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้						
๙	การเรียนรู้วิถีทำอาหารพื้นบ้าน (อาหารไทใหญ่)					
๑๐	มีกิจกรรมการแสดงร้านค้า ก้านก หมอรา หรือดิเกเต (ไทใหญ่)					
๑๑	กิจกรรมการเข้าร่วมสังคัม เหนงานทำบุญทำทาน					
๑๒	โครงการจัดกิจกรรมไป ทัดณะศึกษา นอกสถานที่					
๑๓	การเรียนรู้ชุมชนเข้าไปดูแลช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส					
๑๔	การส่งเสริมการเรียนรู้ เทคโนโลยีต่างๆ					
๑๕	มีส่งเสริมถ่ายทอดองค์ความรู้ ให้แก่คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ด้าน ศิลปวัฒนธรรม					
๑๖	การรวมตัวร่วมใจช่วยกัน เหนงานจัดกิจกรรมต่างๆ โดยอาสาสมัครใจที่ติดอกกันของชาวไต (ไทใหญ่)					

ต่อ

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทใหญ่	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด ๕	๔	ปานกลาง ๓	น้อย ๒	น้อยที่สุด ๑
๓) ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพุทธศาสนา และท้องถิ่น						
๑๗	มีกิจกรรมร่วมทำบุญใส่บาตร ในวันเฉลิมพระเกียรติพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ของทุกปี					
๑๘	มีการรำ “กำป็นก่อง” และศิลปะการฟ้อนสมัยใหม่ (กำป่านใหม่) ดนตรีดีตรอ (ดีซอ) พร้อมด้วยการแสดง ร้านกิ้งกะหว่า หรือ ก้านก ไร่ไต หรือกำไต กำบาย กำบายแฉว (ศิลปะปองกันตัว)					

๑๙	มีกิจกรรมวิถีที่ทดลอง เตะ หรือ กดองกันยาว และวิถีสายให้มองรวมทั้งวิถี ดามดิ่ง (สายให้แสง)						
๒๐	การส่งเสริมสนับสนุน และอนุรักษ์ประเพณี และวัฒนธรรมไต						
๒๑	การทำบุญมอบทุนการศึกษา แก่พระนิสิตไทใหญ่						
๒๒	มีงานมวยลูกแก้วด้วยประเพณีของชาวไต ทุกๆ ปี						
๒๓	สร้างจิตสำนึกต่อคุณค่าทางวัฒนธรรมที่สืบทอดมาอย่างยาวนาน						
๒๔	มีการส่งเสริมวัฒนธรรมของท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่น อันหลากหลาย ด้วยประเพณีวัฒนธรรมของตน						
๔) ด้านการบริหารการเรียนรู้							
๒๕	การเสริมสร้างความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไต และไทย แก่แรงงานพดตถิ่น						
๒๖	การช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติในเวลาวิกฤตทุกขัณข						
๒๗	จัดกิจกรรมสร้างแนวร่วมความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มต่างๆ มารวมกัน เป็นน้ำหนึ่งใจเดียว						
๒๘	มูลนิธิพระธรรมแสง มีโครงการจัดหางานให้แก่ผู้ตกงาน						
๒๙	มูลนิธิพระธรรมแสง มีการสอนทำงานอาชีพที่หลากหลาย ที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อตนเอง						
๓๐	มีการจัดประชุมปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิด ในหมู่คณะ เพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาองค์กรให้ดียิ่งขึ้น						
๓๑	ส่งเสริมผู้สนใจทำงานประกอบอาชีพ ด้านการทำธุรกิจต่างๆ เช่น การปลูกผักการค้าขาย						

ต่อ

ข้อที่	ความคิดเห็นต่อการบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเขาวงกตไทใหญ่	ระดับความคิดเห็น					
		มากที่สุด ๕	มาก ๔	ปานกลาง ๓	น้อย ๒	น้อยที่สุด ๑	
๓๒	มีวิถีฝึกทำหรือ ก้านก ไร่ดึก เก ไร่ดึก เพื่อให้มีความรู้ ด้านศิลปะใน การแสดงพื้นบ้านชาวไต						
๕) ด้านกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ							
๓๓	มีกิจกรรมจัดงานฉลองต้อนรับปีใหม่ไต (ไทใหญ่) ทุกๆ ปี ด้วยความ พร้อมเพียงร่วมมือกันหลายกลุ่ม						
๓๔	มีกิจกรรมอนุเคราะห์แก่ผู้ป่วยไร้ญาติ และงานฌาปนกิจศพผู้ยากและ ผู้ไร้ญาติ						
๓๕	มีการเข้าร่วมสมาชิกใหม่ สมาคมสันนิบาตมุสลิมแห่งประเทศไทย (ด.ม.ท.)						
๓๖	มูลนิธิพระธรรมแสงจัดโครงการปันน้ำใจ แก่ผู้ด้อยโอกาส						
๓๗	มูลนิธิพระธรรมแสงจัดโครงการแบ่งปันน้ำใจ ช่วยเหลือ ผู้ประสบอุทกภัย						
๓๘	มีการจัดประชุมนานาชาติ “ไทใหญ่” ศึกษา (International						

	Conference on Asia Shan Studies) ให้เกิดความร่วมมือผู้ร่วมงาน					
๓๙	มีการประชุมกับเครือข่ายองค์กร ด้านประชากรข้ามชาติ (Migrat Working Group = MWG)					
๔๐	มีโครงการเข้าร่วมสัมมนาเชิงวิชาการ มุตนิธิสมาคมร่วมใจเทิดไท้ องค์ราชันย์ ประชุมนานาชาติประเทศ					

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การเรียนรู้
ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) อำเภอประดิมบุรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

๑. ปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการบริหารศูนย์การศึกษาของเยาวชนไทใหญ่ ตำบลไต๋ม่าง

.....

.....

.....

.....

๒. ข้อเสนอแนะในการบริหารศูนย์การเรียนรู้ ตำบลไต๋ม่าง

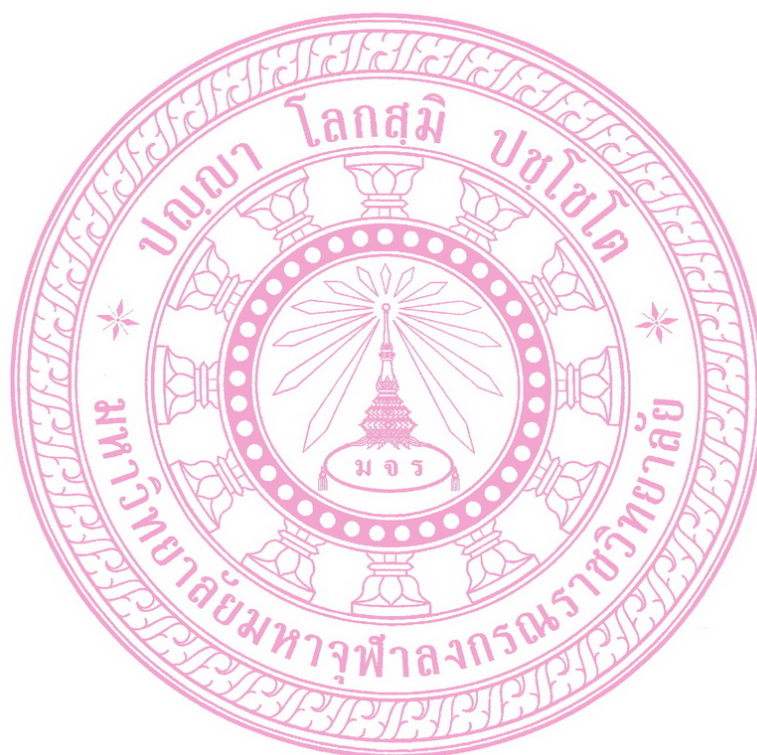
.....

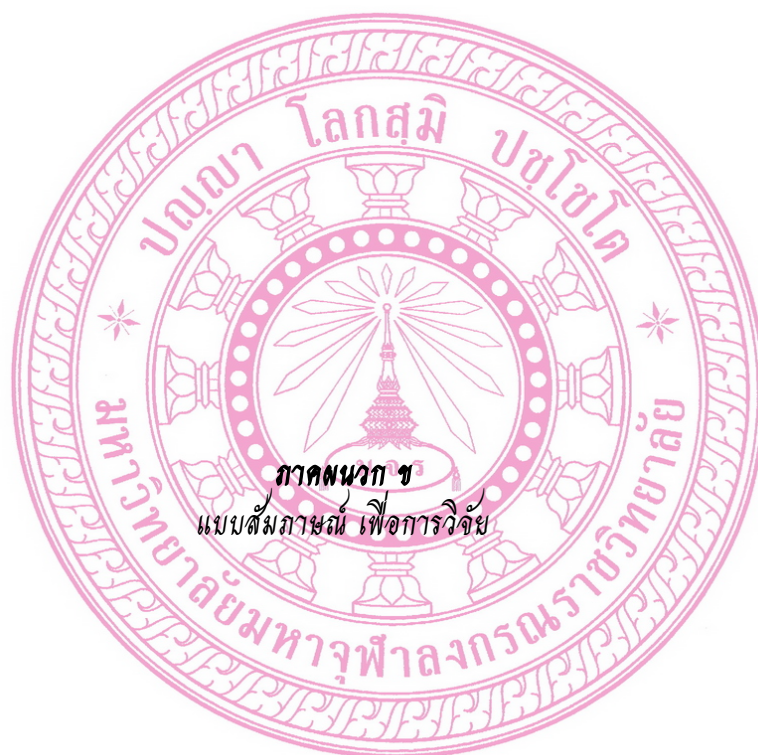
.....

.....

.....

ขอเจริญพร และขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทุกความคิดเห็นของท่าน
พระเครื่องหนุมม วรรณศิริ (เงินเหลี่ยม)

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์ เพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ เพื่อการวิจัย

เรื่อง
การบริหารศูนย์การเรียนรู้ ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) อำเภอประจักษ์
เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

การใช้สัมภาษณ์กลุ่มประชากรตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าอาวาส (วัดใหม่) คณะกรรมการ
ผู้บริหารและครูผู้สอนในมูลนิธิพระธรรมแสง ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการสัมภาษณ์
ออกเป็น ๖ ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนตัวผู้ให้สัมภาษณ์

- ๑.๑ ชื่อ นามสกุล
- ๑.๒ อายุ ปี
- ๑.๓ เพศ
- ๑.๔ การศึกษาเรียนจบชั้นสูงสุด
- ๑.๕ อาชีพ
- ๑.๖ ประสบการณ์ในการบริหารการศึกษามูลนิธิพระธรรมแสง

ตอนที่ ๒ ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้ ๒.๑

การบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้

๒.๒ ปัญหาอุปสรรค

๒.๓ แนวทางแก้ปัญหาอุปสรรค

ตอนที่ ๓ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้

๓.๑ กิจกรรมการเรียนรู้

๓.๒ ปัญหาอุปสรรค

๓.๓ แนวทางแก้ปัญหาอุปสรรค.....

ตอนที่ ๔ ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพุทธศาสนาและท้องถิ่น

๔.๑ ประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพุทธศาสนาและท้องถิ่น

๔.๒ ปัญหาอุปสรรค

๔.๓ แนวทางแก้ปัญหาอุปสรรค.....

ตอนที่ ๕ ด้านการบริหารการเรียนรู้

๕.๑ การบริหารการเรียนรู้

๕.๒ ปัญหาอุปสรรค

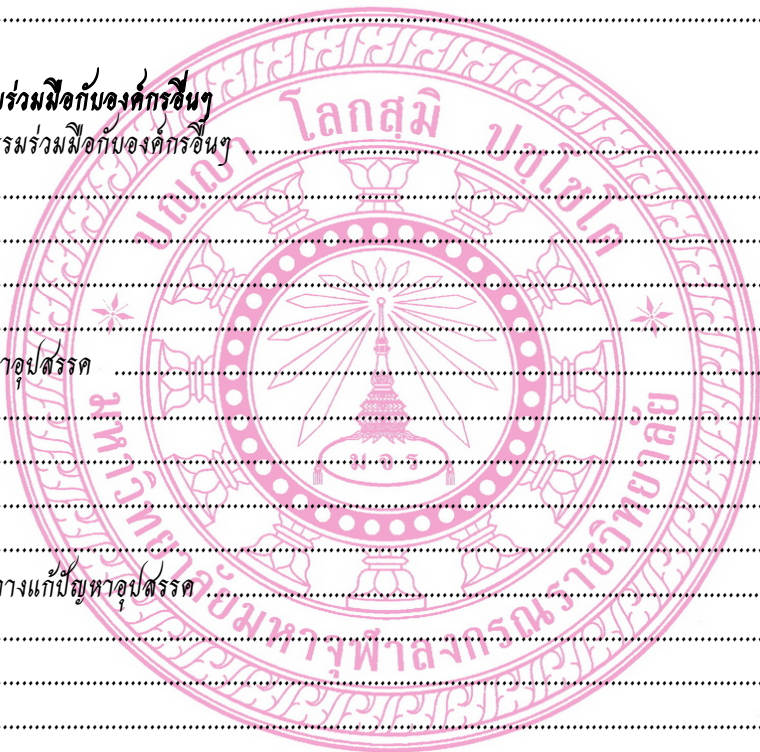
๕.๓ แนวทางแก้ปัญหาอุปสรรค.....

ตอนที่ ๖ ตำนกกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ

๖.๑ กิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ

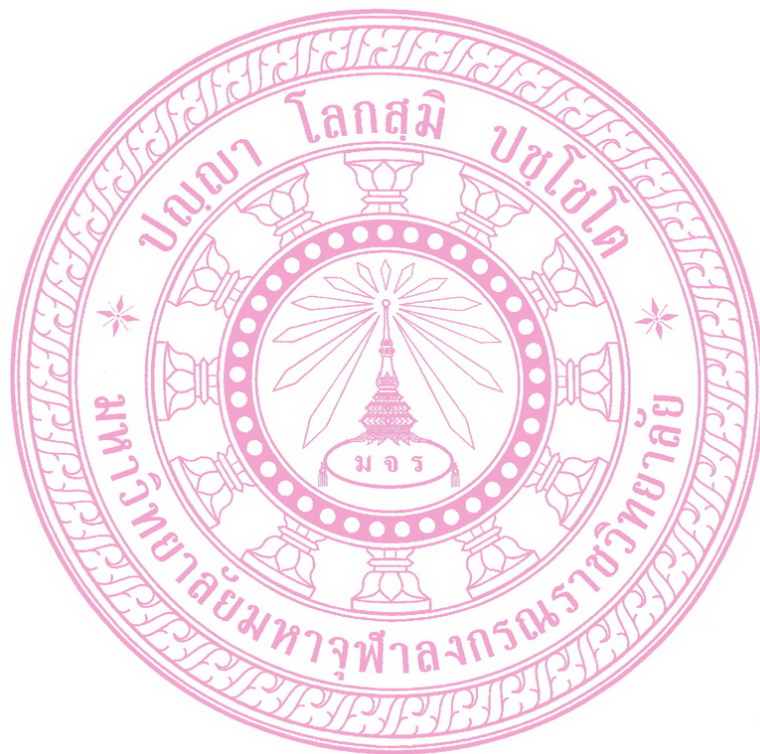
๖.๒ ปัญหาอุปสรรค

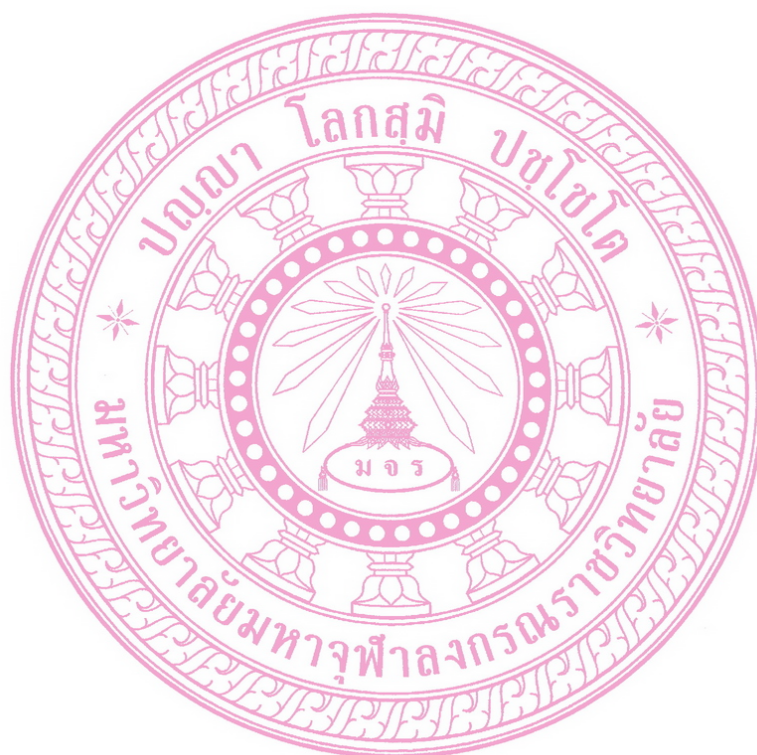
๖.๓ แนวทางแก้ปัญหาอุปสรรค

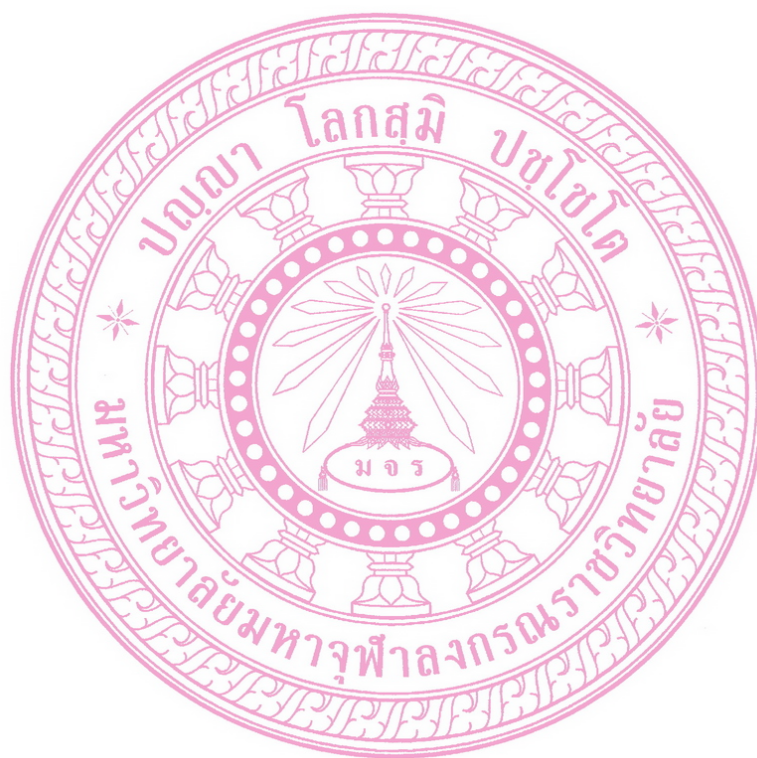

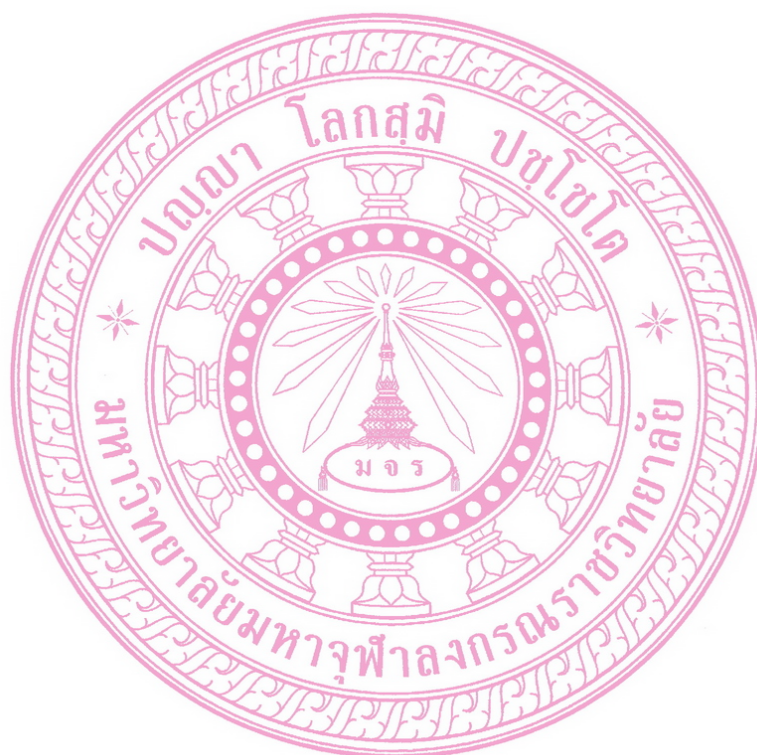

หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

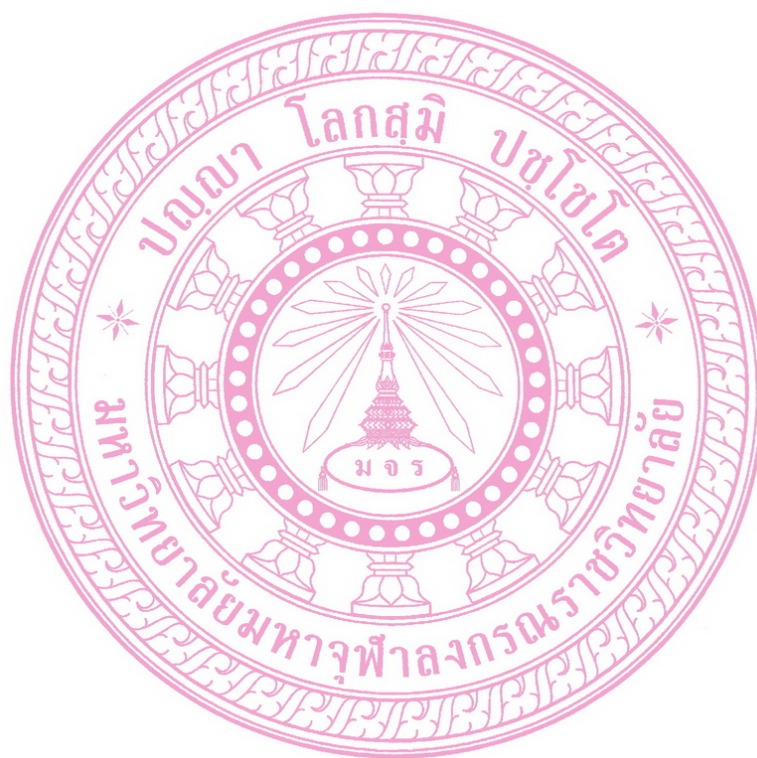

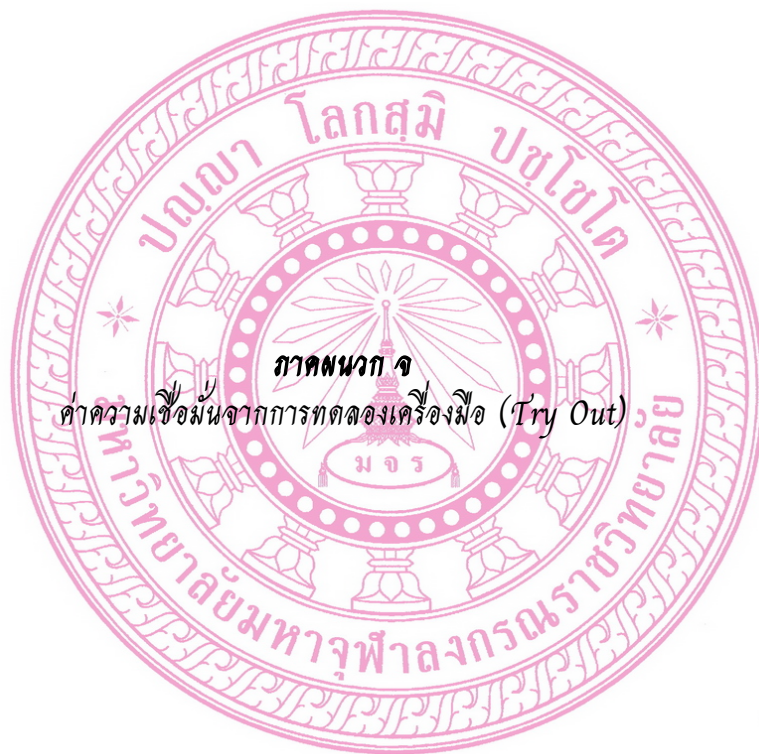

หนังสือขออนุญาตแจกแบบสอบถาม เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

การบริหารศูนย์การเรียนรู้ของเยาวชนไทใหญ่ (วัดใหม่) สำนักปฏิบัติผู้เขตนานนา กรุงเทพมหานคร

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

๑. ด้านการบริหารจัดการศูนย์การเรียนรู้

Item-Total Statistics				
	Mean	Scale	Item-Total	Alpha
๑. การเปิดโอกาสให้บุคคลผู้สนใจได้มา การศึกษา ณ ศูนย์การเรียนรู้ (วัดใหม่) สารบุรีประจวบคีรีขันธ์	๒๓.10	43.๑๒๘	.273	.850
๒. ส่งเสริมการเรียนรู้การสวนแนวชันเทใหญ่ พลัดถิ่น (ในเมืองไทย)	23.47	40.120	.426	.837
๓. มีการเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้น (ให้อ่านออกเขียนได้)	23.73	36.340	.657	.810
๔. มีการเรียนภาษาใต้ (ไทใหญ่) เบื้องต้น และทักษะการเขียน ระดับกลาง	23.90	37.748	.592	.819
๕. มีการเรียนภาษาอังกฤษ (ขั้นต้น และขั้น กลาง)	24.07	33.651	.791	.791
๖. มีการเรียนศิลปะการแสดง และภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	24.20	34.510	.776	.794
๗. การเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และความรู้เกี่ยวกับสิทธิ แรงงานด้านกฎหมายสิทธิมนุษยชน	24.10	33.748	.750	.796
๘. มีโครงการส่งเสริมการเรียนการสอน แรงงานข้ามชาติ (ภาคพิเศษ)	24.30	36.700	.383	.857

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.๘๘๐	8

๒. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้

Item-Total Statistics				
	Mean	Scale	Item-Total	Alpha
๑. การเรียนรู้วิถีทำอาหารพื้นบ้าน (อาหาร ไทใหญ่)	22.87	49.085	.833	.877

๒. มีกิจกรรมการแต่งร้านบูท ก้านก หมอรา หรือดิเกเต (ไทใหญ่)	22.90	51.541	.560	.905
๓. กิจกรรมการเข้าร่วมสังคัม ในงานทำบุญ ทำทาน	22.10	56.783	.458	.909
๔. โครงการจัดกิจกรรมไป ทัดนะศึกษา นอกสถานที่	23.53	49.361	.766	.883
๕. การเรียนรู้ชุมชนเข้าไปดูแลช่วยเหลือ ผู้ด้อยโอกาส	23.23	49.978	.789	.882
๖. การส่งเสริมการเรียนรู้ เทคโนโลยีต่างๆ	23.07	52.133	.702	.890
๗. มีสิ่งเสริมช่วยทอต่อองค์ความรู้ ให้แก่ คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ ด้าน ศิลปวัฒนธรรม	22.67	51.816	.726	.888
๘. การรวมตัวร่วมใจช่วยกัน ในงานจัด กิจกรรมต่างๆ โดยอาสาสมัครใจที่ติดต่อ กันของชาวไท (ไทใหญ่)	22.57	49.909	.733	.887

Reliability Statistics

Cronbach's	N of
Alpha	Items
.๙๐๓	8

๓. ด้านประเพณีวัฒนธรรมทางด้านพุทธศาสนาและท้องถิ่น

	Item-Total Statistics			
	Mean	Scale	Item-Total	Alpha
๑. มีกิจกรรมร่วมทำบุญได้มาตรฐาน ในวันเฉลิม พระเกียรติพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ของทุกปี	23.90	48.162	.641	.907

๒. มีการร่ำ “กำปั้นก้อง” และศิลปการ พ้อนสมัยใหม่ (กำปั้นใหม่) ตนตรีดีตรอ (ดีซอ) พร้อมด้วยการแสดง รูนกกิ่ง กะหร่า หรือ ก้านก รำไต หรือกำไต กำ ลาย กำลายแฉว (ศิลปะป้องกันตัว)	24.60	46.800	.596	.910
๓. มีกิจกรรมวิถีติกดองไต หรือ กุดองกัน ยาว และวิถีลายให้มองร่วมทั้งวิถี ฉาบฉิ่ง (ลายให้แสง)	25.10	46.783	.647	.906
๔. การส่งเสริมสนับสนุน และอนุรักษ์ ประเพณี และวัฒนธรรมไต	24.47	44.671	.760	.897
๕. การทำบุญมอบทุนการศึกษา แก่พระนิสิต ไทใหญ่	24.67	41.885	.815	.892
๖. มีงานมวยลูกแก้วด้วยประเพณีของชาวไต ทุกๆ ปี	24.60	39.421	.785	.897
๗. สร้างจิตสำนึกต่อคุณค่าทางวัฒนธรรมที่ สืบทอดมาอย่างยาวนาน	24.67	43.402	.820	.892
๘. มีการส่งเสริมวัฒนธรรมของท้องถิ่นแต่ละ ท้องถิ่น อันหลากหลายด้วยประเพณี วัฒนธรรมของตน	24.93	44.616	.694	.903

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.๙๑๒	8

๔. ด้านการบริหารการเรียนรู้อยู่

	Item-Total Statistics			
	Mean	Scale	Item-Total	Alpha
๑. การเสริมสร้างความรู้ด้านภาษาและ วัฒนธรรมไต และไทย แก่แรงงานพลัด ถิ่น	19.80	47.890	.743	.911
๒. การช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติในเวลา วิกฤตทุกซั่ยาก	20.23	46.599	.886	.902
๓. จัดกิจกรรมสร้างแนวร่วมความสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มต่างๆ มารวมกัน เป็นน้ำหนึ่ง				

ใจเดียว	19.70	48.838	.545	.928
๔. มุขนิธิพระธรรมแสง มีโครงการจัดทำงานให้แกผู้ตงาน	20.47	45.499	.840	.903
๕. มุขนิธิพระธรรมแสง มีการสอนทำงานอาชีพที่หากขายที่หน้าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อตนเอง	20.37	44.516	.819	.905
๖. มีการจัดประชุมปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด ในหมู่คณะเพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาองค์กรให้ดียิ่งขึ้น	19.83	47.592	.627	.921
๗. ส่งเสริมผู้สนใจทำงานประกอบอาชีพด้านการทำธุรกิจต่างๆ เช่น การปลูกผัก การค้าขาย	20.33	44.851	.841	.903
๘. มีวิธิฝึกหรือ กำนก รูดิเก กัดิเก เพื่อให้มีความรู้ ต้านคิดนะในการแสดงพื้นบ้านชาวเต	19.80	48.786	.655	.918

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.๙๒๒	8

๕. ตำนกกิจกรรมร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ

	Item-Total Statistics			
	Mean	Scale	Item-Total	Alpha
๑. มีกิจกรรมจัดงานฉลองต้อนรับปีใหม่ไต (ไทใหญ่) ทุกๆ ปี ด้วยความพร้อมเพียงร่วมมือกันหลายกลุ่ม	17.47	62.464	.515	.924
๒. มีกิจกรรมอนุเคราะห์แกผู้ป่วยเรื้อยาติ และงานฌาปนกิจศพผู้ยากและผู้เรื้อยาติ	18.37	60.447	.772	.904
๓. มีการเข้าร่วมสมาชิกใหม่ สม่าคคม สันนิบาตมุขนิธิแห่งประเทศไทย (ศ.ม.ท.)	18.70	58.700	.825	.899
๔. มุขนิธิพระธรรมแสงจัดโครงการปันน้ำใจ				

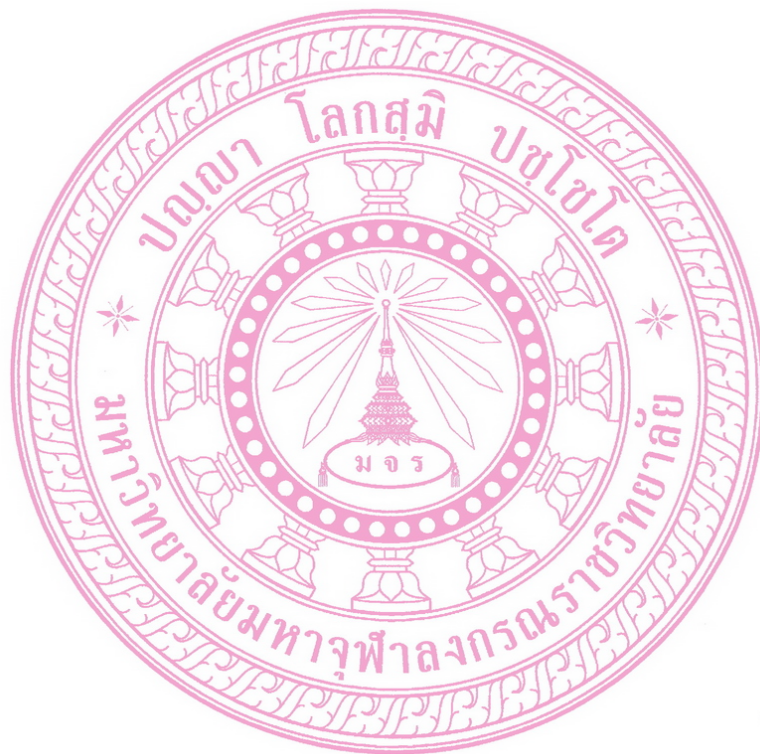
แก่ผู้ด้อยโอกาส	18.40	58.593	.539	.929
๕. มุขนิธิพระธรรมสังฆจัดโครงการแม่บึง น้ำใจ ช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย	18.17	62.351	.815	.904
๖. มีการจัดประชุมนานาชาติ “ไทใหญ่” ศึกษา(International Conference on Asia Shan Studies)ให้เกิดความรู้ กับผู้ร่วมงาน	18.33	58.575	.781	.902
๗. มีการประชุมกับเครือข่ายองค์กร ด้าน ประชากรข้ามชาติ(Migrat Working Group = MWG)	18.70	56.769	.854	.896
๘. มีโครงการเข้าร่วมสัมมนาเชิงวิชาการ มุขนิธิสมาคมร่วมใจเทิดไท้องค์ราชันย์ ประชุมนานาชาติประเทศ	18.63	54.171	.883	.892

Reliability Statistics

Cronbach's	N of
Alpha	Items
.๙๑๗	8

ภาคผนวก ค
หนังสือขออนุญาตแจกแม่แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	: พระครูหน่อม วรรณศิริ (เงินเหรียญ)
วัน/เดือน/ปี/เกิด	: วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๔
ภูมิลำเนาเดิม	: หมู่บ้านห้วยไผ่หลวง แขวงตองกวางย เขตเมืองป็น จ.ลาวเคือ (รัฐฉาน)
ประสบการณ์ทำงาน	: เป็นครูสอนพระสามเณรและครูสอนศีลธรรมให้แก่เยาวชน ไท (ไทใหญ่) เมื่อ พ.ศ. : ๒๕๔๗ - ๙ เมืองป็น รัฐฉาน
การศึกษา	: PHRA khoenum Wannasiri The Pali Pathamapyan (Pathamagy) Examination นักธรรมเอก : ปริญญาตรี พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) คณะครุศาสตร์ สาขาวิชา การสอน ภาษาไทย (วิชาเอกการสอนภาษาไทย) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง รุ่นที่ ๕๗
อุปสมบท	: วัดช้างเผือก (เข้วณ) หมู่/บ่ออกอ็อก ต.เมืองป็น อ.เมือง จ.ลาวเคือ
สังกัด	: วัดใหม่ดินแดง หมู่/บ้านใหม่ ต.เมืองป็น อ.เมือง จ.ลาวเคือ
หน้าที่	: ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดใหม่ดินแดง บ้านใหม่ เมืองป็น รัฐฉาน
ปีที่เข้าศึกษา	: วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕
ปีที่สำเร็จการศึกษา	: ๒๒ มกราคม ๒๕๕๗
ที่อยู่ปัจจุบัน	: ๑๒๘ วัดยาง (บางจาก) ถ.เพชรเกษม ซ.เพชรเกษม ๒๘ แขวงคุดหาสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๖๐ โทรศัพท์ ๐๙-๒๔๘๕-๓๒๕๔ E-mail : khoenum@gmail.com